

(Ukázka z knihy)

V této ukázce naleznete čtyři témata (144 otázek a odpovědí)
z celkových 63 témat.

Plnou verzi knihy naleznete na stránkách

www.medo.cz

Také si můžete zakoupit plný přístup do databáze Snáře sebepoznání v češtině i angličtině na stránkách
www.medo.cz nebo na stránkách **dream-book.eu**

Ukázka z knihy "Otázky a odpovědi".

Licenční ujednání: Kniha "Otázky a odpovědi" je určena pouze pro osobní použití bez možnosti další distribuce či jiného šíření bez písemného svolení autora. Dílo se nesmí kopírovat, přenášet či jakkoliv reprodukovat a modifikovat (například na jiných webových stránkách nebo tiskopisech. Uveřejnění v jiných literárních dílech, kandidátských pracích lze pouze se souhlasem autora.

© Copyright 2019 by Jaromír Medo

Úvodní slovo

V roce 2002 byla na internetu poprvé zveřejněna kniha „Tajemství řádu nevědomí“ a od této doby započala diskuze mezi autorem knihy a čtenáři. Roku 2004 byl na internetu zveřejněn „Snář sebepoznání“ a diskuze mezi čtenáři a autorem se stala několikanásobně intenzivnější. Zveřejněné otázky a odpovědi spadají do období 2002 až 2010 a jsou výběrem z více jak 2500 dopisů. Některé otázky a odpovědi jsou přepisem diskuzí z přednášek a seminářů z let 2010 až 2013. Samozřejmě jsou otázky a odpovědi redakčně upravené a některé původní odpovědi i doplněné, aby informace získávané z tohoto zdroje byly pro současné čtenáře pokud možno co nejpřínosnější.

Otázky a odpovědi jsou v knize pro maximální přehlednost a možnost rychlého vyhledávání seřazeny do 63 témat a jednotlivě očíslovány. Odpovědi vyvěrají ze zkušeností a prožitků autora.

Jsem přesvědčen, že jak pomáhala vzájemná komunikace se čtenáři, bude pomáhat i tato kniha pomáhat objevovat tajemná zákoutí lidské psyché.

O snech

1. Jaký je podle vás rozdíl v osobním výkladu snu a ve výkladu třeba vámi, nebo jiným zkušeným vykladačem? Někdy nalézám více ve vašem výkladu snu, ale někdy zase ve svém, přestože není z mého pohledu tak precizní. Narážím na tento problém zejména ve snech s muži, když v nich hledám jiné příčiny, než které mi předestíráte.

1. Obrovskou výhodou je umět si sny vykládat sama, protože další vedlejší informace jsou známe pouze vám. Nevýhodou je zase logická snaha vybírat si méně nepříjemný výklad a nalhávat si o svém skutečném stavu psýché. Když například projdete otřesnou či bolestnou zkušeností s nějakým mužem, bude se vám tento kardinální problém nenápadně promítat i do snů. Když jednou dosáhnete definitivního odpuštění, pak se vám otevře okno příčin. Když uvidíte příčiny, pochopíte, že jste neodpouštěla jiným lidem, ale především sama sobě. To je karma, kvůli níž jsme se zrodili. Tak si každý člověk nese svůj kříž.

2. Úplně náhodou jsem narazila na váš Snář sebepoznání, opravdu mě velice zaujal. Jsem tvor, jehož sny jsou obvykle velice zvláštní a hlavně hodně živé, avšak myslím ničím výjimečné až na dvě výjimky. Mám nevysvětlitelný pocit, že jsou pro mě velice důležité.

2. To není náhoda, to je možnost vašeho dalšího duchovního vývoje. Živé sny jsou podnětem ke změně současného života, nebo pobídkou k dalšímu introvertnímu zkoumání, proto také cítíte, že jsou tyto sny důležité.

3. Prozatím jsem četla o snech. Málokdy se mi něco zdá, nebo si sny nepamatuji, protože se mi zdají hodně brzy po usnutí a pak je zaspím. Jen tři sny za celý můj život mi zůstaly v paměti a nikdy na ně nezapomenu, protože byly velmi emotivní. To je asi dost málo co?? Na výklad snů k vám do snáře chodím většinou kvůli kamarádkám, nebo kamarádům. Je ale zajímavé, že věřím tomu, že sny nám předkládají jakési poselství a pocit z nich v nás zůstává jako jakási předtucha, nebo jakési varování.

3. Je špatné, že sny neregistrujete, dost si tím ubližujete. Zkuste změnit současný životní styl. Přečtěte si psychologii snu z TRN a uvidíte, jak toho dosáhnete. Pro vaši budoucnost je dobré, že sny chápete jako poselství, předtuchu či varování. Máte svou víru a byla by škoda ji nevyužít ve svůj vlastní rozvoj.

4. Souvisí sen s běžným životem?

4. Sen vždy souvisí se životem. Sen potvrzuje zkušenosti nabyté denním vědomím. Když ještě v denním vědomí přidáte třeba meditaci nebo vyprazdňování mysli, pak se navíc do snů budou dostávat schémata archetypů a sny pak dostanou zcela nový a velice zajímavý rozměr.

5. Co to znamená, když se ve snu vracím do naprosto reálných míst a vidím naprosto reálné bytosti? Například ve snu (sen má formu skutečného prožívání) přicházím do rodného domku, vcházím do kuchyně, kde je moje matka. Nikdo nic neříká, já vidím vše – předměty okno, kamna atd. tak, jak existovalo, sen končí, ale je to přesně tak, jakoby to nebyl sen, ale skutečnost, jakoby se to opravdu stalo. Prostě není rozdíl mezi vědomou skutečností a snovou skutečností.

5. Byl jste poctěn dílčím poznáním, které hovoří, že mezi snem a denní skutečností není prázdný rozdíl. Obě roviny jsou si zcela rovné a prožitky v nich mají naprosto stejnou váhu. Stejným způsobem můžete podle Snáře sebepoznání hodnotit i běžné obrazy, které kolem sebe vidíte. Budete pak lépe poznávat lidi i jejich nejtajnější části duše.

6. Když ve velice krátkém snu prožívám, jak moje matka objímá moji hlavu a líbá na čelo. Ale v tom snu jsem já i ona skutečný. Nemůže jít třeba o zásah (eventuálně vědomý) jiné bytosti? I mrtvé? Protože úplně stejný sen se opakuje třeba třikrát.

6. Z pohledu duchovního člověka, který dosáhl poznání, není žádný zásah vnější bytosti, ale pouze vaše vnitřní dispozice (viz například Tibetská kniha mrtvých). Z určitého pohledu se ale může podobný případ jevit, tak, jak jej chápáte. Ovšem je to zcela jedno, vy musíte pochopit, co ten sen chce naznačit. Podle mého názoru se jedná o vaše chápání archetypu Matka. Myslíte si, že je to dominantní prvek ve vašem konání a nevědomí vám to tímto obrazem zdůrazňuje. Jakmile se člověk vymaňuje z archetypu Otec – Matka, pak se mu jeho rodičové jeví jako krajně nezodpovědní (opilství, fetování, hazard a podobně), ale to je pouze proto, aby odvrhl rodičovský vzor a vydal se vlastní cestou.

7. Když usínám, pomodlím se a nemyslím na nic ošklivého. Tak opravdu nevím, kde se takové děsivé sny berou. Vůbec tomu nerozumím. Nemyslím si ale, že je to proto, že jsem teď byla hodně nemocná, to beru normálně jako osud, kterým musím projít a nestěžuji si.

7. Když člověk žije běžným životem a nestará se o duchovní obsahy, pak je snění odrazem 95% denního života. Je to ten fádňí život zvířete u žlabu, kterého občas někdo připustí k druhému pohlaví, aby se rozmnožilo. Jakmile ale pozvedneme mysl k výšinám ducha, musíme zpracovat všechny ty materialistické balasty, které jsme v sobě za celou existenci naší bytosti, za existence stovek různých životů nastřádali. To je vyklízení „Augiášova chléva“. Pokud to neučiníme, nebudeme nikdy plně šťastni. Nyní jen procházíte obdobím, v němž uklízíte část nečistot z vlastní minulosti.

8. Nedávno jsem měl alespoň podle mě nanejvýš pozoruhodný sen, jehož obsah jsem vylíčil v několika fórech na seznamu. Tak jsem dostal odkaz na vaše stránky. Mimochodem, patřím k těm, co milují sny a nejraději za všeho se do nich ponoří, nechají se jimi obklopit a žijí v nich. Jinak budu pokračovat ve čtení vašeho Snáře sebepoznání, abych dále podhalil to, co se snažím v mém dosavadním životě pochopit.

8. Nesdělujte sny zejména s archetypickým obsahem materialisticky zaměřeným lidem, neboť pro ně to jsou témata nestravitelná, nepochopitelná a navíc ji ti neznalí degradují svým myšlením, a reakcemi. Neberte sen jako únik, ale jako nejlepší prostředek na cestě k poznání.

Začněte raději jako první číst TRN, to je pro cestu každého člověka podstatně důležitější, neboť znalostí této knihy dostane kompas a mapu pro svou duchovní cestu i konečnou realizaci.

9. Měl jsem několik stále se opakujících snů. Už jsem si udělal jakýsi závěr, ale potřebuji váš názor nebo popud, impulz, abych nesklouzl do nějakých svých subjektivních závěrů, a abych mohl jít dále.

9. Opakování snů je důkazem toho, že jste nepochopil danou tematiku, proto vám nevědomí předkládá různé varianty stejného problému, aby vás k pochopení přivedlo.

10. Pravidelně po „pracovních snech“ přicházejí, jak já si říkám „duchovní odměny“. Sny z roviny duchovní jsou krásné a často nepopsatelné.

10. Zaznamenejte, mějte z nich radost, ale nevažte se k nim, jinak vytvoříte další závislost, která bude bránit duchovnímu růstu podstatně efektivněji než pudy nebo city. Musíte se připravit na okamžik, kdy si kladnou karmu minulosti vyberete a duchovních obrazů bude poskrovnu.

11. Dvakrát se mi ráno zhruba při svítání stalo, někde mezi spánkem a bděním, že mě cosi mlátilo do hrudi. Nevím jak to nazvat. Asi jako když v televizi ukazují ožívování elektrošoky. Dost to bolelo a moje tělo bylo velmi pružné. Myslím, že tak jak jej znám, pružné není. Měla jsem nepříjemný strach, že se mi někdo (v prvním případě) nebo něco (podruhé) chce nastěhovat do těla. Zároveň jsem také zvědavá, co to je. Nevěděla jsem, jak s tím komunikovat, nebo jak si poradit. Poprvé jsem to slušně požádala, aby to šlo pryč a okamžitě se tak stalo. Podruhé jsem tomu i dost sprostě nadávala a nedalo to pokoj dlouho. Cítila jsem se paralyzovaná. Pracně jsem zvedla ruku a snažila se to ohmatat. Vjem silového pole. Hrozí mi něco? Duševní porucha? Nebo tomu můžu napříště dát volný průběh, ať se to projeví?

11. Berte to jako poslední varování. Když zasejete do světa jakékoliv napětí, jednou se vám vrátí. To je neúprosný a nanejvýš spravedlivý zákon karmy. Kdysi, v minulých životech jste se zabývala okultismem a černou magií, proto se vám nyní objevuje obrácená strana mince. Jedinou cestou k vyrovnání je odpuštění. Poprvé jste reagovala správně. K slušnému jednání by bylo dobré přidat soucit s tím nešťastníkem, který opakuje vaše dřívější chyby, a na cestu mu přidat vroucí modlitbu za uzdravení jeho nešťastné duše. Pamatujte si, že jediné láska, soucit a odpuštění jsou podmínkou k trvalému osvobození se od podobných tlaků. Zapomeňte na zvědavost (co to je?), jinak se dostanete zase do minulých problémů a budete muset žít jeden marný život za druhým, abyste opustila špatný vzorec jednání a konečně nastoupila cestu ke svobodě ducha.

12. Dostala jsem se k pasáži bezesných nocí. Mohu potvrdit pravdu, která je tam napsána. Dřív se mi zdálo podstatně víc snů, než v poslední době a to proto, že pracuji, nebo surfuji na internetu a chodím spát dost pozdě, a jak se říká, padnu a usnu. Takže se podepisuje hektické období života a také fyzická únava. Sny, které se mi většinou zdály, byly nevýrazné a podobné snům mnoha jiných lidí. Útržky z prostředí kde žiji, kolegyně z práce, někdy pobyt v krásné krajině.

12. To není dobré – viz kapitola Psychologie snu v TRN. Chodte o chvíli dříve spát a před spaním si vyprázdněte alespoň na pět minut mysl od všech těch zbytečných obrazů. Uvidíte kolik sil, krásy a souznění vám tato metoda dá.

13. Co děláte, když vás trápí dost zlé sny?

13. Nedělám nic, protože mne zlé sny netrápí.

14. Ve své knize a to sice kapitola „Úloha snů v životě člověka“, píšete, že alkohol snižuje hloubku prožitku snu. Musím vám oponovat, jelikož mám úplně opačnou zkušenost. Po dvou sklenicích vína před spaním či nahodilému návratu z nějakého večírku, kdy jsem požila alkohol, jsem schopna druhého dne vybavit si celý sen předešlé noci v plné barvitosti oproti běžnému dni. Nechci tím nijak tvrdit, že k zapotřebí zapamatování snu potřebuji láhev alkoholu a že to i snad tak praktikuji, jen pouze hledám vysvětlení, které vyvracíte, když už taková situace nastane.

14. Hloubka prožitku snu není totožná s barvitostí či schopností si sny lépe zapamatovat. Hloubka snového prožitku se „měří“ rovinou, na níž sníte. Když máte běžně sny duchovního charakteru, pak je po alkoholu ztratíte, třeba i na mnoho týdnů. Například lidé s častými sny o létání pouhou silou vůle po alkoholu v podobných snech nezvládají řízenou imaginaci (viz archetyp Řízená imaginace) a z najednou problémového letu padají nebo nejsou vůbec schopni vzlétnout. Prostě řečeno alkohol patří pudovému člověku a jasná mysl člověku duchovnímu.

15. Pracuji na sobě a je to znát. Dostavují se pomalu do snového žití i prvky duchovní roviny vnímání. A s nimi přichází vždy i určité poučení a jiný náhled na svět, jak můj vnitřní, tak i vnější. Dle rozborů svých snových žití za pomoci SNÁŘE a TRŇN jdou rozborů opravdu velice dobře rozebrat. I když někdy nenajdu přímý symbol ve snáři, vždy se dá zkombinovat ze dvou, popřípadě tří symbolů a jejich složením dojdou správnému závěru.

15. Kombinace symbolů je při každém výkladu snů nutnost. Jsou i pudové symboly, které se proměňují v citové a pak dokonce i v duchovní, například tanec. Existuje i „nadpozemský“ výklad tohoto na první pohled partnerského citového a pudového symbolu, ale zapracovat tyto „povýšené“ symboly do Snáře sebepoznání by svedlo na scestný výklad drtivou většinu lidí, kteří se ve svém prožívání prozatím k povýšení symbolu nedostali. Ti běžní citové pudoví lidé by pak zaměňovali své pudové prožívání za citové či duchovní a na jejich cestě by je to brzdilo. Víím, že 99% lidí své sny vykládá tak, že si z možných významů vezmou pro sebe ten nejvhodnější, protože se jim ten odpovídající zdá v hodnocení příliš tvrdý. To je běžná práce ega, které se brání zničení. Čím déle bude človíčka oblužovat, tím déle bude bezmocný človíček v jeho moci.

16. Rozbor snu, který jste mi udělal, mi ale vychází jinak, což možná vyplývá i z mého nedostatečného popisu. Můj sen vypovídá o vás a pro vás jsem ho vyhodnotil. Sen není nikoli o mně a mých vlastnostech, ale o vašem negativním vlivu vůči mé osobě. Vidím, že i vy sám jste snad až příliš ukotven, stejně asi jako já, ve svých pozicích a je mi vcelku protivné vám napsat, že se ještě v mnohém mýlíte, neboť toto zase vychází pouze z mé úrovně poznání a samozřejmě se mohu mýlit já.

16. K vysvětlení snu, který jsem vám poslal, musím říci, že je téměř jednoznačné. Pracuji na analýzách snů více jak 10 let a vzpomínám si, jak jsem také několik let vyhledával ta možná nejméně bolestivá vysvětlení, jak jsem uhýbal před tvrdými názory, kterými jsem byl častován nevědomím, abych konečně opustil své zkostnatělé myšlení. A jedině přijetí kritiky mi dalo možnost růst, neboť člověk začne odstraňovat to špatné teprve tehdy, když si to špatné uvnitř přizná. Také jsem se bránil, když mě jeden člověk v roce 1996 nazval egoistou, ale když prvotní rozhořčení pominulo, sám jsem našel ten nenápadný kořen, který zvyšoval mé osobní touhy. Možná se snažíte sen vysvětlit jako dvě jednotky: něco vnějšího a vás, ale to je další krutý omyl, kterého se dopouštíte, neboť nevědomí projektuje pouze vnitřní obsahy lidské mysli, pouze to, co je ve vás, nic vnějšího, co by nebylo obsahem vnitřního, se lidské mysli nedotkne ani ve snech ani v lidském životě. I tato kniha TRŇN zdůrazňuje a je zbytečné se o tom rozpovídat. Jakmile si sny budete vykládat jako vlastní obsahy (včetně osob ve snu vystupujících – ony postavy jsou personifikace vašich vlastností), pak se rychlost zrání a chápání nadsmyslných skutečností značně urychlí. Doporučuji vám obsahy svých snů brát jako své vnitřní stavy, jakmile je budete projektovat do vnějšího světa (například na druhé osoby), pak se budete jen oblužovat svou dokonalostí.

17. Ještě bych se vás chtěla zeptat, jestli jste někdy zkoušel lucidní snění? A pokud ano, tak s jakým výsledkem?

17. V poslední době se stále častěji objevuje termín lucidita a lucidní snění, proto bych se tohoto tématu okrajově dotkl. Lucidita je jasnost, ostrost a bdělost vědomí. Týká se, jak denního života tak i snění. Lucidita se významně snižuje emočními reakcemi člověka a zase naopak luciditu zvyšuje indiferentní přístup, který zabraňuje emočnímu vtažení člověka do okolních jevů. Chce-li někdo zvyšovat svoji luciditu, pak je nejlépe zaujímat k okolním dějům, k vlastním pocitům i k vlastním myšlenkám polohu nestranného a nezávislého svědka (více o tomto tématu v úvodu knižního vydání *Snáře sebepoznání*). Termín lucidní snění ovšem nepoužívám, neboť je podle mě zbytečný. Podstatně důležitější je princip archetypů a jejich působení na vědomí člověka. Kniha „Tajemství řádu nevědomí“ se věnuje archetypům, výkladům snů i možnosti dosáhnout poznání. Kniha popisuje jednotlivé archetypy, které se ve snech objevují, popisuje i vědomé snění, proto vám doporučuji tuto knihu a zejména archetypy Pozornost, Self a Řízená imaginace. Myslím, že vám kniha pomůže poznat tu tajemnou část sebe samé. Je třeba si uvědomit, že bez znalosti archetypů nemůžete odhalit tajemství svých snů.

18. Setkávám se ve svém životě se sny, které by se daly nazvat prorockými, nejčastěji se týkají mých blízkých a přátel. Většinou za několik dní až dvou týdnů po takovém snu se snová událost téměř přesně uskuteční i životě. Přemítám i nad tím, proč mě prorocké sny upozorňují zejména na problémy, bolesti a těžkosti a téměř vůbec se mi neobjevují v souvislosti s pozitivními událostmi.

18. To je zcela normální stav, který podrobně popisuje archetyp Vize budoucnosti a minulosti. Tyto sny jsou skutečně prorocké, ale pozor na karmu, kterou si můžete prozrazením podobného snu na sebe vzít. V archetypu Vize budoucnosti a minulosti je popsán i důvod, proč se někomu zdají sny týkající se jeho okolí a jiným světové vize budoucích událostí. K jistým a překvapujícím zajímavostem patří, že vizemi budoucnosti můžeme „měřit“ sílu ega podle poměru „osobních“ vizí oproti vizím celospolečenského a celosvětového charakteru. Jakmile člověk ve své snaze o blaho druhých zapomene sám na sebe, nemá nevědomí důvod ukazovat mu vize, které jsou spjaty s jeho osobností. Naopak altruistická snaha takového člověka o blaho druhých bude vytvářet příznivé podmínky pro vznik vizí celospolečenského a celosvětového charakteru. Pohlédnete-li na mapu lidského nevědomí v úvodu knihy *Tajemství řádu nevědomí*, pak rozpoznáte i místo tohoto principu poznávání sebe samých. Umístění archetypu Vize budoucnosti a minulosti v Kruhu Procesu obnovy vás musí varovat před touhou setrvat na tomto místě, v tomto archetypu, neboť posléze do hry vstoupí neodbytné lidské ego a touha po prorockém daru zatarasí váš duchovní postup.

Vize budoucích událostí, zejména z osobního života, jsou skutečně v drtivé většině negativního charakteru, neboť nás tímto způsobem nevědomí varuje před událostmi ohrožujícími naše zdraví nebo dokonce samotnou existenci v hmotném těle, ale nemá důvod nám ukazovat pozitivní události, které nám v kontextu zdárného duchovního vývoje téměř nepomáhají. Ovšem kladné vize se mohou objevit také, zejména v kolektivním pojetí. Za příklad bych mohl uvést některé vize tisícileté říše království Božího, vize, které popisovalo mnoho proroků.

19. Tak nevím z čeho mám vycházet. Většinou jsem ze svých snů zmatená, proto si je zapisuji a věřím, že když se k nim někdy vrátím, budu jim rozumět lépe.

19. Zapisujte a pokoušejte se zpětně své sny vyhodnocovat. Jakmile pochopíte podstatu archetypů a jejich působení na psychiku (a sny) člověka, najdete zajímavá vysvětlení. I dodatečné pochopení vám pomůže odhalit mnohá tajemná zákoutí mysli. Některé sny se mi podařilo rozluštit až po sedmi letech, ale i to stálo za to, věřte mi.

20. Chtěla bych se zeptat, zda sny, které se mi zdají třeba po nějakém večeru, kdy jsem pila nějaký alkohol – se dají hodnotit jako stoprocentně významné a zda si je mám vykládat.

20. Pokud chcete opustit pudovou rovinu prožívání a žít alespoň citový život o duchovním nemluvě, alkohol k nim zcela jistě nepatří ani v denním vědomí ani v podvědomí (ve snech – viz Snář – alkohol). Sny v alkoholickém opojení jsou stejně pravdivé a vykládejte si je stejně. Pokud byste si udělala průzkum, poznáte, že vás alkohol obírá o krásné zážitky citové roviny i schopnost vnímání citových a duchovních symbolů a posílá vás do náruče pudovým personifikacím a ve skutečném životě do náruče pudových mužů.

21. Přestože se mi zdají emotivní sny, jen v klidu přihlížím danému dění.

21. Jakmile člověk není emočně vtahován do dění, nezadržitelně se blíží k duchovní rovině vědomí, kde se člověk učí stát se indiferentním svědkem veškerého dění. Tento proces podrobně popisuje archetyp Pozornost.

22. Poslední dobou, asi tak měsíc si nezapíšu sny. Nějak jsem ztratila potřebu. Může to být znamení, že zatím moje nitro nepotřebuje jakousi náповědu ve formě snů? Stále častěji se mi stává, že si sny nepamatuji již po pár minutách probuzení. Mohu to také pokládat za nějaké znamení? Nebo si mám sny psát za každou cenu? Nevím občas se v tom všem nedokáži vyznat.

22. Také jsem chtěl jednou přerušit zapisování snů, ale naštěstí jsem v tom spatřil vlastní lenost, která byla hlavní motivací zbabělého ega, jež se bálo smrti – poznání. Kdybych tenkrát přestal, už bych znovu nezačal, pak by knihy „TŘN“ a samozřejmě „Snář sebepoznání“ nikdy nevznikly. Přestat znamená zastavit se a vydat se na zpáteční cestu do stavů, které už byly jednou překonané, je to pád z lidství do pudového života. Také si některé sny pamatuji jen několik minut po probuzení, ale mám maličký diktafon, na který si sen ještě se zavřenýma očima a se všemi podrobnostmi namluvím. Vězte, že zapsané sny vás varují před nebezpečím (vnějším i vnitřním) a opomíjením této skutečnosti člověk nevědomě (žití na autopilota) kráčí zpět mezi stádo, které se těší na šťavnatou pastvu, a netuší, že jde na porážku.

23. Sny mám nejasné, v temnotě, jindy více nebo méně viditelné. Zřejmě po jejich zažití se mi ztrácejí a já si nepamatuji, jestli se mi něco zdálo. Těžce se rozpomínám.

23. To je zcela normální. Nevědomí na našem růstu pracuje i v noci, v našich snech a věřte, že všechno nemusíme vědět. V jednom náročném období jsem si pamatoval příliš mnoho snů a pak jsem se v nich ztrácel. Jejich význam jsem rozpoznal až později. Také je dobré si uvědomit, že v duchovním růstu může nastat i doba, kdy sny jsou velkou vzácností. Sen pracuje v několika rovinách:

- a) Když jej ve snu prožíváme
- b) Když si jej opět vybavujeme
- c) Když jej zapisujeme či namlouváme na diktafon
- d) Když jej vyhodnocujeme

Na některé životní lekce potřebujeme ke zpracování dané tématiky pouze první rovinu, proč tedy plýtvat silami. Ovšem toto období by nemělo trvat příliš dlouho (maximálně několik měsíců), neboť to by pak zvítězila lenost.

24. Musím se přiznat, že z vlastních snů moudrá nejsem. Nikdy jsem neměla sny, ve kterých bych byla agresivní a najednou jsem v posledních dvou snech byla agresivní. Také vůbec nelpím na autě, ani na jiných hmotných věcech. Víím, že věci sebou člověk do hrobu nebere. V krizových situacích zachovávám klid, nejsem hysterická, prostě takový mám vzorec chování, přesto jsem v těch dvou snech vyváděla jak pomínutá, dělala scény a dokonce jsem byla schopná zabít. Nemůžu přijít na to, proč se najednou ve snech chovám jak cvok.

24. Přečtěte si klasické dílo „Faust“ (J. W. Goethe). Vy se nyní cítíte stejně jako ten Faust, dobrá, hodná, velevážená, nedotknutelná, téměř bez chyby a najednou se objevuje Mefistofeles (to je ta vaše negativní část) a vy jste zmatená. Ty negativní pocity a vlastnosti jsou vaše, jen dosud ležely latentně v mysli a spaly. Musíte je ve vlastním zájmu zpracovat, pochopit a asimilovat. Čeká vás obrovský kus práce.

25. Zajímalo by mě, jak mohu vědomě pracovat se sny (ve snu). Pouze málokdy se mi ve snu stane, že si sebe uvědomím, většinou jsem jen pozorovatelem, nebo aktérem, který jen reaguje a svůj sen a rozhodnutí v něm, jsem schopen zhodnotit až po probuzení. Zajímalo by mě tedy, jakou techniku použít, abych se ve snu „probudil“. Věnuji se meditaci a onednáva Reiki a rád bych rozšířil svou praxi i o hlubší práci se sny.

25. Vědomě pracovat se sny je možné u těch lidí, kteří si v denním vědomí uvědomí sami sebe. To znamená, že jsou pozorovatelem své činnosti, svých pocitů, svého těla a svých myšlenek, je prostě důležité si uvědomit, že vše v hmotném světě je pouze sen (iluze). Používám příměr: „dívám se na sebe, jak se tělo dívá na svět“. Jakmile takový přístup k dennímu životu vstoupí do podvědomí, může se ve snech objevit stejný fenomén. Pokud budete vědomě ve snu medítovat, bude tato činnost několikanásobně účinnější (podle tibetských pramenů až devětkrát). Jinak tento neobvyklý fenomén umožňuje poznávat neuvěřitelné věci či procesy, ale je třeba si uvědomit, že činnost, jež je směřována do světa, oddaluje osvobození se (realizaci). Pro duchovní vývoj člověka je podle mne daleko výhodnější stát se pozorovatelem, nevnucovat snům a snovým personifikacím svoji vůli a stát se nezávislým pozorovatelem. Je důležité nenechávat se emočně vtahovat do děje snu a jen „být“. Možná by zde byl dobrý příměr s Bohem, který se dívá na všechno to lidské hemžení a nechává nám svobodnou vůli konat, cítit a myslet. Je pak samozřejmé, že se budete setkávat s bolestnými obrazy (podobně jako Bůh se dívá, jak nevědomí lidé ubližují a ničí), do té doby musí v sobě člověk vytvořit dostatečně velký soucit, aby jej mučivé obrazy nepřemohly. Takže bych závěrem řekl, že to není otázkou techniky, ale celoživotního přístupu a orientace. Světský člověk se nebude ve snech vědomě pohybovat (pokud ovšem nemá tento „dar“ jako karmický důsledek ze zásluh minulých životů). O pozorovateli hovoří archetyp Pozornost, kde najdete další podrobnosti. O vědomém snění hovoří archetyp Řízená imaginace z knihy „TRN“.

Ohledně směru „Reiki“ nemohu posloužit nějakým osobním názorem, neboť jsem se sice s knihami podobného ražení seznámil, ale jako nepotřebné pro svoji cestu jsem je odložil. Nepatřily na moji cestu, čímž ovšem neříkám, že by byly špatné, u mne by jen prodlužovaly duchovní pouť.

26. Sny mám naprosto ojedinele. Co to znamená?

26. Možná by se příčina našla v kapitole Psychologie snu knihy TRN, někdy se může jednat o naprosté odmítání snových zkušeností. Nevědomí sice sny neustále přehrává, ale člověk si podvědomě vytvoří „ochrannou“ bariéru, přes níž se sny do vědomého života nedostanou. Když člověk pochopí, že nevědomí je jeho největším přítelem, že mu nevědomí udílí neocenitelné rady do života, pak sny naplní jeho život nezapomenutelnými zážitky. Ráno po probuzení říci: „zase se mi zdály samé blbosti“, je odmítáním skutečného bytostného stavu a setrváváním ve stereotypu materialistického života. Pokud neznám život, zvyky, životní filozofii člověka, jemuž se sny nezdají, nemohu určit důvod. Ale při troše snahy na to každý člověk „bez snů“ může přijít sám.

27. Momentálně žiji mimo svůj domov, takže moji blízcí nejsou se mnou. Přesto jsem s nimi pevně spjatá a přes sny jsem prožívala všechny problémy svých blízkých doma. Registrovala jsem zejména negativní události, například když otcí vyvstaly vážné zdravotní problémy. Schopnosti vnímat budoucnost jsem si plně uvědomila asi před rokem, když jsem prožila tři neskutečně živé a nádherné sny. Tehdy jsem měla osobní problémy a můj život nevypadal právě růžově. Všechno se mi pod rukama rozpadalo – práce, přátelé, dokonce i láska, které jsem tolik věřila. Najednou jsem chtěla svůj život radikálně změnit, někam daleko odejít a právě tehdy se mi odehrály tři sny. Byly jasné, čisté a velmi hluboké. Po nich jsem se probouzela s láskou v srdci. Z prožité lásky jsem cítila teplo v hrudi. Najednou bylo mé okolí z patrných změn v mém vzhledu i v jednání překvapené že, jsem šťastná i po všech těch ranách osudu. Řekla jsem jim: „Cítím, že se to změní, zdálo se mi o tom.“ Z racionálního pohledu to však na změnu nevypadalo. Zariskovala jsem a své následné kroky jsem udělala podle obsahů a rad ze tří zmíněných snů. Vše, co následovalo, potvrdilo mé sny.

27. Při problémech jste neodešla někam daleko, ale k tomu nejlepšímu lékaři na všechny bolesti světa – do svého nitra. Že se vám to podařilo, dokladují stavy, které jste zažívala. Někdo k tomu potřebuje roky duchovních cvičení a vám se to podařilo v případě prvního zvnitřnění. Ovšem to není náhoda, ale výsledek poctivé duchovní práce v minulých životech. Těmito sny jste si vybrala část své kladné karmy a nyní, abyste prožívala to stejné, musíte zase na sobě pracovat. Když do svého duchovního záměru zahrnete kromě rodiny a blízkých i svět, objeví se vám vize budoucnosti i z tohoto soudku, budete moci zažívat vize, které prožívali mnozí proroci minulosti, ale i to podrobně popisuje kapitola Vize budoucnosti a minulosti. Když budete reagovat na základě vnitřních stimulů a intuice, nezklamete se nikdy, ale pozor i tyto niterné intuitivní toky je třeba prověřit logickým rozumem. Kolika lidem už našeptával ďábel z jejich nitra a oni ve své bláhovosti mysleli, že je to Bůh, a v dobré víře činili zlo. O intuici podrobně hovoří archetyp Moudrý stařec.

28. Byla jsem šťastná, ale život se mi obrátil. Sny se mi občas vyplní a občas zase ne. Nevím, čemu mám věřit a čemu nikoli. Jak mám poznat, co je správné a co zase nesprávné? Někdy jsou ty sny zlé, vnímám negativní pocity blízkých a lekám se následků, ale pak se třeba nic nestane. Snažím se nevšímat si toho, ale je to pro mne velice těžké, protože sny (včetně lidí, pocitů i vůní) si velice dobře pamatuji. Co mi poradíte? Jak mohu rozlišit, který sen je skutečně varovný? Jak to řeší lidé s podobnými zkušenostmi? Neexistuje na to nějaké cvičení?

28. Nezapomínejte se ve svých myšlenkách tak mnoho osobními problémy a světem. Pro vás je prozatím poklad ve vaší rodině, přátelích a partnerech. Když ale budete hledat poklad ve vlastním srdci, kam jste již jednou sestoupila a najdete ráj. To neznamená, že nebudete nadále milovat svoji rodinu, ale jen že přehodíte priority. Na prvním místě bude Boží ráj a na druhém teprve rodina. Když pak natrvalo naleznete Boží ráj, budete moci ukazovat cestu k němu a pomoci všem bližním více než vizemi jejich starostí a bolestí. Odpoutání od těch rodinných vazeb, které vám nyní emočně vstupují do života, nebude jednoduché, ale jednou se jich budete muset zbavit, stejně jako Kristus, který vyměnil lásku k rodině za všeobjímající lásku. Vy jste to už jednou poznala, tak alespoň víte, kam budete kráčet, a víte, že to skutečně stojí za to.

29. Zaznamenala jsem ve svých snech zohavené mrtvolky lidí, ale nemyslete si, prosím, o mně nic špatného. Nejsem pověřivá ani věřící, ale některé věci si přeji vysvětlit a rozumět jim.

29. Nemyslím si v žádném případě o vás nic špatného, odpovídám i na incestní sny nebo vysvětluji čtenářům sny s erotickou a sexuální tematikou. Některé ženy mi píší, jak se stávají muži, jak vnímají své mužství a jak s ním zacházejí. Za to se nikdo nemusí stydět, je to klasický duchovní vývoj, jehož popis naleznete v knize „Tajemství řádu nevědomí“, kde naleznete množství podobných snů i s vysvětlením.

Mrtvoly jsou kladným symbolem, často ukončují některou ze závislostí (například mrtvý opilec představuje překonanou závislost na alkoholu). Mrtvoly jsou vyřízené případy, které jsou definitivně odloženy, člověk je takto vymazal ze svého podvědomí. Zohavené či umučené mrtvoly jsou zase emočním vyústěním třetí fáze prenatálního procesu, fáze, která je charakteristická prožíváním pornografických scén či masochistických a sadistických prvků. Vysvětlení naleznete v archetypu Bazální perinatální matrice, a pokud budete chtít o tomto tématu vědět ještě více, pak se podívejte na dílo Stanislava Grofa (Za hranice mozku, Holotropní vědomí).

30. Poslední dobou se mi zdají sny, ve kterých je můj přítel s jinou ženou.

30. Uvědomte si, že nevědomí a sny jsou vaším nejlepším přítelem a vždy se snaží pomoci, proto i tyto, pro vás nepříjemné sny, mají svůj účel. Bohužel člověk tento účel většinou pochopí, až se událost stane, až se čas snové předpovědi naplní. Zeptejte se sama sebe, zda se k tomuto vztahu příliš neupínáte, zda se nestáváte otrokem svých vášní a emocí, zda vás tento vztah neposouvá stále níže na pudovou rovinu prožívání. Nehleďte odpovědi vně, ale pouze uvnitř sebe samé.

31. Sny se mi zdávají docela často, ale většinou je hned zapomenou. Nedaří se mi sny zapamatovat. Dokonce jsem si podle nějaké rady nachystala vedle postele tužku a papír, abych si je hned zapsala, ale bylo to zbytečné. Většinou si je pamatuji do okamžiku, než se pokusím si je po probuzení zapsat. Tak jsem se chtěla zeptat, jestli na to neexistuje nějaký figl, jak si je lépe zapamatovat (paměť to není, tu mám dobrou a funguje mi zatím bez problémů).

31. Schopnost komunikace s nevědomím a současně i schopnost zapamatovat si sny se dá skutečně prohlubovat. Sen je výrazovým prostředkem nevědomí, který snícím lidem určitou formou pomáhá najít skutečnou podstatu vlastní bytosti. Nevědomí s člověkem komunikuje v drtivé většině prostřednictvím snů, ale jsou i jiné, přímější metody – meditace a kompletace. Když se člověk snaží medитovat, ve skutečnosti ruší vliv hmotného světa na své vědomí a nechává se unášet do náruče nevědomí. Jakmile narůstá počet a doba komunikací mezi vědomím a nevědomím, narůstá i schopnost zapamatovat si své sny. Dalo by se říci, že meditace napomáhá člověku zapamatovat si své sny. Člověk se může dokonce dostat do takového stavu, že se ráno probudí a může vyprávět všechny sny, které se mu v noci zdály.

Ohledně techniky zaznamenávání snů. Když jsem začal sny zapisovat, zjistil jsem, že tužka a papír jsou nevhodným prostředkem, neboť jsem si musel rozsvítit najít připravenou tužku a papír a probrat se, abych mohl sen zaznamenat. Tak mi uteklo mnoho důležitých podrobností nebo jsem další sen při psaní jednoho zapomenul. Proto jsem si pořídil magnetofon s mikrofonom a sny jsem si nahrával. Později jsem si koupil maličký diktafon a sny mohu nahrávat, aniž bych otevřel oči. Mohu být i napůl probuzený stále ve snu a do podrobností popsat zajímavou snovou scénu.

32. Patřím mezi ty jedince, kteří si rozhodně nemůžou stěžovat na absenci snů. Spíš bych řekla, že bych je mohla i „rozdávat“. Někdy jich mám za noc tolik, že když se probudím, tak z toho mám v hlavě úplný zmatek. Ale jsou sny, které jsou tak intenzivní a některé i opakující se, že se snažím pochopit jejich „poselství“, ale je to docela těžké. Někdy mi souvislosti dojdou hned, jindy až třeba za půl roku.

32. Je dobré, že vás sny navštěvují v hojném počtu. Také jsem v jenom období mohl ráno zapsat třeba i deset snů nebo o nějakou dobu později vědomě projít sny celé noci. Právě v tomto období mi činilo velké potíže sny přepisovat a vyhodnocovat, neboť to bylo časově velice náročné, ale s odstupem času mohu říci, že to bylo prospěšné a jsem rád, že jsem vytrval.

33. Během několika posledních měsíců se mi opakuje jeden sen, vždy po nějakém období.

33. Pokud ke snu nenaleznete správné stanovisko, pokud jej nepochopíte, pak se nevědomí snaží opakováním (někdy s odchylkami) ve vašem vědomí najít tu správnou adekvátní odpověď. Proto se snažte ve vlastním zájmu takový sen co nejdříve vyhodnotit a pochopit.

34. Co to znamená, když se někomu zdá kreslený sen. Lidé v něm, které znám, jsou kreslení, okolí je také kreslené. Vše jako normální sen, jen je vše kreslené.

34. Na tuto otázku není těžké odpovědět. Kreslený film symbolizuje iluzi (božská hra májá), pokud ji člověk pochopí, pak může některý z vnitřních příběhů vidět jako kreslený. Sen také může ukazovat, že chápete život jako hru či pohádku, pokud ovšem máte ke kreslenému filmu vztah jako ke hře či jako k pohádce. Pak by pro výklad platila ještě hesla hra a pohádka. Abych řekl na rovinu, je to dosti neobvyklé, ale výborné pro zdravý psychický vývoj.

35. Snažím se spolupracovat se sny a někdy vnímám, že mne varují před různými klopýtnutími, před zbytečnými zastávkami i před podvědomou touhou podlehnout pokušením. Mám obavu, že se na duchovní cestě ztratím, že má snaha vyjde nazmar, že zbytečně ztrácím drahocenný čas. Je ta cesta za čistou láskou skutečně tak složitá a nebezpečná?

35. Spolupráce se sny je velice moudrá, sny totiž člověka vždy varují před scestím. Uvědomte si, že sny pocházejí od našeho největšího přítele, proto vždy budou na naší straně. Kdysi jsem četl knihu Elizabeth Haich – Zasvěcení. Příběh hlavní hrdinky a její krutý pád z božství do nejnuznějších stavů na tisíce let to byl pro mne odstrašující příklad, který mi mnohdy dodával sílu pro překonání problémů. Později jsem viděl podobné případy v lidech kolem sebe. Například jedna sousedka téměř odstrašujícího vzhledu a chování byla kdysi sexuálně chtivou krásnou šlechtičnou, poznal jsem, jak její chování způsobilo karmický trest současné podoby i současného výrazně nízkého intelektu. Duchovní cesta není mrhání časem, a pokud na to někdo z vašeho vědomí reaguje podrážděně a znechuceně, pak je to vaše ego. Ono se chová velice zajímavě. Na počátku duchovní cesty je motorem všech činů, ale po nějakém čase si uvědomí, že vlastně kráčí k vlastnímu zničení, proto nastolí radikální obrát. Najednou člověku našeptává, že mrhá časem, že by se mohl mít lépe, kdyby dělal něco jiného, nastraží na něj množství pokušení a lákadel všeho druhu. V tomto čase mnoho duchovních snaživců padne. Snažte se nebýt mezi nimi. Duchovní cesta netrvá měsíce či léta, ona trvá mnoho životů. Když v současnosti uděláte několik kroků, vybudujete si duchovní základy pro životy příští, v nichž budete moci stavět na trpělivosti minulých životů. Navíc, uděláte-li k Bohu krok, on k vám udělá dva. Nestarejte se o to, jestli kráčíte k čisté lásce nebo k něčemu jinému, snažte se přemítat o tom, co vám nyní brání kráčet rychleji a bezpečněji. Zabořte v meditaci své soustředění do duchovního srdce a zeptejte se „Kdo jsem já?“, a pak jen tiše čkejte, dokud se neobjeví odpověď. Budete se bezvýsledně ptát třeba měsíce, třeba roky, ale pak jednou a zcela jistě vám ta čistá láska podá ruku a vy ji budete moci naplno prožít. Ucítíte dotek Boha. Pak už si budete stoprocentně jistá a budete vědět, kam kráčíte.

36. Ve výkladu mého snu uvádíte, že chci zpět do lůna. Mě to mate, že ačkoli si tuto věc uvědomuji vnitřně, ještě než se mi ten sen zdál, je to pro mě spíš něco, čemu se, jak říkáte, snažím bránit.

36. Když je člověk v úzkých, když neví kudy kam, podvědomě si vzpomene na bezpečí, které prožíval v prenatalním stavu v lůně své matky. Proto se v takových chvílích objevují podobné sny. Přečtěte si archetyp Bazální perinatální matrice, pak pochopíte vše.

37. Chtěla bych vás poprosit, jestli byste mi nepomohl pochopit mé sny o koních. Četla jsem si ve vašem snáři, co tento symbol znamená, ale nedokážu si to poskládat. Vím jistě, že je to něco z nevědomí, často se mi při spaní stává, že mám pocit, jak se mnou se něco děje, jako bych nad něčím stále přemýšlela, bádala, ale většinou nevím o čem, jako bych to zapoměla nebo spíš si nevzpomněla. Nevím jak to přesně popsat. Důležitá událost je smrt mého tatínka, který zemřel zhruba před čtyřmi měsíci při autonehodě, do té doby se mi nikdy o koních nezdálo ani jsem neměla pocity bádání při spaní. Jinak na koni trochu jezdím, táta jezdil, když byl mladý. O duchovní cestu nebo poznání sama sebe se zajímám asi rok a půl.

37. Sny a prožívaná denní skutečnost jsou spojitě nádoby, proto je na snech zcela jasně vidět, jak se člověk mění k lepšímu či k horšímu. Když člověk zažije nějakou bolest, pak se jeho pozornost otočí do nitra. To stejné potkalo vás. Protože jste se svým vědomím paprskem soustředění dotkla svého srdce, povstaly symboly, které znázorňují odchod z pudového prožívání do citového. Nejklasičtějším vyjádřením tohoto přechodu mezi pudy a city je kůň. Protože máte ke koním blízko i v denním vědomí, pak je tento přechod ještě aktuálnější a plněji prožívaný. Nyní máte na vybranou dvě cesty. Buď se vydáte na cestu k naplnění citů a k duchovním obzorům (božské prožívání) nebo se vrátíte zpět k pudovému prožívání občas prodchnutým nějakým citem (lidské prožívání). Pokud se vydáte duchovní cestou, pak za nějaký čas objevíte překvapující skutečnost o smrti i životě a zcela změníte náhled na svůj současný život. v současnosti se podstatně zesilují vlivy, které duchovní cestu usnadňují, proto by bylo dobré tuto situaci využít.

38. Už dnes jsem si říkala, že si sny budu zapisovat, protože každý den mám jiný sen, a kdybych si je zapsala, tak bych se k nim mohla vrátit a rozebrat si je.

38. Zapisujte si sny, vize i důležité prožitky. Jejich opětovným přečtením a znovuprožitím si zopakujete lekci, kterou vám tenkrát nevědomí dalo a můžete ten stejný zážitek pochopit třeba i z jiné roviny vnímání. Lidé si tak mohou významně urychlit svoji duchovní cestu.

39. Nezlobte se, že obtěžuji, ale asi před pěti minutami jsem s hrůzou vstal a šel hned na internet napsat vám! Zdálo se mi něco hrozného a jsem z toho úplně vedle! Dnes jsem přišel po noční směně, vysprchoval se a šel spát. Vstal jsem velice brzy po usnutí a naprosto zděšený.

39. Pokud nebudete znát zákonitosti vnitřního vývoje člověka, pak budete mít takové chvílky stále a možná i stále častěji. Tímto způsobem nevědomí řeší naše závažné chyby z průběhu denního života a snaží se nám ukázat cestu k jejich nápravě. Kdybyste dobře znal obsah knihy „Tajemství řádu nevědomí“, kterou jsem vám před třemi lety doporučil, pak byste přesně věděl, jak máte reagovat, a proč se vám podobné sny zdají. Myslel jsem si, že byste za ty dlouhé tři roky mohl pokročit o kousek dál. I když to mohu hodnotit podle jediného tehdejšího snu, měl jste tehdy velice slibně nakročeno.

40. Zkoušel jsem, jak si mi řekl, brát sen, jako by byl někoho jiného. Abych viděl za tento sen, viděl samou podstatu. Ale nevím, moc se mi to nedaří.

Ano, snažím se zdokonalovat, hodně obrazů se točí okolo sjednocování a touhy po dosažení rovnováhy s příslibem budoucího duchovního růstu, což souvisí s mou karmou. Tento sen mi také zodpověděl mou otázku, proč jsem před rokem navázal kontakt s dívkou. Tento letný vztah potom nastartoval mou cestu sebepoznání.

40. Uč se tomu potřebnému odstupu na svých starých snech, tam ti to půjde snadněji. Je to všechno otázka cviku. Hned se to nenaučíš, ale časem to půjde. Pomoci ti může pravidelné trénování postavení svědka sebe samého, pak ti ten odstup půjde vytvořit snadněji. Uvědom si, že duchovní růst je u tebe stále v pohybu. Nepotřebuješ nic startovat, Tím, že v sobě objevíš nějaké negativní vlastnosti a snažíš se je odstranit, ve skutečnosti rosteš rychleji, než kdyby se ti pravidelně objevovaly slastné prožitky jiných rovin vědomí. Když nevědomí uzná, že potřebuješ nějakou vizi, zcela určitě ji zažiješ.

41. Dnes jsem ve snu viděla svůj zub (stoličku), jak se mi rozpůlila podélně na dvě části. Jedna zůstala v čelisti, druhá odpadla. Hledala jsem ve tvém snáři, ale úplné vysvětlení nenašla.

41. Zub je sexuálním symbolem, proto si ve výkladu místo zub dej sexualita a budeš vědět. Došlo k určitému rozštěpení tvé sexuální stránky. Jedna část od tebe odpadla a druhá uvnitř tebe zůstala. Jednoduché a jasné.

42. Ptám se na významy snů, už to dělám 14 let. Zjistil jsem, že jen malá část snů se dá vydedukovat. Většinu je nutné zjistit od těch, kdo sny dělají a není to vždy jen nadvědomí. Také ne všechny sny mají význam. Vedou mne dokonale podle Jejich záměrů, je velmi odlišný od našich představ a to i v oblasti sexu. V meditacích mi ukazují, že jsou skutečně Dokonalost, Věčnost a Nekonečnost sama. Žák nemůže vést žáka, jen Učitel.

V podstatě s přáteli neděláme nic jiného, než dělala svatá Terezie, svatá Faustina a mnozí jiní mystikové a zasvěcenci. Je to těžké, ale proč by to mělo být lehké? Život není selanka.

42. Myslím, že každý sen se dá vysvětlit, jen je občas nutné na něj pohlížet z jiné roviny vnímání. Hlavně v poslední době se setkávám se sny, které vůbec není třeba vysvětlovat, ale pro dokonalé přijetí obsahu snu do vědomí je lépe si sen občas přehrávat v paměti. Sny jsou vyzářováním mysli, podobně jako je svět vyzářováním mysli. V určitém pohledu mezi snem a denním vědomím není rozdíl. Jsem na rozdíl od vás přesvědčen, že každý sen má význam, žádný sen se neobjeví bezdůvodně. Může řešit třeba banalitu z denního vědomí, ale i řešení banality je důvod k tomu, aby se sen objevil. Vše má svůj význam, i když jej my lidé často nevidíme. Každý člověk má svoji nezaměnitelnou duchovní cestu, proto nemůže bez výhrad přijmout cestu druhých, byť realizovaných. On má jiné zkušenosti, musel překonat jiné překážky, musel zpracovat rozdílné stavy, ale také díky tomu svojí realizací přinese vesmíru svoji zvláštnost. I Buddhové mají své vlastnosti. Kdyby byl život jednoduchý a bez překážek, byla by to neskutečná nuda.

43. Jak pracovat se Snářem sebepoznání?

43. Nejprve si stanovíte, zda se nejedná o sen některého z archetypů vnitřních kruhů nevědomí, neboť ten povyšuje sen na jednolitý proces, v němž je vývoj člověka a jeho vědomí vymezen postupným chápáním procesu archetypu, do kterého lze sen zařadit. Na základě znalosti tohoto procesu lze lépe vyložit sen, předpovídat následné sny a dokonce podstatně urychlit vývojový proces. Pak se pokusíte nalézt místo snu ve schématu tohoto archetypu a zkontrolujete předchozí stupně, zda jste jimi prošel ve své snové praxi, nebo zda je plně chápe, neboť nevědomí

nebude znalého člověka obtěžovat zbytečnými sny a bude se snažit jeho cestu k poznání co možná nejvíce urychlit. Potom vyhledáte všechny symboly snu ve snáři sebepoznání, vypíšete si je a pokusíte se je dát dohromady jako příběh. Nakonec ve vysvětlení se budete snažit zaujímat nezávislé stanovisko, jako byste vysvětloval sen cizího člověka. Pokud se nám nepodaří toto stanovisko pevně zaujmout, hrozí nebezpečí, že si člověk, vykládající vlastní sen, bude z mnoha možností vybírat tu variantu pro své ego nejvíce přijatelnější, bude vyzdvihoval nepodstatné a potlačovat různá varování, která mu sny přinášejí.

Asi největším přínosem pro správnou a smysluplnou práci se Snářem sebepoznání bude znalost knihy „Jak vykládat sny“.

44. Viděl jsem v televizi pořad věnovaný snům a musím říct, že lidé většinou svým snům nerozumějí a vykládají je svévolně.

44. Ano, to je smutná skutečnost. Příklon lidstva k materialismu potlačoval neuchopitelné, niterné obrazy, včetně snů a chtěl je zcela vykořenit z myslí lidí. Schopnost vykládání snů byla odsouzena jako nepotřebná, obtěžující a zbytečná. Nejvíce se na tomto neblahém stavu podepsal komunistický diktát, jemuž svobodomyšlný jedinec vadil ze všeho nejvíce.

V současné době se objevilo množství vykladačů snů a dokonce i mnoho z řad psychologů, kteří si uvědomili léčivou podstatu snů nejen na psychické problémy pacientů. Ovšem všichni tito vykladači začínají skoro od nuly, dalo by se říci, že v umění vykládat sny nemají na čem stavět. Bude ještě nějakou dobu trvat, než se naučí vnímat a chápat nevědomí, z něhož sny pramení. Navázat na tradici starověkých kultur (Egypt, Řecko, Mezopotámie) jimž bylo vykládání snů vlastní, nebude jednoduché, ale při dokonalém zvnitřnění a odosobnění je to možné. Protože se ve výkladech lidé neumějí vzdát svého ega, zákonitě do výkladů vnášejí chyby, proto je nejlepší i vlastní sny vykládat tak, jakoby patřili jinému člověku.

45. Neustále se mi něco zdá, hledám si ty symboly i ve snáři, a pak to konfrontuji i s tím, co už se mi předtím zdálo a co z toho bylo.

45. Výborně, to je správná cesta. Pracujte poctivě a trpělivě se sny a brzy uvidíte svět zcela jinými očima. S poznáním sebe samé přichází i poznání světa.

46. Kamarádce se zdál sen, že jí lezu oknem do bytu a při tom jsem spadla a skončila na invalidním vozíku. Pravidelně navštěvuji váš snář a teď musím popravdě říct, že mě výklad vylekal, jelikož se tento sen může stát v realitě. Je to už pár měsíců, přesto nejsem úplně v klidu a myslím na to, i se přistihnu, jak mě to v životě omezuje. Právě by mě zajímalo, jestli je určitá časová lhůta vyplnění nebo jak to vlastně je. Vážně nevím, každopádně kladný vliv to má na upevnění víry v Boha v mém životě, i když jak říkám, strach tu je.

46. Výkladů tohoto inkriminovaného snu může být několik. Vy v životě a ve snech své kamarádky představujete vlastnosti, které ona vidí zejména na vás. Například si řekněme, že jednou z těch negativních vlastností, které ona s vámi spojuje je snaha jí neustále ovlivňovat a korigovat její život. Pak takový sen nese pro všechny strany pozitivní výklad, že se už nenechá ovlivňovat a že půjde vlastní cestou. Ta snaha ovlivňovat ji už nebude moci bez její vůle vejít do jejího vědomí (oknem do jejího bytu). To ale musíte vidět a rozpoznat spíše vy. Samozřejmě to může mít i ten výklad, který jste si našla ve Snáři sebepoznání. Když si rozeberete všechny možné varianty výkladu, pak přijдете na ten správný výklad. Další věc je, že pokud by se to týkalo vašeho případného budoucího zranění

a invalidity či smrti, pak by se něco podobného odehrálo i ve vašich snech. Pro prožívání člověka je to tak závažná událost, že je na ni každý člověk sny mnohonásobně připravován. A časová lhůta je různá. V těchto případech jsem měl osobní zkušenost, že to bylo téměř vždy do devíti měsíců. Jen u vizí může být časová posloupnost zcela jiná (viz archetyp Vize budoucnosti a minulosti). Správně se obracíte k Bohu, neboť to je cesta k pochopení svého života i místa v něm. Každý člověk se narodí s určitým plánem, jehož splnění jej posune blíže k Bohu. V tomto směru působí tzv. karma, která se dá stručně vyjádřit Ježíšovými slovy „Své dluhy zaplatíš do posledního haléře.“ Ať bude váš osud takový či onaký, měla byste jej přijmout s láskou v srdci, neboť jediné láska a pochopení vás posune za tento prožitek a pomůže vám na cestě k Bohu, na cestě ke konečné Jednotě. Když se budete osudu vzpírat, pak si jej v dalším životě budete muset projít znovu a dojít konečně k pochopení a odpuštění všem (i sobě). Meditujte, zvnitřňujte se, zapisujte si své sny a vyhodnocujte si je, pak brzy ve svém nitru i ve svých snech naleznete odpovědi, s nimiž jste se rodila na tento svět, a ve víře zapomenete na strach, v němž pak poznáte pouhou hru potrefeného ega. A na adresu vaší kamarádky, která výše uvedený sen popsala. Stále je to jen varování, proto stačí trochu se změnit k lepšímu a nemusí se to stát.

47. Zdál se mi téměř stejný sen asi 4x. Jedná se o to, že vlezu u nás ve vchodě (nebo u prarodičů – bydlí o vchod vedle, takže mají stejný výtah) do výtahu a zvolím si patro. Ale výtah zastaví napůl patra nebo jede dál do pater, která vůbec neexistují (třeba 13, 14 v sedmipatrovém domě), potom se z výtahu pokouším dostat, že sježu zase o něco níž a zase si svolím to patro, jestli to tentokrát vyjde. Určitý čas se takhle pohybuji mezi těmi patry a je to strašně stresující, většinou jezdím do těch neexistujících pater a nechápu, kde se berou, když už tam má být střecha. Většinou už tam nejsou byty a patra jsou i různě divná. Přesněji si ty hrozné pocity v oněch patrech nemohu vybatvit. Nemůžu se dostat ven z výtahu.

47. Tento sen je varováním před nesprávným jednáním v denním vědomí. Snažíte se mnohé problémy třeba i ve vztazích svéhlavě řešit nebo možná i neřešit a ještě se spoléháte na jakousi pomoc odněkud (jízda výtahem). Vše odkládáte a navíc jste v té touze po pomoci z vnějšku tak posedlý, že se neustále pohybujete výtahem, a většinou marně mačkáte knoflíky. Uvědomte si, že nevědomí, které vám sen přineslo, je vaším nejlepším přítelem a nikdy vám nebude ubližovat, vždy se bude snažit o zprostředkování pomoci právě vám. Dům představuje vás samotného a jeho obsah je obsahem vaší mysli. Když si to uvědomíte, pak musíte uznat, že ve svém životě dost tragicky bloudíte a nevyznáte se sám v sobě (divná patra ve vašem domě). Vždy je to způsobené nesprávnými názory na sebe, na ostatní lidi a na svět kolem. Měl byste radikálně zrevidovat sebe samého a snažit se o nápravu. Podobné obrazy jsou časté u lidí, kteří právě opouštějí jeden světonázor (v drtivé většině materialismus) a hledají ten, který by mohli pochopit. Máte na vybranou dvě možnosti, buď se změníte a nevědomí vám prostřednictvím snů bude posílat zcela jiné obrazy, nebo se nezměníte a tlak nevědomí bude ještě větší. Nevědomí vás těmito opakujícími se sny chrání před pádem do ještě větších problémů. Sen vám ještě číslem 13 naznačuje, kde je zakopaný pes. Tarot vyčlenil pro číslo 13 kartu „Smrt“, čímž nenaznačuje definitivní konec, ale zákonitý přechod do nové existence. Ještě hlouběji o tom hovoří Osho zen Tarot – třináctá karta se jmenuje „Transformace“ a již samotný název zdůrazňuje proces rozpoznání iluzí světa a smrt je pouze vytušeným dopravním prostředkem k této transformaci, Podobně byste se měl podívat ve Snáři sebepoznání i na čísla, která mačkáte a kam se chcete dostat, ale nejste tam vpuštěni. Ale vzkaz snu je jasný, změňte se, neboť stagnace na současných pozicích by byla bolestnější, než si dokážete i v té nejbujnější fantazii představit. Tak hlavu vzhůru, změna je život.

48. Zajímá mě, jestli je normální, když si člověk uvědomí sen, například já si uvědomuji, že to, co prožívám, je sen a užívám si tak například skok z výšky, protože vím, že normálně bych se zabila, tak si užívám toho letu ve snu a vím, že se mi nic nestane.

48. Není to normální z hlediska běžného materialistického člověka, ale z hlediska duchovního je to zcela legální stav. Kdybyste s podobným prožitkem přišla za kovaným materialistickým psychologem, možná by vás nechal zavřít, neboť by to považoval za přípravu k sebevraždě. Dá se říci, že sen je důsledkem schopnosti člověka být svědkem sebe samého v denním vědomí. Pokud ovšem takto necvičíte či sebe nevidíte a nevnímáte, pak je to důsledek podobné práce v jednom z minulých životů. V každém případě je to z duchovního hlediska výborné a měla byste na tom stavět. Podrobnější popis podobných schopností naleznete v archetypu Řízená imaginace, který byste si měla ve vlastním zájmu přečíst, neboť pochopením principu řízené imaginace nebudete dělat chyby, v nichž mnohý neznalý člověk utopí svůj duchovní potenciál.

49. Párkrát se mi podařilo spojit se ve snu s mojí kamarádkou, oběma se nám zdál ten samý sen.

49. Stává se to proto, že máte mezi sebou velice pevné karmické pouto. Pak můžete na astrální rovině prožívat stejný sen se stejnými kulisami.

50. Po několika dnech, kdy jsem se snažila analyzovat mé sny a přijít na to, co mi chtějí sdělit, se mi přihodilo několik snových prožitků, které se ale promítly do reálného života. Prováděla jsem činnost, která s nimi na první pohled neměla co do činění, ale jakmile se v myšlence objevila snová situace, bylo mi vše jasné – moc ráda bych se o tyto slovem nepopsatelné zážitky podělila, ale nechci vás zahlcovat mými, vám známými poznatky, nicméně musím uznat, že jsou to pro mě zatím zázračné věci a velmi je nyní prožívám. Avšak ano, nyní si vzpomínám, že uvádíte sen s kotoulem, který vás zachránil před úrazem, až mi z toho mrazí po těle.

50. To co prožíváte, je u člověka zabývajícího se sny a jejich významy asi normální. V určité fázi vývoje se smývá hranice mezi snovým a reálným světem a občas je problém se v tom orientovat. Zažil jsem před mnoha lety jednu příhodu: Ráno jsem se probudil a naplánoval jsem si cestu do železářství, kde jsem si chtěl koupit novou schránku. Tu starou mi včera úplně rozmlátil jakýsi vandal. Odpustil jsem mu a věděl jsem, že za svůj neblahý čin bude muset podle karmického zákona stejnou měrou, jako já nyní, i zaplatit. Nasnídal jsem se a vyrazil jsem do obchodu. Když jsem šel po schodech k venkovním dveřím, sklouznul můj pohled na schránku a údivem jsem málem omdlel. Schránka byla neporušená. V ten okamžik jsem si uvědomil, že se mi sen o zničené schránce zdál, jen jsem ho nebyl schopen jako jiné zaznamenat na diktafon. Sen byl tak živý a přesvědčivý, že jsem ani na okamžik nezapochoyboval o jeho věrohodnosti. Ale svůj úkol splnil beze zbytku. Kdybych neodpustil, karma by se nevybila a já bych musel stejný nebo podobný obraz prožívat znovu. V té době jsem si zcela jasně uvědomil, že není rozdíl mezi sněním a denním vědomím. Obojí má stejnou vypovídající funkci a obojím můžeme splácet svoji karma.

Ale přímo k promítnutí snových prožitků do reálného života. Sen a denní vědomí jsou spojené nádoby, které se vzájemně ovlivňují. Jakmile někde změníme výšku hladiny, hladina se změní do stejné výšky i na druhé straně. Jakmile někde vyvoláme deficit, bude se to ta opačná strana snažit vykompenzovat, jakmile nám bude v denním vědomí hrozit nebezpečí, bude se nám snažit sen poradit, jak se z nebezpečí dostat. Prostě sen vám bude pomáhat v denním životě vždy, jen málo lidí je schopno si tento zákonitý fenomén uvědomit. Buďte ráda, že patříte mezi ty vnímavé.

51. Vzhledem k tomu, že mívám časté živé a velmi složité sny, tak od rána, ale v rychlosti, studuji váš snář. Osobně vím, že moje sny jsou buď prorokem dalších dnů či mi skutečně něco říkají. Toto pravidlo platí od dětství.

51. Toto přesvědčení je vaším plusem, proto vám sny mohou významně pomáhat na životní cestě, ale musíte se s nimi naučit pracovat.

52. Co znamená, když se zdá sen ve snu, když se probudím ze snu a jsem stále ve snu, vyprávím svůj sen a pak se tedy, podruhé, probudím doopravdy. První sen byl charakteru personifikace „Stín“ a ten druhý, kdy jsem se smíchem o něm vyprávěla svému příteli, měl velmi odlehčenou atmosféru.

Dosud mám docela příjemný pocit, spíše jako, že mi ten zdvojený sen odlehčil „vnímat stín“ v jeho plné hnutosti – neberu jej tak tragicky a dramaticky, někdy k tomu totiž mívám sklony – je tomu tak možné, že podvědomí pracuje zdvojeně? A co to pro mne může znamenat? Jestli něco ošklivého, tak mi to snad ani nepište.

52. V určité fázi duchovního vývoje je to zcela legitimní, i když ne právě častý jev. Také jsem ho zažíval. Je to vlastně způsob zpracování nepříjemných obsahů psyché, jimž se v denním vědomí bráníme. Nevědomí nás podobným probuzením činí schopnými postavit se těmto nepříjemným obsahům, pochopit je a vědomě zpracovat. Pokud v odlehčené atmosféře zpracováváte archetyp Stín, pak je to výborné. Sama cítíte, že je to správná cesta.

Tento stav podle mne pravděpodobně způsobuje stav svědka v denním vědomí, tedy prožitek, v němž pozorujeme sami sebe, své tělo, pocity, myšlenky. To je vlastně meditace. Také můžete zažívat různé úrovně snů, jakoby nošení se do hlubších rovin nevědomí. To se objevuje ve snech například tak, že ve snu rozhrnete závoj a za ním vstoupíte do jiného, hlubšího snu nebo i do některého z archetypů. Je to trochu podobné buddhistickým vnorům, které lze zažívat v meditacích. Pak už jen zbývá vědomé snění, tedy sen, v němž jsme si jistí, že sníme.

53. Já bych se chtěla zeptat, jestli je podle vás tedy vůbec možné, aby se sny někdy vztahovaly ke konkrétním životním událostem, nebo jestli chápete sny pouze jako určité zrcadlo osobního duchovního růstu? Mě třeba zarazilo, jak studený tón hlasu použil v mém snu můj muž, který opravdu vůbec nesouhlasí s mojí duchovní cestou, a vy jste se o tom ve své odpovědi vůbec nezmiňoval. Myslela jsem si, že ten sen se opravdu týká mne a mého muže, našeho přístupu k sobě. Ale jestli to dobře chápu, tak vy to vidíte tak, že všechny postavy v našich snech vyjadřují naše povahové rysy, a my si je v tom snu jen přisadíme k určité osobě?

53. Samozřejmě, že sny nejsou ohraničeny pouze spánkem a jejich symbolika i vize pronikají do denního vědomí a zase naopak denní vědomí sny ve velké míře ovlivňuje. V určité fázi duchovního vývoje sama poznáte, že mezi snem a denní skutečností není vlastně žádný rozdíl, poznáte, že skutek ze snu má stejné karmické souvislosti a že ve snech můžete smazávat svoji karmu. Pokud jste si s mužem tak rozdílní (vy narozdíl od něho preferujete duchovní), pak se vlastně od sebe oddalujete a jednou může přijít okamžik rozchodu, který pak bude lepší pro obě strany. On by se totiž mohl stát vůči všemu vyššímu (duchovnímu) nenávidný a pak by si zadělal velice negativní karmu, kterou by zpracovával mnoho bolestných životů. Je to stejné jako když se člověk snaží pomocí zvířeti (lidské pomoci pudového). Zvíře pak ze strachu o sebe zaútočí. Samozřejmě, že se také může radikálně změnit. Vy ovšem už zpět na jeho rovinu prožívání jít nemůžete, protože to nejde.

Váš muž je současně vnější osobou a současně i vnitřní personifikací vaší pudové mužské části psyché. Obě tyto postavy mají pro váš vnitřní vývoj stejný význam. Ano, všechny postavy ve snech jsou vlastně vyjádřením povahových rysů snícího. Zde plně platí tibetské heslo, že vše je vyzařováním tvé mysli, ale ono to vlastně platí i po denní vědomí, jen tam je těžší si to uvědomit. Sny a denní vědomí jsou spojené nádoby, osoby vnější i snové jsou podobně spojené nádoby, proto je potřeba si uvědomit, že se vždy budou vzájemně ovlivňovat. V knize Tajemství řádu nevědomí je to vysvětleno ještě obsáhleji.

54. Vaše výklady snů odpovídají realitě – alespoň v mém případě. Uvedu jeden příklad za všechny – zhruba před čtyřmi měsíci se manželovi zdálo o dědečkovi, který již zemřel. Snář hovoří o tom, že to může znamenat zrod nového života. Zhruba tři týdny poté jsem zjistila, že jsem těhotná.

54. Jsem rád, že se předpověď s dítětem k vaší radosti vyplnila. Když bude člověk poslouchat rady z nitra a naučí se vnímat ten dokonalý intuitivní tok, pak zjistí, jak dokonale vše do sebe zapadá.

55. Normálně jsem na dnešek přišla o hlas ne teda úplně, ale docela vynechává. Jinak se cítím fajn.

55. Když člověk nemá mluvit, přijde o hlas. Je to taková nenápadná rada nevědomí být uvnitř sebe.

56. Momentálně se cítím velice zvláštně. Velice děkuji za rozbor snů. Myslím, že mě dobře nakopnul. Pořád mám potřebu číst jej stále dokola. Jisté věci mi začaly dávat smysl. Některé skutečnosti mi začínají jaksi zapadávat. Myslím, že mám problém se smířením, podívat se zpříma pravdě do očí. Věřím však, že to jednou zvládnou, protože to záleží jen na mně. Uvažuji, co mě pomohlo, ale mě pomohlo vše, co jste mi napsal. Je to úžasný nepoznaný neskutečný pocit dívat se pravdě do očí, i když v mém případě mám ten zvláštní pocit problému, který se mi někdo snaží pomáhat zvládat.

56. Za pomoc poděkujte Bohu a klidně ji přijímejte. Jednou zase vy budete pomáhat druhým a misky vah se tak vyrovnají. Čtete ty rozборы stále dokola, ano to je správné, až ucítíte, že je to dokonale vstřebané, můžete tu zvládnutou problematiku odložit.

57. Je zajímavé, že vždy, když si pamatuji nějaký sen, zakrátko narazím někde na jeho vysvětlující aspekty – tentokrát opět a kde jinde, než v Tajemství řádu nevědomí – nechtu jej totiž poslušně, ale vždy se k němu vracím, když mám meditační chvílky.

57. To je normální, protože hlubší podstatou snů se zabývá právě kniha TRN.

58. Mám problémy se spánkem a především tedy se špatnými a hodně zlými sny. Odkázala mě na vás jedna léčitelka, která nás navštívila. V mých snech většinou dochází k nějaké vraždě, smrti, bití, násilí a já se snažím utéct a mám hrozný strach.

Nedávno se mi zdál sen, kde jsem byla na neznámém místě s lidmi, které neznám ve skutečnosti. Nejprve mi ukazovali video a fotky asi tak pětadvacetiletého muže, který zabil svoji přítelkyni. Nejprve ji svlékl, pak ji za nohy přivázel ke stropu a pak jí začal bít různými předměty, měla dlouhé blond vlasy. Nejdřív ji bil kladivem, pak nějakými řetězy, ale ona pořád žila. Nakonec ji tedy dobil a já to všechno viděla jako bych u toho stála.

Pak jsem s těmi kamarády někam jela dodávkou, bylo nás hodně, musela jsem sedět nějakému klukovi na klíně. Jako poslední nastoupil do auta ten kluk, který zabil tu dívku. V tu chvíli mě popadl hrozný strach, nevěděla jsem, co mám dělat, přemýšlela jak utéct, zachránit se. Zastavilo se na benzinové pumpě a já chtěla volat policii, ale on za mnou přišel a řekl mi, že ví, že já o něm vím. Chvíli jsem zapírala ze strachu, že nevím, o čem mluví. Nakonec mi řekl, že za zabití dostal pouze rok vězení a už je z něho venku. Najednou jsem si uvědomila, že jsem té mrtvé dívce podobná a tím jsem zpanikařila ještě víc. Utíkala jsem a měla jsem hrozný strach. V tu chvíli jsem se probudila, byly čtyři hodiny ráno. Stále jsem se bála a nemohla jsem usnout. Byl to neuvěřitelně živý sen.

Podobné sny mám už déle než půl roku a ráno se probouzím unavená. Chtěla bych vás poprosit o výklad tohoto snu. Snad když něco ve svém životě změní, tak ty sny přestanou.

58. Uvědomte si, že ty sny, které prožíváte, vám mají pomoci. Před půlrokem, kdy se objevily ty děsivé sny, jste měla už jít jinou cestou, než v současnosti jdete. Nevědomí se snaží změnit váš současný neradostný stav. Podle mého byste měla opustit materialistický náhled na svět a jít cestou poznání sebe samé, pochopit iluzornost všech jevů a hledat skutečnou podstatu sebe samé. Ve snu je důležité číslo 25 (věk vraha), které je druhou mocninou čísla 5 a dá se vysvětlit jako poznávání podstaty viditelného světa alchymicky vyjádřeného číslem takzvaného 5. elementu (quinta esentia) 5 smysly (zrak, sluch, hmat, chuť a čich), číslo 5 se objevuje zejména v začátcích duchovní cesty a při započetí procesu poznávání vnitřních zkušeností.

V posledním půlroce pravděpodobně přespříliš posilujete ego, proto nevědomí na tento nezdravý stav reaguje.

59. Děkuji vám za výklad k mému snu. Hodně jsem o tom, co se mi zdálo, přemýšlela a došla jsem zhruba ke stejnému závěru, jaký jste mi napsal v dopise. Musím ale říct, že se to moc dobře neposlouchá. Došla jsem dokonce do bodu, kdy jsem poprosila, aby se mi už žádné sny nezdály, že si v tom potřebuji udělat trochu pořádek.

59. Podívejte se na své ego z pohledu svědka. Když se dařilo, bylo chvíli spokojené, když přišla kritika, odmítalo vše i pomoc od nevědomí (sny), jen aby nad vámi neztratilo svoji moc.

60. Ve snu jsem četl knihu velkou černou knihu, písmo, které nikde na zemi není, jen jedna dívka s ním píše – spíš automatický text, nerozumí mu. Nevíte, co je to za knihu? Nebyl jsem sám. Jsem v současnosti v rozvodovém řízení a soudím se s manželkou o dceru, kterou bych chtěl sám vychovávat a starat se o ni.

60. To byla nejpravděpodobněji vaše Kniha života, do níž můžete nahlédnout pouze sjednocením s duchovní animou (ta dívka). Zde je asi váš zakopaný pes, protože si muži podvědomě duchovní animu vkládají do svých dcer (i když v nich není), proto asi o dceru tak hloupě bojujete. Boj ale není správná cesta. Přečtěte si archetyp Anima – Animus a archetyp Coniunctio, pak pochopíte i roli dcery ve svém životě.

61. Některým snům někdy moc nerozumím, což se celkem dá přijmout, ale tento, dalo by se říci půl rok, jsem měla za sebou asi tak desetkrát jeden a ten samý sen, i když nikoli přesně stejný sen, ale to co je pokaždé stejné, jsou dveře od bytu. Mám v tom snu velký strach (i po něm) pořád se mi zdá, že se k nám chce někdo dostat, teď se to přitvrdilo a ve snu jsem viděla mezi dvěma narafčenou pilu, byla umístěna mezi dveře. Vždy chci zavolat policii a pokaždé se nemohu dovolat, většinou mi nefunguje telefon. Můžete mi, prosím, napsat, co to může znamenat?

61. **K opakování snů.** Jestliže dítě nezvládne učivo svého ročníku, pak musí ročník opakovat, a stejné je to i se sny. Pokud člověk nedokáže na sen adekvátně reagovat (buď vědomě, nebo alespoň podvědomě), použije nevědomí stejný nebo podobný sen znovu. Nejen v tomto případě je nevyložený či nepochopený sen jako nepřechtený dopis. Opakování snů je důkazem toho, že snící opomíjí skutečnosti vyvěrající z jeho vlastního nitra. Tento stav je u materialisticky smýšlejících lidí a u lidí povyšujících smyslnost nad citové prožitky častý a musím zdůraznit, že pro správný duševní a duchovní vývoj velice nezdravý.

K nočním můram. Noční můry povstanou do snů snad každého člověka, problém ale nastává, když se tyto děsivé sny, z nichž některé mají dokonce hororový podtext, stávají častými a vtíravějšími. Vy, kteří máte děsivé noční můry, hrozné sny, netěšte se po probuzení, že je to pouze sen. Sen, jenž vás tak tížil, je odrazem vašeho nitra. Čím je sen hroživější, tím úděšnější je obsah vašeho nitra. Hororové sny jsou zrcadlem, v němž můžete vidět sebe samé bez příkras osobnosti, kterou se lidé snaží maskovat své bytostné nedostatky a své nedobré sklony. Mnohokrát jsou lidé zmateni a nejsou schopni se v této neobvyklé situaci vyznat, proto reagují neadekvátně. Největším neštěstím těchto

lidí je, když se snaží potlačovat tyto většinou chmurné sny, čímž zvyšují konflikt mezi sebou jako osobností a nevědomím. Takový konflikt může vyústit v poruchy psychického a vzápětí fyzického rázu (nemoci). Cestou, jak se zbavit děsivých snů, je trpělivá práce s nimi, tedy zapisování, výklad a hodnocení. Většinou děsivé sny ztratí svůj neblahý vliv pouhým přečtením a pochopením některých, z pohledu denního vědomí negativních symbolů. Mezi tyto symboly bych na prvním místě jmenoval mrtvolu, která je z pohledu současného člověka odmítaným a negativním symbolem, ale z pohledu nevědomí se jedná o jeden z velice pozitivních symbolů. Jakmile poznáme příčinu svého strachu, zjistíme, že ten tíživý sen je ve skutečnosti pomocí našemu duševnímu a duchovnímu vývoji. Nevědomí nemá jediného důvodu, aby nás strašilo, aby nám bralo chuť do života. Pokud si tento zákon vštípíme do své mysli, pak budeme stále lépe chápat negativní snové obrazy a jejich smysl pro náš duševní a duchovní rozvoj.

A nyní k výkladu: Ten snový byt jste vy sama. Uzavřela jste se z nějakého důvodu před světem a nechcete přijímat vnější zkušenosti, které přicházejí prostřednictvím obrazů v denním vědomí. Nevědomí, jako váš nejlepší přítel ví, že děláte zásadní chybu, proto se prostřednictvím snů snaží do vaší mysli vkládat obrazy, které máte zpracovávat a tím se i posunout dál na duchovním vývojovém žebříčku. Vy se na jednu stranu od prožitků světa distancujete, ale na druhou stranu chcete od světa (zde konkrétně od vnitřního svědomí – policie) pomoci. Z vašeho nitra vystupují negativní vlastnosti a vaše negativní personifikace a chtějí k vám do vědomého života, proto se dobývají do bytu. Zlo (negativa), které je v každém člověku, nelze zasunout do podvědomí a myslet si, že přestanou existovat. Každý člověk s nimi musí trpělivě pracovat, musí je nechat vstoupit do vědomí, připustit si, že není tak svatý, jak si myslí. Každý člověk musí v sobě objevit „Augiášův chlév“ a vyčistit ho. Jiné cesty není. Sny se vám v tom nezbytném procesu snaží pomoci, proto k vám postupně pronikají některá negativa (negativně laděné personifikace). Až se k vám dostanou, budete se učit toleranci a soucitu. To je klasická cesta sebepoznání.

Měla byste se otevřít světu, přiznat před druhými sebe samu, neskrývat se za masku osobnosti, začít medítovat a pak se určitě znovu obnoví přetřhaná citová propojení a také budou do mysli plynule vplouvat podvědomé obsahy psýché a vy je budete moci plynule proměňovat v pozitivní energii. Myslím, že byste si měla přečíst archetyp Stín z knihy „Tajemství řádu nevědomí“, pak budete vědět jednu z mnoha cest, kudy se bude ubírat vaše bytí k trvalému štěstí.

62. Byla bych ráda, kdybyste se vyjádřil k mým stále se opakujícím snům. Snové scény se točí kolem mých partnerských vztahů, s nimiž mám problém i v životě. Mám problém najít partnera, s kterým bych si rozuměla. Je mi 18 let, ale s mými vrstevníky si nerozumím. Mám absolutně odlišnou perspektivu na svět než oni. Tak hledávám vztahy převážně u starších mužů. Jenomže prozatím narážím na ženaté, nebo chlápky, co by mě chtěli pouze na sex. Duchovní souznění s případnými partnery stále ani náznakem nenacházím.

62. Buďte trpělivá. Pokud nebudete potřebovat zpracovávat vztahy se zadanými muži, pak se vám tyto lidé ze života vytráí jako pára nad hrncem. Zajděte třeba na nějaké cvičení jógy, zajděte na setkání duchovních lidí, zkuste společnou meditaci, třeba při příležitosti návštěvy některého duchovního člověka a tam určitě naleznete i duchovní souznění.

63. Před pár dny jsem zaznamenala jeden vjem a ten mi pak připomněl slova z tvé knihy. Ten večer jsem se vrátila z podnikového večírku, nebylo mi zrovna nejlíp, protože se pila samá archivní vína a na můj vkus sladká. Takže i tu trochu, co jsem vypila, jsem hůř snášela. V noci jsem se budila, zkoušela medítovat a bylo mi vše jedno. A najednou přišel ten pocit, že se nade mnou rozvlnilo něco jako vzdušná průzračná hladina. Zvláštní dosud nepoznaný pocit. Druhý den se mi nad ránem zdál krátký sen, viděla jsem v něm své ruce, jen od zápěstí k prstům. Jejich hřbety, no vlastně celé, byly tyrkysově zbarvené. Navíc se jejich kůže podivně leskla. Připadaly mi jako ruce mimozemšťana, ve snu jsem z nich nebyla nijak nadšená, prostě jsem tu barevnou změnu přijala. Vlastně to byl jediný sen po docela dlouhé době, který si pamatuji.

63. Před pár dny jsem zaznamenala jeden vjem a ten mi pak připomněl slova z tvé knihy. Ten večer jsem se vrátila z podnikového večírku, nebylo mi zrovna nejlíp, protože se pila samá archivní vína a na můj vkus sladká. Takže i tu trochu, co jsem vypila, jsem hůř snášela. V noci jsem se budila, zkoušela meditovat a bylo mi vše jedno. A najednou přišel ten pocit, že se nade mnou rozvlnilo něco jako vzdušná průzračná hladina. Zvláštní dosud nepoznaný pocit. Druhý den se mi nad ránem zdál krátký sen, viděla jsem v něm své ruce, jen od zápěstí k prstům. Jejich hřbety, no vlastně celé, byly tyrkysově zbarvené. Navíc se jejich kůže podivně leskla. Připadaly mi jako ruce mimozemšťana, ve snu jsem z nich nebyla nijak nadšená, prostě jsem tu barevnou změnu přijala. Vlastně to byl jediný sen po docela dlouhé době, který si pamatuji.

64. Chtěl bych s tebou konzultovat jeden sen, který se mi zdál asi tak před měsícem. Taktéž ve snáři není užit pojem transformátor. Již ve snu jsem pochopil, co mi nevědomí tímto snem sděluje, co jsem měl formou prožitku pochopit.

64. Transformátor už svůj význam obsahuje ve slovním základu – transformace. Když si rozebereš, co vlastně transformátor v hmotném světě dělá a k čemu slouží, tak lehce zjistíš, že se jedná o transformaci citů. Ale není to transformace v duchovním slova smyslu konečná, je to pouze převod (třeba silných citů na slabší, třeba pochopením – vysoké napětí na nižší).

65. Občas se dívám do vašeho snáře, řekl bych, že některé spojitosti chápu, a dle svých zkušeností myslím, že vaše práce má velký smysl; nicméně se nemůžu jaksi dobrat řešení některých snů.

65. V posledním dopisu jste ve výkladu našel mnoho odkazů na archetypy. To je důležité, proto byste se měl do studia archetypů ponořit. Vše je srozumitelně popsáno v knize Tajemství řádu nevědomí. Čas hledání sebe samého je časem, kdy nezodpovězených otázek přibývá. Když se na svou cestu vyzbrojíte znalostí archetypů, jimiž procházíte, odpovědi budou zákonitě přicházet. Sám pak na své další cestě poznáte, že to byl nejlépe investovaný čas vašeho života.

66. Sport jsem prováděl na profesionální úrovni, byl mojí náplní po mnoho let a často se mi závody, trénování i vztahy ze sportovního prostředí vkrádají do snů. Ptám se na symboliku, která je podle vašeho snáře převážně pudová, zda i u sportovců nese pudovou podstatu. Dá se říci, že obecné významy symbolů mi nedávají význam. Navíc to pro mě je stále trochu „bolavé“ téma a mám pocit něčeho neukončeného.

66. Také jsem závodil, hrál mnoho druhů míčových her, a proto se mi to promítalo nejen do života, ale i do snů. Rozdíl mezi námi je v tom, že jsem tyto sportovní aktivity neprováděl na vrcholné úrovni, zatímco vy ano a ještě velice dobře. U mne se do vědomí promítala téměř výhradně jen má vůle a chtění, proto bylo snadnější postupně odbourat chtění a nesplněná přání ve snovém životě. Byl jsem ve snech mnohokrát mistrem světa i světovým rekordmanem (viz archetyp Poklad), neboť jsem si nevědomky tato přání uložil do vědomí. Výhodou pro mne bylo to, že jsem si tato přání do své mysli ukládal sám a nikdo (snad kromě otce a jeho fotbalového nadšení) mi nevytvářel konstrukce nějakých sportovních cílů a výsledků. Když se sport dělá na vrcholové úrovni, pak do vědomí sportovce proudí neskutečné množství přání a chtění z jeho okolí (rodina, trenéři, oddíl, sportovní veřejnost) a většinou tuto energii sportovec i nevědomky přijímá. Tato energie sportovce do určité míry nabíjí a dává mu možnost vyniknout, ale zároveň se její psychická podstata ukládá do podvědomí. Pokud sportovec může závodit, pak většinou nenastává problém, ale pokud musí z nějakého důvodu se sportem skončit, pak se všechna ta nesplněná přání uložená v podvědomí musí vybit splněním. Protože je sport pro profesionála zaměstnáním, pak se mnohé obrazy vysvětlují jako práce a sportoviště se ve výkladech může stát pracovištěm.

67. V poslední době se mi čas od času zdá sen ve snu. Pročetla jsem si už příslušné řádky k tomuto tématu, ale zcela jsem z toho moudrá. Možná spíš ne, zcela si nejsem jistá, zda to pasuje i na mé prožitky. Tedy prožitky se mi dělí do dvou kategorií.

a) Někdy se mi zdá sen, jehož jsem součástí, já se z něj vzbudím (do snu) a v pokračující realitě snu jej třeba někomu vyprávím, a sen dál plyne.

b) Druhý typ snu ve snu je takový, že ten první, ze kterého se ve snu probudím, má svou příběhovou linii, ale já nejsem vůbec jeho součástí, koukám se na něj jako na film, který potom někomu vyprávím, a nebo taky nevyprávím.

Příklad: Zdá se mi o mladém Hitlerovi (už ve snu si uvědomuji, kde se mi tam tato postava vůbec bere, podivuji se tomu a jsem pozorovatel). Je mu tak 16 – 17 let, ve snu se kamarádí s nějakým jiným chlapcem (podvědomě cítím, že je to také budoucí nacista), už v tomto věku (ve snu) spřádají plány, jak jednou ovládnou svět. V nějaké budoucí době dávají dohromady přístroj na tvoření nových lidí čisté rasy. Je to taková spermobanka či něco obdobného. Tedy myšlenkovým otcem této hrůzy je spíš ten druhý, nikoli Hitler. Ten druhý velmi dobře ví, jak Hitlera jednou ke své myšlence využít a použít ho jako nástroj fanatismu. Celou tu dobu na příběh koukám jako na film, pak se z něj začnu budit do snu, kde jedu ve vlaku s mojí nejlepší přítelkyní z dětství a sen ji vyprávím, diskutujeme o tom, jsme na cestě, přestupujeme na nádražích, je nám hrozně prima, pocit nezávazné svobody. Ona mne potom seznámí s projektem zlaté mapy země. A vytáhne z ruksaku stříbrozlatou zářící maketu Země, mapy, plastické ve tvaru obdélníku, kde je úplně všechno k vidění, stačí jen zaměřit zrak na nějaký detail, tak jste tam, ale má to ještě další rozměr, vidíte i do minulosti i budoucnosti. Nejen že je mapa trojrozměrná, ale je i „troj-časová“.

Kamarádka mne žádá, zda budu účastna při zrození tohoto projektu a vytvořit tak obrovskou mapu, která bude pro všechny zasvěcené.

67. Proces, který mi popisujete, je důsledkem probíhajícího archetypu Pozornost. V něm se mohou prožitky dělit a pokračovat ve dvou různých rovinách, tedy podobně jako mi to popisujete v prvním bodu. K druhému bodu bych také přidal nálepku archetypu Pozornost, zde je to dokonce ještě patrnější. Měla byste si zmíněný archetyp přečíst a pokračovat v práci tak, abyste mohla posunout scénář archetypu o další kus dál. Bez znalosti archetypů, které popisuje TRN, skutečně nelze snům a vnitřním obsahům smysluplně rozumět. Pokud nejste součástí děje snu a jste zde pouze jako pozorující vědomí (bez těla) nebo jako nezávislá pozorující osobnost, která ale do děje snu vůbec nezasahuje, pak je to jednoznačně archetyp Pozornost. Sen s diktátory (u vás mladý Hitler) je naprosto běžnou tradicí lidských snových prožitků, neboť každý člověk má v sobě kousek diktátora a větší kousek toho, který je diktátorem omezován. Cestou každého člověka je syndrom diktátora zachytit, pochopit, zpracovat a asimilovat. Celý proces naleznete v archetypu Hrdina a nástin procesu pod heslem diktátor. Jakmile se „začnete budit do dalšího snu“, vstupujete do vyššího řádu prožitků vnitřních kruhů nevědomí a máte možnost nahlédnout do budoucnosti. Tak jako obvykle je vize budoucnosti prošpikována snovými symboly, ale přesto je jasné, kam jste se ve vizi dostala. Až skončí Černý věk – Kalijuga, dostane vize, kterou jste prožila, konkrétnější kontury dlouho očekávaného Zlatého věku lidstva. Ale pozor, ono to není zase takové štěstí, jak by se mohlo na první pohled zdát. Uvědomte si, že ve Zlatém věku lidé nevědí, co zdokonalovat (jsou téměř bez vad a nemají potřebu zdokonalovat to už téměř dokonalé), a pak postupně degradují (přes stříbrný a bronzový věk zpět do Kalijugy), naproti tomu současný Černý věk lidstva (Kalijuga) umožňuje podstatně snazší a jednodušší realizaci. Zjednodušeně by se dalo říci, že zlo vyvrhuje dobro vzhůru. Kalijuga dává prostor Kristům i Buddhům, tedy konečné cestě z bolestného karmického kola znovuzrození.

68. Od doby co jsem narazil na vaše stránky a začal se tak více zabývat svými sny, se u mě v některých snech projevuje jakoby uvědomění těchto snových symbolů a už v samotném snu se je snažím analyzovat. Je to běžné? Dá se pak takovýmto symbolům věřit, když si už v samotném snu uvědomuji, že se jedná vlastně jen o symboly a ne o skutečnost.

68. Samozřejmě, že symbol vždy zůstane symbolem a jeho smysl zůstane také. U některých symbolů je možné rozpoznat stupňovité významy na třech rovinách, v tomto případě ale záleží na tom, z které roviny (pudová, citová a duchovní) na symbol hledíme. Stavíte na jednu stranu symboly a na druhou skutečnost. Ale to, co je skutečnost, jsou vlastně symboly a symboly jsou skutečnost. Jsou to spojené nádoby. Ty symboly i ta skutečnost, jak ji dosud vnímáte, je vlastně iluzí. Žádná skutečnost (realita) neexistuje. Podívejte se na tzv. hmotnou realitu kolem sebe pohledem symbolů a podle Snáře sebepoznání si rozeberte svět kolem sebe, pak sám poznáte, jak se obě roviny (snová rovina symbolů a svět denního vědomí) shodují. Význam symbolu se nemůže měnit tím, že si jeho význam uvědomuji. Zkusil jsem si ve vlastním snění, že se význam symbolu uvědoměním nemění, když jsem kdysi před lety ve snu neudělal zkoušky, uvědomil jsem si, že je udělám a pak jsem měl obavy, zda je udělám, když si to uvědomuji. Zkoušky jsem udělal.

Určitě byste si měl přečíst archetyp Pozornost, který naleznete v knize „Tajemství řádu nevědomí“ na našich stránkách. Pak budete vědět, jak s tímto fenoménem dále pracovat a využít jej pro svůj duchovní růst.

69. Mám jen pár postřehů, které si troufám s vámi konzultovat. Od jisté doby, kdy ve snech převažovala citová, nebo duchovní úroveň prožívání, přibýlo též několikero upozornění na přetížení mé psýchy, abych tak řekla. Pak přišlo pár snů, kdy jsem si při potížích, tlacích odskakovala do té pro mne stále velmi neprozkoumané krajiny „univerza“ a pak najednou konec. Nevím přesně jak dlouho, možná víc jak měsíc se nedělo vůbec nic. Nejenom, že jsem nebyla schopna sen udržet v paměti, dokonce bych řekla, že spousta nocí byla v podstatě bezesná. Ve vnějším životě se nic zvláštního neudálo, podzim je sice pro mne většinou období velkého vyčerpání, ale nemohu říci, že bych byla pod nějakým nenadálým tlakem, nedařilo se mi ani meditovat, ale zas na druhou stranu se mi dařilo uvědomování a „žít“ v napojení na nevědomí. Více jsem i při běžném reálu využívala pozorovatele a vlastně byla současně „tady“ i „tam“, je možná špatné, že to teď v dopise rozdělují, protože to vlastně rozdělené není, je to propojené. Přesto jsem měla pocit, že Bůh jakoby se ztratil, cítila jsem velký smutek, a najednou zas ty pochyby, zda si něco jen nenamlouvám, zda to není všechno jen výtvar mé fantazie, přesto pokračuji v cestě dál. Třeba je to forma odpočinku.

69. Co uděláte jako matka, když se vaše dítě bude přecpávat čokoládou, a navíc mu to v jeho životě bude dělat komplikace? Čokoládu mu zákonitě upřete. Podobně tak činí Bůh s námi lidskými dětmi prostřednictvím nevědomí. Zásah nevědomí jen brání vaší případné závislosti. A je výborné, že jste na způsob řešení přišla sama. Ano stát se pozorovatelem toho všeho kolotání, pozorovatelem sebe samé. Potřebovala jste se oprostít od činnosti svého autopilota. Když je tento autopilot pudový, lehce se s ním bojuje, když funguje na citovém základě, bojuje se s ním hůře (zejména ženám) a když funguje na duchovním základě, je to velice těžké. Postavením se do role pozorovatele odstraníte tuto překážku, kterou vám do cesty staví ego. Nedivte se mu, ono je totiž před zničením a všemi silami i prostředky bojuje za svoji záchranu. Ve vrcholné fázi se tomu říká černá či temná noc ducha, která musela zákonitě přijít. Nebojte se, že ztrácíte domnělé opory, je to nutné. Realizace je nepotřebuje.

70. V poslední době zdají takové zvláštní „ukončovací sny“ alespoň tak jsem si je pro sebe pojmenovala. Ve snech otevírám docela nedávné prožitky svého života, jsou to prožitky a střípky 10 – 20 let staré. Bývám v nich nějakým způsobem konfrontována se svou nedávnou minulostí, trochu je to i jakoby vzpomínání, ale nakonec z příběhu většinou odcházím, nebo odjíždím s pocitem, že už je to za mnou. Už není potřeba se vracet a ani to nepůjde, jako bych se vzdávala, či opouštěla něco sama v sobě (to má svou logiku). Jsem s tím smířená, za odměnu většinou odcházím nebo odjíždím, nebo doježu do zimní krajiny.

Sny se v poslední době dost změnily, není v nich napjetí ani pocit dobrodružství, všechno je takové klidné, i když kolem létají hromy blesky, tak jsem vlastně prosta strachu a mám v sobě v tom snu to smíření, že to co přichází je potřebné.

70. To je na konci duchovní cesty docela normální. Člověk se vzdává světa a ukončovací akce starých přání, nedosažených cílů, podvědomého chtění se definitivně těmito sny vybíjí. Je dobré, že jste pochopila jejich význam. Připodobnit by se to dalo Kristovu „Zemřít světu.“, přičemž tento proces je pozvolný a teprve, až se za čas ohlédnete, plně doceníte jeho sílu a význam.

Přichází vždy jen to potřebné, je dobré nechávat to projít, být beze strachu (bez ega je člověk prost strachu) a poznat, že svět je vlastně dokonalým živým polem, v němž si každý tvor najde to potřebné ke svému vzestupu. To je Poznání.

Mystická smrt a realizace je v určitém náhledu koncem duchovní cesty, ale realizací teprve skutečná duchovní práce začíná. Závěrem už jen jediné: „Mám z vás neskonalou radost.“

O osudu a karmě

71. Moc věcí je mi nejasných a odporují si. Cituji: „Boží právní řád funguje dokonale a smrtí je odsouzen jen ten, který má vinu.“ Tenhle Boží řád se asi vztahoval pouze a jenom na Ježíše, jak jinak si mám vysvětlit spoustu krutě zabitých dětí i lidí, kteří se ničím neprovinili? Tady to nějak nefunguje. Lidé se rodí jako myši, na zemi je nás ohromné množství a každý si o sobě myslí, že je výjimečný a každý věřící, ať je to křesťan nebo muslim, si myslí, že jeho Boha zajímá právě on. Ježíš zvítězil nad Satanem, proč ho teda Bůh jako vítěze nepošle na zem, aby nám řekl pravý stav věcí? Proč? A další věc, je Bůh tak slabý, že si nedokáže po tisíciletí poradit s jedním údajným rebellem Satanem?

71. Pokud člověk neuzná karmu jako první zákon světa, pak se ve světských záležitostech nikdy nevyzná. Ježíš Kristus řekl, že své dluhy zaplatíš do posledního haléře, a tím vlastně zjednodušeně vysvětlil karmu. Když člověk třeba zabije dítě, bude si muset v dalším životě „odsloužit“ zabít v těle dítěte, v dalším životě zabít svého dítěte v roli matky, v dalším životě zabít svého dítěte v roli otce a tak to jde pořád dál. Zlo, které člověk zaseje v jednom životě, sklízí ve svých dalších životech. Ti, kteří v současném životě zlo na sobě pociťují, jen splácí vlastní činy. Jediným způsobem, jak přerušit tuto eskalaci násilí je odpuštění. Uvědomte si, že soucit potřebuje zejména ten člověk, který si dluhy dělá a pak teprve ten, který je splácí. Vždyť ten splácející člověk už stoupá na duchovním žebříčku, aby se jednou mohl dotknout Boha, kdežto dlužník neustále klesá. Nad Satanem nezvítězil jen Ježíš, ale každý člověk v určité fázi duchovní cesty. Pokud vás toto zajímá, pak vám doporučuji archetyp Stín z knihy „Tajemství řádu nevědomí“.

Kdyby Bůh seslal na Zemi Krista, pak by jej současní lidé zabili stejně, jako to udělali jejich předchůdci před dvěma tisíci lety. I v současnosti mezi lidmi chodí mnoho lidí, kteří realizovali Krista či Buddhu za života v hmotném těle, ale jsou nepovšimnutí materialistickou společností. Jejich hlas nepronikne konzumem současné doby. Vezměte si, že v současné době, v naší vlasti duchovní stránky navštěvuje 100 – 200 lidí denně, zatímco porno stránky 30.000 denně a obchodní stránky další desetitisíce. Přes tato hrozivá čísla jsou na tom po duchovní stránce Češi velice dobře. Myslíte si, že by těch sto lidí dokázalo upozornit stotisícový dav, že tady je Kristus, že by právě Jeho měli poslouchat?

Bůh nám dal svobodnou vůli a my lidé jsme postupně zapomínali svou božskou podstatu, postupně jsme se více klonili ke hmotě, postupně jsme více zapadali do zla. Lidská svobodná vůle je ctěna Bohem a jen naše svobodná vůle vybrednout z tohoto kolotoče zla nás opět pozvedne z náruče zla do náruče Boha, kam odjakživa patříme.

72. Dívám se na svět kolem sebe a nemohu pochopit, proč lidé tolik ubližují. Také na vlastní kůži poznávám, jak nenávisť druhých bolí. Snažím se v sobě najít soucit, abych ovládla vlastní odvetné a hlavně negativní reakce vůči těmto lidem.

72. Je to zcela normální, je to svět lidí, svět, v němž jedni karmické dluhy splácejí a druhí si je tvoří. Z duchovního pohledu jsou na tom o mnoho lépe ti, kteří dluhy splácejí, neboť právě oni mají blíže k osvobození se od tíže světa a jsou i blíže k Bohu. Je jen dobré, že se snažíte překonat veškeré záporné emoce soucitem, to je ta správná cesta, ale není to cesta automatická. V takovém soucitném postoji je dobré se neustále utvrzovat a soucit nepřetržitě posilovat. Mnoha lidem se stává, že je soucit vytrhne z hmotného prožívání a oni pak zažívají nezapomenutelný stav osvobození se. Je to sice jen chvilkové, ale přináší jim to znalost o jiných stavech vědomí a trvalou touhu po mimosmyslových zážitcích. Tak se postupně vymazává touha po světě a v srdci se usazuje touha po skutečném bytí bez chtění a nechtění, touha po klidu a míru.

73. Zajímal by mě vztah člověka a karmy. Možnost jejího přerušení. A je nutné na přerušení karmy být zvnitřně na nejvyšším stupni? A ještě by pro mě bylo užitečné vědět, jestli duše při odchodu, když mají přerušenu karmu, směřují do míst kde je tzv. ráj. A jak fungují dále.

73. Karmu lze ukončit ale nikoli přerušit. Přerušení je ve vztahu ke karmě zcela nevhodný výraz. Karma funguje i v ráji (zde většinou kladná karma), ale odtud bytosti po odžití kladné karmy pomalu degradují zpět do světa lidí. Zejména ze světa lidí lze vystoupat v řádu sfér kamkoliv. Proto na sobě tvrdě pracujte už nyní a neoddávejte se marným iluzím o věčném ráji. Přečtěte si nádherný román Milarepa (Eduard Tomáš), z něhož nejen o karmě mnoho pochopíte.

74. V několika snech ve své podstatě otevírám dávné vztahy, nebo prožitky, které mne dříve pálily a dnes vědomě i podvědomě se na ně dívám již s nadhledem a jistým vysvětlením.

74. To je kromě viditelných kroků v hmotném světě i nejsnadnější způsob plnění karmických dluhů a cesta ke konečnému vykoupení.

75. Nebyla jsem delší dobu doma, a když jsem se vrátila, dívala jsem se na svoji maminku s úplným zděšením. Ona za těch pár měsíců tak moc zestárla. Stále se s otcem hádají a občas dojde i k fyzickému napadení, zejména když se otec posilní alkoholem. Nenávidím alkohol. Proč musí moje maminka tolik trpět.

75. Vězte, že vše, co se děje nyní, je platbou za naše minulé činy. Jakmile člověk dokáže své myšlení oprostít od světského balastu a nalezne odpuštění, rozevře se před ním kniha vlastní minulosti, té minulosti, která jej dovedla do nynějších podmínek života. Tomuto vznikání i vybíjení se minulých dluhů se říká karma. Slovo pochází z východních učeních, která se v rozpoznání tzv. karmických závislostí dostala až k úplnému pochopení. Kolem karmy se pak točí celý jeden obor jógy, která se nazývá karmajóga. Nikdo z nás, kteří chodíme po této zemi, není bez podobných „škraloupů minulosti“, každý z nás se zrodil s těmito karmickými dluhy a život jsme dostali proto, abychom se těchto karmických závaží postupně zbavovali. Jedním z nejběžnějších způsobů, jak se jich zbavit je odžít si je. Přesně to se děje skoro všem obyvatelům planety Země. Jakmile se člověk začne vzpouzet a proklínat osud, bude si muset stejně bolestný prožitek prožít znovu, třeba v příštím životě. Jakmile jej pokorně přijme, pak se napětí vyvolané skutky minulosti vybiže a on má odžítý jeden z mnoha karmických dluhů. Tak může nastoupit cestu k postupnému očišťování sebe samého.

Povím vám k tomu jeden, u nás publikovaný příběh z Ruska. Mladá lékařka zabývající se psychologií se setkala s pacientem, který jí v hypnotické regresi vyprávěl minulé životy. K minulým životům se dostal pouze přes odpuštění, jakmile v nemocnici navštívil svého nenáviděného otce a zachránil mu život, i když pouze zavolal sestru, aby mu opět zapojila přístroje, které na chvíli vypověděly službu. On v té chvíli bojoval sám se sebou, nenávisť se snažila pokořit sílící soucit, ale naštěstí pro něj soucit zvítězil a on otce zachránil. V ten okamžik z něj spadl obrovský balvan minulosti a pak už u lékařky v hypnotické regresi vyprávěl neuvěřitelný příběh. Několik životů procházel stejným příběhem v různých obměnách a on nikdy nenáviděnému otci nepomohl, někdy dokonce otce zabil. Pochopil, že kvůli vlastní nenávisti prožil navíc tři životy v úděsných podmínkách rodinných vztahů bez lásky. Pochopil, že nyní se před ním otevřela zcela jiná perspektiva života a on může konečně kráčet bez jedné tíživé karmické závislosti.

Každý z nás nese v sobě svůj vlastní příběh, každý z nás se pomaličku zbavuje závislostí, které mu brání prohlédnout zářnou lidskou existenci, kdy se oprostí od pudového prožívání a povýší city k duchovním obzorům. Jak vy, vaše maminka i má nepatrná maličkost cestuje od života v pozemské sféře se zrozením a umíráním k věčnosti. To nejsou

nějaké náboženské představy, to je skutečnost, kterou máme každý z nás ve svém srdci. Je pouze na nás, kdy dokážeme přes závoj našich závislostí tuto nadějnou skutečnost prohlédnout.

Ještě se dotknu slov: „nenávidím alkohol.“ Asi vás budu šokovat, ale je to potřeba pro váš zdárný psychický vývoj a pro váš šťastný život. To co jste napsala je zcela špatně a ublížila byste sama sobě. Zkuste si uvědomit jednu hlubokou pravdu:

**“Vlastnosti, které nenávidíš u druhých lidí, jsou tvé vlastnosti,
kterých se podvědomě snažíš nenávidět, a bez úspěchu, zbavit.
Vlastnosti, které dokážeš tolerovat u druhých lidí,
jsou vlastnosti, kterých ses definitivně zbavil.”**

Ještě vám to trochu přibarvím, abyste jasně viděla svůj počínající omyl a špatnou stezku nenávisť. Jakmile by neexistoval alkohol, skryté vlastnosti by vašemu otci nerušeně bujely dál. Alkohol zde je pouhým katarzním činidlem a zbavuje člověka jeho vnitřních problémů tak, že je ventiluje na povrch osobnosti. Pokud by tomu tak nebylo a takový člověk by se prostřednictvím alkoholu nezbavil šířajících vnitřních vlastností, stal by se „Papinovým hrncem“, v němž by neustále stoupal tlak až k samotnému výbuchu. Takové děsivé případy si pak přečtete v černých kronikách po celém světě. Je zajímavé, že naprostá většina třeba šílených střelců, kteří povraždí zdánlivě bez příčiny mnoho lidí ve svém rodinném okruhu či okruhu známých a spolupracovníků, neholduje alkoholu. Oni „neužívali“ katarzní činidlo a jednou, až tlak vzrostl na neúnosnou mez, jejich „Papinův hrnec“ vybuchl a všechna ta dlouho skrývaná nenávisť se krvavě vylila na okolí. Podíváte-li se na alkohol třeba z tohoto hlediska, pak mu poděkujete, neboť díky němu váš otec neprovedl dosud nic horšího a díky němu nejste obluzována jeho falešnou osobností. Alkohol vám i vaší mamince pomohl vidět člověka takového, jaký ve skutečnosti je. Alkohol odhalil jeho nešťastné nitro, nešťastné vlastnosti a děsivou minulost. Nejsem zastáncem alkoholu, neboť sám jsem byl mnoho let abstinent. Však moje abstinence nevycházela ze špatných zkušeností, ale z poznání a to je zásadní rozdíl. Proto mohu vidět okolní jevy zcela jiným pohledem. Ještě dávno předtím, než jsem se dal na duchovní cestu, jsem razil heslo, že větší míra spotřebovaného alkoholu jen ukáže pravou podobu člověka.

76. Budu-li nyní reagovat na to, co jste mi napsal, dostávám se tak k tomu, co jsem se původně já rozhodla nenapsat. Nerada o sobě mluvím, je to výrazem pocitu vlastní důležitosti. Ale když už jsem tuto debatu začala, měla bych ji také někam dovést, abych vás neobtěžovala zbytečně.

Právě pasivita a odevzdání způsobily, že dnes nemám kde bydlet a můj syn nemá domov, neustále se stěhujeme, díky čemuž má problémy i ve škole a pronásleduje nás úřad sociálních věcí, aby mi ho vzali. Já jsem totiž věřila, že když se vzdám všeho, co mi nepatří a všeho, co ke mně nepatří, to jest nefungujících vztahů i majetku, který byl příčinou mnoha svárů, že tak získám svobodu a očistím se od svých „hříchů“ .. Ale nestalo se tak, a já málem skončila na ulici. A pak jsem si uvědomila, že Bůh nám dal svobodnou vůli a tvůrčí schopnosti a že jeho síla je v nás a projevuje se skrze nás. A tak si myslím, že jsou věci a situace, kdy je třeba se odevzdat a jindy je zase třeba bojovat a tvořit. Vždyť to vyjadřují i slova: „ Rozhodneš-li se pro něco, stane se tak, a na tvých cestách bude zářit světlo“ a také: „ Skutečná moc je dána těm, kdo neklesají a neochvějně hledí na svůj cíl“.

76. Když o sobě mluvíte, nezvyšuje to pocit důležitosti, ale stáváte se součástí nějakého celku. Když o sobě mluvíte, můžete se dozvědět něco, co by jinak uniklo. Mluvte ale o sobě a svém niterném obsahu pouze s lidmi, kteří mají přibližně stejné chápání nebo jsou na určité duchovní úrovni. Duchovní cesta není pasivita a odevzdání se, ale skutečný lýtý boj, který vyžaduje hrdinu. Pasivita a odevzdání se, které jste prožívala, byly způsobeny zcela jiným fenoménem – karmou. Tím, že jste se odhodlala vstoupit do rychlejšího procesu sebezdokonalování, jste také urychlila vlastní karmu a splácení dluhů z minulosti. Vy jste byla k této pasivitě podvědomě přivedena, abyste odstranila jednu z vážných překážek na své duchovní cestě. Je to dobře, že jste tak učinila, protože třeba byste kvůli

tomuto karmickému dluhu musela žít další nezajímavý život plný ústrků a boje o majetek. Duchovní cesta v našich podmínkách technicky vyspělé civilizace není stáhnout se do ústraní a zde v klidu meditovat (to by bylo příliš jednoduché), ale v hluku velkoměsta, v rozjitřených vztazích, v boji o chléb života nalézat pochopení, klid a mír. Asi se divíte, ale změňte úhel pohledu. Nedívejte se z těla ven na svět kolem sebe, ale dívejte se na sebe, jak hledíte na tento svět. Pak mohou tělo, city a myšlenky bojovat o chléb vezdejší a vy budete stát v pozadí jako tichý a neměnný svědek, jemuž bude zářit to vnitřní světlo a se soucitem bude sledovat dění kolem sebe. Soucit takového člověka ochrání před tím, aby do těchto vztahů a do jevů hmotného světa nevstupoval.

77. Dočetla jsem se, že když si člověk odžije svou karmu a přestane mít přání, že už se nebude znovu rodit, bude-li si to přát. A kam se poděje? Vyzáří se do prázdna?

77. Odžít karmu není tak jednoduché, jak se to píše, ale pokud si ji člověk skutečně odžije, pak jej v okamžiku smrti přitáhne ta sféra, která mu je bytostně nejbližší. Popis jednotlivých sfér naleznete v knize Beseda Bohů od Květoslava Minaříka na straně 253 nebo ještě lépe zpracované jsou v knize Malý mystický slovník naučný od Květoslava Minaříka na straně 377.

78. Jasně si uvědomuji, že už před svatbou mého syna jsem cítila úzkost a obavy, ale i strach o jeho další život, osud. A dnes už vím, že byly oprávněné. Už před svatbou snacha odstěhovala syna se všemi věcmi ode mne z bytu. Mne přehlédla jako „krajinu“, neboť ona teď byla „paní“. Cítila jsem takovou úzkost, že jsem poprvé po dlouhých letech opět plakala. Když jsem syna po delší době uviděla, byl tak hubený, tváře propadlé, jako by byl nemocný. A když se potom narodily děti, s hrůzou jsem zjišťovala, že snacha nechává „všechno“ i na něm. Můj syn je velice hodný, ale je i snadno ovlivnitelný.

78. Jakmile člověk odčiní svou vinu (většinou z minulých životů) tak mu spadnou ty neuvěřitelně neprůhledné klapky z očí a prozře do nového života. Když pak navíc dokáže odpustit svým trýznitelům, spadne z jeho srdce velice těžký balvan, který dusil dosavadní proudění energie lásky, začne si najednou uvědomovat, že jedině ty neprůhledné klapky na očích mu pomohly odčinit karmický dluh. Obráceně s jasným zrakem to nelze, neboť není v moci běžného člověka dokázat nést břímě dalšího života. Až jednou váš syn splní svůj karmický dluh, pak se jeho manželka vydá zcela jinou cestou a on konečně svoboděn bude moci ve vlastním nitru pátrat po příčinách svého utrpení. Nic vnějšího mu v tom nepomůže, žádné náboženské sdružení, žádný guru, ale jen vlastní touha a vlastní zvnitřnění. Bylo by jeho štěstím, kdyby zvnitřnění dosahoval již nyní, neboť pak by nesl břímě vážící cent jako pírkó. Kdybych v době, kdy jsem žil s bývalou manželkou, viděl náš společný život, asi bych vůči ní zahořel nenávistí a mé karmické dluhy vůči ní by se znásobily. Však když jsem téměř slepě vykonal vůli osudu (přesně tak, jak jsem si zrozením kdysi vybral), měl jsem pak možnost kráčet cestou k odpuštění. Takové jsou cesty lidí, neboť na Zemi není nikdo (asi mimo několika bódhisattvů), kdo by se zrodil bez viny. Zjednodušeně řečeno lze lidstvo rozdělit na dvě skupiny. Jedna skupina své karmické dluhy neustále vytváří a druhá je už naopak splácí. Je štěstím každého člověka patřit mezi ty lidi, kteří svůj dluh platí. Podívejte se třeba na svou snachu a spočtete, kolik bude muset žít životů, aby splatila dluhy, které si tímto životem vytvořila. Najednou zjistíte, že jí na to nebude stačit jediný život, ale že bude muset v jednom životě splatit dluh jako manžel dominující ženy uzurpátorky, další život jako matka týraného syna a tak dále. Pak nad takovou osobou budete plakat, neboť má velice daleko k Bohu a k Pravdě svého srdce. Na druhou stranu člověk, který úpi pod bičem bezpráví, své dluhy platí a navíc se v bolesti noří do svého nitra, odkud mu přichází ta největší pomoc. Ježíš Kristus řekl: „Své dluhy splatíš do posledního haléře.“ a je pouze na nás, kdy už konečně přestaneme další dluhy tvořit, ale poctivě se přiznáme k platbě.

79. Jsem vyděšen problematikou a krutostí své karmy, kvůli které jsem byl zahrán k všemu možnému. Ze začátku jsem to nechápal a bral jako šílené křivdy (nejde o trapné incidenty) a už vůbec jejich počet.

79. Karmu máte jen takovou, která se dá zvládnout. Více by vám Bůh na bedra nevložil. Existuje možnost se karmy definitivně zbavit, ale cesta je přetěžká. Nyní jde hlavně o to, abyste negativní karmu nerozmnožoval (třeba nepochopením – za nevědomost lidí platí stejně jako za hříchy).

80. Potřeboval bych vědět, jestli lze prosbou u vyšší moci (Božské moci v nevědomí) snížit svou karmu.

80. Spíše ji urychlíte, tedy rychleji odžijete. Více to bolí, ale zase to máte rychleji za sebou. Jiné cesty není. Ovšem modlitba a prosba k vyšší moci pomůže negativní karmu dále nerozmnožovat, neboť pokora umožní dříve a jasněji prohlédnout negativní reakce, které by negativní karmu vytvářely.

81. Zdá se mi, že bude asi pravdivé „odžívání“ karmy, když si promítnu můj život. První manželce jsem byl nevěrný, což mi druhá vrátila. Důvodem třetího rozchodu byla rozdílnost v názoru na Pravdu, kde jsem nemohl přemoci učení Svědků Jehovových. To se mi vrací v tomto soužití, kde zase já nejsem schopen zvrátit názory mé paní, která je ve „hmotě“ až po uši. Zkušenost úniku na chalupu je zatím jediné řešení, které mohu použít. Asi jsem v minulém životě byl mnich, který se domníval, že bez žen něco ztrácí, a musel jsem vejít do světa, abych byl ze svého omylu vyléčen. Přesto věřím, že jsou na světě ženy, které by byly schopny vést „vnitřní“ život s partnerem, a i když by zažily „nicotnost“ všeho pozemského, přesto by si dovedly najít „bonbónky“ které by jim zpříjemňovaly život do jejich rozplynutí ve věčnost. Ale kde je hledat????

81. Odžívání karmy je nutné, ale nemusí se tomu tak dít v rovině denního vědomí, ale třeba i ve snech a vizích. Svoji karmu prohlédneme většinou až v okamžiku jejího odžití nebo v případě vztahových energií v případě vyrovnání se (odpuštění). Myslím, že ženy, které jste popsal, jsou a další se už na tento stav připravují. Poznávám, že v tomto ohledu se mnohé ženy nejen v mém okolí dramaticky mění k lepšímu.

82. Jsou soudy, navíc velmi sprosté a nespravedlivé, uplacené a trapné. A já stojím a dívám se jim do očí, hledám tam, zda se zastydí – soudci, státní zástupci, vždyť mají hájit mne, stát, ale oni hájí obžalovaného – stal se zločin, jim to je jedno. Mně to bylo také jedno, abych se zachránila, tlumila jsem to v sobě, nyní bojuji, mám syna, nesmí vidět svoji matku na kolenou, nesmím dopustit (i když to asi neovlivním, protože to nebudu moci uplatit), abych porušila princip svého boje proti bezpráví. Můj syn tím určitě trpí, ale je to gentleman, nic mi neříká, je dospělý od batolete.

82. Vaše zkušenost se soudy je právě odrazem karmy. Kdysi jste třeba stála v opačné roli a nyní zažíváte to, co jste kdysi zasela. Odpuštění jim bude odpuštěním sobě. Máte schopnost dobře chápat intuitivní toky z nitra, zkuste najít správné řešení. Myslím, že není vaší rolí být Johankou z Arku a bojovat proti současným mocipánům. Oni jsou zde proto, abychom mohli platit své karmické dluhy, oni také jednou budou trpět pod podobným bezprávím jako nyní vy a další podobní. To je jednoduchý vzorec karmy, z něhož se běžný člověk nikdy nemůže vyvázat. Jedinou cestou ven z toho zapeklitého vzorce karmy je odpuštění, sebepoznání a realizace vysokých duchovních stavů (vyšších sfér bytí).

83. Nevím, co je to karma, nikdo mi to nikdy nevysvětlil. Syn mi řekl: „mami, to jsou boží mlýny“. Pokud ano, tak to nechápu, protože jsem ani v této těžké a bolestné době neřekla: „přeji mu to“ a „patří mu to“. Tím myslím ve vztahu k tyranovi. Snažila jsem se stále pomáhat, ale tady je to k smíchu. Tady není rodinná struktura, tradice, děti a rodiče – cit, vztah, ohleduplnost atd. Toto vše mám v sobě, a tak nevím. A pokud jsem něco někdy provedla špatně, tak si toho jsem vědoma, už bych to musela zaplatit tisíckrát, takže jsem asi ta „královna“, jak mi řekli několikrát, která má vládnout a nemá právo na lásku. Královna by mohla být milována, co říkáte?

83. Váš syn má v názoru na karmu pravdu, poslouchajte ho. Mnohdy jsou děti moudřejší svých rodičů. S rodinou v této zemi nemáte pravdu, jen se pohybujete v jiných kruzích. Kolem mne je spousta nádherně fungujících partnerských vztahů. Zajedťte na venkov či do hor (mimo turistická střediska) mezi prosté lidi, tam je to patrné. Krásná manželství vidím kolem sebe i zde v Praze.

Když budete v otázkách osudu a karmy uvažovat ve scénáři jednoho jediného života, pak asi splácející člověk nabude podobného dojmu jako vy. Ale my nežijeme jediný život, naše životy se počítají na stovky a z nich musíme postupně platit své dluhy, svá přestoupení. Jednou se Buddha mnichové zeptali, kolik oni žili životů. Buddha jim odpověděl: „více životů jste žili, než je lístečků na tomto košatém stromě.“

Ke karmě snad jen ještě jeden příklad. Vrah znásilní, zabije malou holčičku. Lidé truchlí nad holčičkou a litují jejího zmařeného života, ale neuvědomují si, že ona právě svou bolestí a smrtí splatila svůj dluh z hluboké minulosti. Největším chudákem je ve skutečnosti vrah, který si bude muset prožít jeden život jako znásilněná a zabitá holčička, další život jako matka, která přišla o své milované dítě, další život jako otec zabitého dítěte, další život jako kamarád zabitý a tak se to násobí. Všechnu bolest, kterou vrah svým činem zasel, bude muset sám odžít a nebude mu na to stačit ani deset bolestných životů. I takto se dá vnímat a prožívat karma. V tomto vzorci jakoby ani neexistovalo svobodné rozhodování lidí. Lidé jsou podvědomím přitaženi vždy do situace, v níž budou karmu splácet. Proto i křesťané říkají: „Koho Bůh miluje, toho s křížkem navštívuje.“ Kdo tento nekonečný vzorec jednou prohlédne, bude se snažit z něj vystoupit a najít svobodu. Cesta ke svobodě se jmenuje duchovní cesta a je na každém jednotlivci, kdy zvedne hlavu a z bahna utrpení konečně vystoupí.

Zkuste se na svůj život a na své problémy a utrpení v tomto životě podívat jinak a věřím, že naleznete i správné řešení. Ta zkušenost, kterou prožíváte, musela přijít, neboť je to vaše karma, teď je potřeba najít správné rozhodnutí, abyste splatila svoji karmu.

Láska není věcí vnější ale pouze vnitřní. Když budete meditovat, pak ve svém srdci naleznete nekonečný zdroj lásky, který není závislý na ničem a na nikom. To je teprve ta skutečná láska. Ten lidský cit, zvaný láska je pouze slabý odvar té pravé lásky. Na lásku nepotřebují být dva, ani tři či rodina, město či dokonce vlast. Láska pramení z jediného zdroje. Je na každém člověku, kdy se alespoň na chvíli svými smysly odvrátí od světa a pohlédne do té zářivé studnice, odkud bude moci lásku čerpat, současně pochopí, že nikoliv pro sebe, ale jen pro druhé.

84. Občas, když mne napadají ošklivé myšlenky, které třeba ani nechci, aby se staly, tak je v představě jako škrtnu a pošlu rozpadající se do éteru. Tak teď mě napadlo, zda je to správně, zda se ke mně zase nevracejí, když je pošlu do universa? Někde jsem kdysi slyšela, že i myšlenky se dokáží vrátit, ale nikdy mne to nenapadlo v tomto směru. Co myslíte?

84. To je také dobré cvičení, ony se rozpadnou, tak k vám nemohou přijít zpět. Ale používáte to jen na špatné myšlenky, bylo by dobré používat to na všechny myšlenky, teprve pak je možné zažívat nádherný a osvobozující stav bez myšlenek. Na myšlenky podobně jako na pocity i na činy se plně vztahuje karmický zákon, tedy jaké napětí od světa zasejete, takové plody sklídíte.

Jakmile do světa vyšleme jakoukoliv energii, vždy se nám tato energie vrátí. To je vlastně podstata karmy. Takto to vypadá jednoduše, ale když se karmu pokusíme pochopit ve vztazích, je to trochu složitější. Eduard Tomáš ve své jedné knize vyprávěl příběh, v němž byla hlavní postava neprávem obviněna z vraždy. Ten dotyčný muž se bránil, že on nic neudělal, že jen na místo vraždy přišel, ale všechny důkazy svědčily proti němu. Před soudním přelíčením měl velice živý sen. V historických kulisách zosnoval vraždu a zinscenoval důkazy tak, že byl za vraždu odsouzen jeho sok, který byl později odsouzen a popraven. Když se probudil, pochopil svůj tehdejší čin i současný následek. Před soudem přiznal vinu a byl odsouzen k smrti. Několik dní po vykonání rozsudku policie zjistila skutečného vraha. Všichni kolem celého případu nechápali, proč se nevinný přiznal. To je karma, která se jako červená nit vine našimi životy. Protože ale drtivá většina lidí nahlíží na život v materialistickém náhledu jediného života, pak karmu nechápe a stále se jen rve o kousek žvance, o postavení, o moc. Když ale člověk prohlédne tu nepřetržitou řadu životů, pak zatouží po klidu a míru v souznění s vesmírem, v souznění s Bohem. Karmu jednoduše vyjadřují slova Ježíše Krista: „Své dluhy zaplatíš do posledního haléře.“

85. Chtěl bych vás požádat o jednoduché pochopení karmické smyčky, pokud to jde.

85. Jakékoliv napětí vytvoříte, stejné napětí se vám vrátí. Proto se snažte dávat do světa jen pozitiva.

86. Proto tak spěchám, snažím se najít cestu ven z kruhu. Ale na druhou stranu si uvědomuji, že pokud vládne zemi 12 slunečních znamení a každé ovlivňuje zemi 2100 let, během kterých je lidská duše sedmsetkrát reinkarnovaná, tak jeden prohraný život nehraje asi roli.

86. Jak hluboce se mýlíte. Jedním zpackaným životem si můžete zadělat na splácení negativní karmy (tu si můžete tím zpackaným životem zasít) i na několik desítek životů. Uvědomte si, že největší chudák je třeba masový vrah, který si musí odžít životy zavražděných, pak manželek a manželů zavražděných, pak rodičů a dětí zavražděných, přátel zavražděných (za jednoho zavražděného třeba 15 životů v bolesti a utrpení). Stejně děsivé je i splácení karmických dluhů velkých zlodějů. Například náš známý „podnikatel“ Viktor Kožený bude muset tisíce životů v nevědomosti držet jako mezek, aby splatil alespoň polovinu toho, co ukradl svým bližním.

87. Osud člověka je sklizní jeho činů (myšlenek, slov a činů). Jenomže tohle pochopit, znamená změnit okamžitě své MYŠLENKY, SLOVA, ČINY a to tak, aby za všech okolností byly jen dobré a přestala se vytvářet záporná karma. A změnit tohle všechno je cesta jógy, meditace, dojít k poznání. Jenomže kolik lidí tohle pochopí? A kdo pochopí, že zralou karmu si člověk musí za každou cenu odžít, a že vinen je jen a jen on sám?

87. Kdo se v životě setká s naukou, je schopen ji alespoň částečně pochopit a vydat se na svou poslední nebo spíše realizační cestu. Za jeden život udělá sice jen několik kroků, ale pro další životy si udělá náskok, který pak zužitkuje v podstatně rychlejším postupu. Když se začátečník naučí třeba jen ztišovat mysl, pak udělá velký krok pro budoucí růst a ztišovat mysl může každý člověk bez ohledu na svou karmickou zralost. Při ztišování pak může pokorně plnit své karmické dluhy a navíc díky objevenému vnitřnímu hlasu bude vědět i kudy má jít. Navíc karma se dá překonat, aniž by se odžila ve vnějším světě (viz TRŇN nebo román Milarepa).

88. Pokud se v našem rodokmenu vyskytuje duchovní zranění nebo prokletí, prosím od určité doby denně za jejich rozvázání. A když si vzpomínám na slova, která mi řekl tatínek, duchovní zranění se u nás vyskytuje. A pokud je někdo v našem rodokmenu napaden zlým duchem nebo démonem, též prosím ve jménu Boha živého o jejich zapuzení. I tohle je možné. Proto tolik bolesti, které každý z nás prožívá, tohle se táhne jako černá nitka generacemi, které jsou tímto zatíženy. Možná se mnou nesouhlasíte, ale uvažovala jsem nade vším. A došla jsem k těmto závěrům. Někdo v takovém rodě musí vzít na sebe snahu o pozvednutí celého rodu. A tohle nejde jinak, než upřímnou modlitbou, která má nesmírnou moc.

88. Z určitého pohledu máte pravdu, všichni neseme svou karmu (osobní, rodinnou, měst, národů i lidstva), ale věřte, že se lze z těchto karmických okovů vyvázat. Jediná cesta k osvobození se je cesta do vlastního nitra. Modlitba má samozřejmě obrovskou moc lámat okovy minulosti, ale stejně jednou budete muset použít i jiných prostředků k trvalému osvobození se.

89. Nepochybně každým činem, vytváříme svou karmu. Jenže, my zároveň neseme odpovědnost za činy, které už jsme vykonali. Takže odevzdání se do vůle vyšší moci, jaksi není možné, dokud je v našich silách tyto následky napravit, teprve, když jsme udělali, co bylo v našich silách, máme právo se odpoutat a osvobodit. A pokud máme děti, platí to dvojnásobně. Vzdát se odpovědnosti za ty, které jsme přivedli na tento svět, není důkaz duchovnosti, ale čistého sobectví. Bez ohledu na to, že nám naše děti nepatří a mají svobodnou duši, jsme tu od toho, abychom jim pomohli splnit úkol, s nímž na tento svět přišly. Dokud jsou na nás závislé a žádají naši pomoc a dokud je v naší moci, jim ji poskytnout, znamená to, že ani náš úkol není splněn (není vyrovnán karmický dluh) a tudíž na vlastní osvobození dosud nemáme právo a ani jej nedosáhneme. Protože dokud nesmažeme svůj karmický dluh, budou nás stále pronásledovat pocity viny. A ty nejdou odstranit žádným cvičením ani silou vůle a sebeovládáním. Člověk musí být prostě čistý a tzv. bez závazků, teprve pak mu bude umožněno se vzdát tohoto světa. Myslím, že přijímání dobrého stejně jako zlého s klidnou myslí a srdcem není totéž, co pasivně přihlížet, jak jiní řídí a ničí můj život. Odpoutání mysli je stav bez emocí, odevzdání se, je stav pasivity a mezi tím je třeba rozlišovat, to není totéž. To je ovšem můj názor, a pokud se mýlím, ráda to uznám.

89. Odevzdání se do vůle Boží lze kdykoliv, to nezáleží na odžité či neodžité karmě, nebo na dětech, o něž se staráme. Dám vám jeden příklad, který popisovala Míla Tomášová. Mladý muž při jízdě autem spatřil přejetou kočku ve smrtelné agónii. Soucit s tím tvorečkem, který se na krajnici vozovky mrskal ve smrtelné křeči, v něm vyvolal prudké hnutí mysli. On najednou nebyl, on zemřel spolu s tím tvorem a zůstalo jen to, čím ve skutečnosti jsme. Co myslíte, že se dělo dál? Vyboural se? Ne on naplněn vyšší vůlí Dokonalého řídil dál, dokonale dodržoval veškeré předpisy a dokonce měl schopnost předvídat chování druhých řidičů. Takový stav netrval dlouho, ale od té doby věděl, co to znamená odevzdat se do vůle Boží. Všechno v životě člověka jde dál, jen je to absolutně dokonalé. Zamyslete se, nebylo by to krásné, vědět vždy to nejlepší řešení vlastních problémů? Když se odevzdáte do vůle Boží, nevzdáte se své odpovědnosti, jen ji přesunete z ega na Boha a on to vyřeší skrze vaše tělo, city a myšlenky, vy budete jeho nástrojem – dokonalým nástrojem.

Pocity viny? Podívejte se, kdo jej má, meditujte a hledejte toho, který vám vnucuje pocity viny, pak i tento pocit v poznání zcela zmizí. Nebudu vám říkat, co se stane, vyzkoušejte to. Takhle bez předsudků a bez očekávání jen budete hledat a zajisté naleznete.

Až prožijete ten konečný klid a mír, budete vidět v jiném světle i ty, kteří vám ničí život. Budete jim děkovat, neboť jedině díky nim jste duchovně rostla. Vy jste těstem a oni jsou kvasnicemi. Obojího je třeba k tomu, aby vznikl chutný chléb.

90. S tím, co jsem se od vás (a pochopitelně z jiných zdrojů) dozvěděla, a s pomocí vašeho Snáře jsem se naučila trochu se ve svých snech orientovat. Musím ale přiznat, že sny mé dvanáctileté dcery mi stále zůstávají záhadou. A tak se na vás obracím s prosbou o objasnění snů, které se jí v poslední době zdají poměrně často a mají společné téma: vražda nebo sebevražda. Tak tedy: dcera mi už několikrát vyprávěla, že se jí zdává, že má ve snu někoho zabít, přestože ví, že tím zabije i samu sebe. Anebo rovnou přemýšlí o sebevraždě (ne proto, že by měla potřebu ji sama spáchat, ale spíš to má vždycky „za úkol“). A zatím pokaždé se v těch snech rozhodla pro vykonání. Ale samotnou ji udivuje, že to vždy probíhalo zcela bez emocí, strachu, lítosti, bolesti. Prý naprosto chladně chvíli zvažovala nikoliv „jestli“ ale „jak“ to udělat, a potom buď někoho zastřelila (s vědomím, že tím pádem umře i ona) nebo se pořezala a bez jakýchkoliv pocitů se dívala, jak krvácí.

Zajímalo by mě, jestli motiv vraždy a sebevraždy v dětských snech má jiný význam, než jaký má ve snech dospělých (samozřejmě, že v duchu doufám, že ano).

90. Uvědomte si základní zákon všeho bytí – karmu. Pak se budete na svět kolem sebe i na dětský svět, který není tak dětským, jak si my dospělí představujeme. Každý člověk si za své předchozí životy i za ten současný vytvořil nesčetné množství karmických dluhů, s nimiž se bude muset vypořádat. Jediná cesta, jak se s nimi vypořádat definitivně je nastoupit duchovní cestu a dosáhnout realizace, pak je karma jednotlivce zrušena, kromě karmy, která má vazbu k jeho hmotnému tělu.

Dcera nedokáže chápat vlastní podstatu, své vlastnosti, své závislosti a vše nepochopitelně se snaží nenávistí zničit; tento obraz vede k frustraci, k opovržení sebou samým a někdy i k sebevraždě v denním vědomí, proto by si měl každý člověk, jemuž se podobný obraz objeví ve snech, uvědomit, že nenávidí část sebe samého a jen odpuštění a soucit jej přivede ke klidu a míru v duši. To znamená, že by se měla věnovat sama sobě, naučit se poznávat své negativní vlastnosti a snažit se je nahrazovat opačnými, tedy kladnými. Také by se měla připravovat tímto způsobem pro život a snažit se odpouštět všem lidem, kteří ubližují druhým. Jakmile se toto naučí, nebude mít vražda ani sebevražda v jejích snech a dokonce ani v jejích myšlenkách místo. Pokud s tím něco neudělá nyní v ranném stádiu, hrozí, že podobné vzorce jednání přejdou i do denního vědomí a následky pak mohou být pro celou rodinu tragické. Také rodina kolem ní by jí měla pomoci. Najít takový program, který by jí zaměstnal mysl. Podle mne se nudí, proto má smrt téměř „bezemoční“ charakter. Dobré by bylo pro dceru najít něco spíše citového charakteru – hudba, plavání, akvabely, příroda.

Motiv vraždy a sebevraždy v dětských snech nemá jiný význam.

91. Na cestě tam a zase zpátky si rozmotám, co jsem si zamotal a díky tomu, co jsem prožil a pak prosvětíl „získávám“ dar vzhledu do dané fáze stvoření. Orientuji se v ní a mohu být průvodcem v určitém vibračním rybníčku. Policista rozumí duši zloděje, neboť to nepochybně zná z druhé strany, z minulosti, psychiatr rozumí psychicky nemocnému a tak dále. Neznám-li ale tuto pěšinku z minulosti, nemám ani tuto konkrétní moudrost. Nahlížím sice z jednoty tuto konkrétní polární osu, ale proč bych se do ní zase nořil?

91. To je zajímavý popis karmy. Navíc si z minulých životů přinášíme dary, o nichž většinou ani nemáme tušení, ale zájmy nás většinou k podvědomému odhalení darů (či spíše zásluh minulosti) přivedou. Někdy se člověk ponoří do neznámé oblasti jen proto, aby získal něco, co schází jeho plynulému vývoji. Například když jsem se pohyboval na začátku cílené duchovní cesty, pracoval jsem s hudební skupinou, psal jsem texty, pak jsem se stal manažerem a nakonec jsem měl i uměleckou agenturu. Celé to jakoby nemělo význam, ale nyní s odstupem času vidím ten „úlet“ zcela jinak. Byl potřebný, neboť jsem velice posílil citovou složku duše a vyrovnal se tak nezdravý poměr mezi mužskou a ženskou částí psyché.

92. Svět miluje hřích a nenávidí spravedlnost a v tom je příčina, proč se staví nepřátelsky vůči Ježíši. Ti, kdož odmítají lásku Kristovu, nacházejí v křesťanství něco, co je zneklidňuje a ruší. Světlo Kristovo zahání přitímí, jež zahaluje jejich hříchy a ukazuje, jak je zapotřebí nápravy. A tak ti, kdož se poddávají vlivu Ducha svatého, začínají bojovat se sebou samými, kdežto ti, kdo lpí na hříchu, bojují proti pravdě a jejím zastáncům. Tak vznikl spor a Kristovi následovníci jsou obviňováni, že jsou nepřáteli lidu. Je to však přátelství s Bohem, jež jim přináší nepřátelství světa. Jsou nositeli výčitky, jíž je pro svět Kristus. Ti, kdož přijímají vliv Ducha svatého, jsou prostředníky, skrze něž přichází požehnání Boží. Kdyby ti, kdož slouží Bohu, byli ze světa vyhlazeni, a kdyby Duch svatý byl lidem odňat, byl by tento svět ponechán zpustnutí a zkáze jako plodům satanovy nadvlády. Ačkoli si to bezbožníci neuvědomují, vděčí i za požehnání tohoto života tomu, že na světě je lid Boží, jímž pohrdají a jež utiskují. Všechny myšlenky, u kterých nelze říci, že „ve své nejnějnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím“, jsou od satana. Vzhledem k jeho pokleslé povaze, vás totiž žádná myšlenka, o které vám řekne, nebude šokovat.

92. Ano to je neradostný pohled na současný svět. Ale takto dogmaticky bych svět nepopisoval či nehodnotil, není v něm jen černá a bílá, jsou zde i odstíny, které postupně blednou ve prospěch světla. Navíc je potřeba si uvědomit, že bez zla by se nemohlo projevit dobré. A to je právě vliv současné doby, kterou východní myslitelé nazvali Kalijuga (černý věk lidstva). Právě tlak zla umožňuje otevřeným lidem rychle splácet svoji karmu a dosahovat vyšších duchovních stavů. V době, kdy vládne na Zemi zlo, se může nejvíce lidí realizovat. Proto je pro každého otevřenějšího člověka lépe místo hodnocení světa otočit pozornost do vlastního nitra a postupně zlo ve vlastním srdci zpracovávat, aby se ze špinavého nezpracovaného kamene stal mistrně vybroušený zářivý diamant.

Kdysi jsem slyšel poučný příběh z Francie. V duchovní škole se jeden z nejhorších žáků rozhodl ze školy odejít. Všichni jeho spolužáci se těšili, že konečně budou mít od toho zlotřilce klid. Majitel a učitel školy si tohoto žáka zavolal a nabídnul mu vysoké stipendium, když ve škole zůstane. Žák přijal a vrátil se mezi ostatní. Ti ovšem nemohli přenést přes srdce, že oni musí platit vysoké částky za studium na této škole a on za pobyt ve škole bude ještě královsky placen. Vydali se tedy za učitelem a úpěnlivě si stěžovali. Učitel jim řekl: Toho zlého potřebuji pro vás všechny, neboť jedině díky němu se můžete učit toleranci, odpuštění a lásce. Je to stejné jako s chlebem – vy jste těstem a on je kvasnicemi. Bez kvasnic těsto nevykyne, stejně tak tolerance, odpuštění a láska nevzejde bez tlaku zla.

93. Musím si sebekriticky přiznat, že tomu nerozumím úplně. Teď mě napadá jeden příklad. Vezměme si za příklad člověka, který vykoná čin, jehož podstatou nebude karmický zákon, ale svobodná vůle. Tento člověk se rozhodne například, že na ulici plné lidí jednomu náhodnému člověku vypálí pořádnou facku. Pak se ptám. Byla ta facka pro člověka, který ji dostal, jeho karmou? Pokud ano, pak bylo předem jasné, že člověk, který mu jí dal, nemohl jednat ze svobodné vůle. Pokud ne, pak to znamená, že se nám mohou přihodit v životě i takové události, které si „nezasloužíme“, neboli nejsou naší karmou. Jinými slovy, díky svobodné vůli se může stát, že na naší hlavu nedopadnou vždy jen plody našich činů, tak jak to tvrdil Buddha.

93. Každý čin vytváří karmu, ať je učiněn ze svobodné vůle nebo ne. I když byste se takto ze svobodné vůle rozhodl, pak tímto činem zasejete karmu, kterou budete muset jednou splatit. A ten člověk si jen vypije díl své karmy. Věřte, že vás podvědomí dovede jedině k takovému člověku, který si tou fackou plní svůj karmický dluh. Je to jako s magnety. Když do světa zasejete zlo (třeba ta facka) nabijete se určitým negativním nábojem, který podvědomě přitáhne vykonavatele.

Každý čin, ať ze svobodné vůle nebo z žití na autopilota podléhá karmickému zákonu. Jedinou výjimkou jsou lidé, kteří dosáhnou realizace, ale u těch je zase záruka (kromě tzv. Černých andělů), že nebudou činit nic proti vesmírným božským zákonům a vynětí z karmy se týká pouze jich.

94. Co říkáte na slova českého guru buddhismu, Fráni Drtíkova. „Poznávám-li, že jsem hřešil, tímž okamžikem jsem zproštěn viny; neuznám-li to a trvám na tom, že jsem činil dobře, je to hřích.“ Kéž bych plně pochopil jeho slova.

94. To je slovní hříčka, neberte to doslova. Když uznáte, že jste hřešil, pak už se budete od takového jednání distancovat a tím pro vás končí slučování toho činu s vinou. Ovšem trest, jak je karmicky zákonité, jednou přijde. Druhá část je zcela jasná.

O smrti a mystické smrti

95. Syn v současné době trpí tíživým strachem ze smrti. Jak by měl strach odstranit?

95. Strach ze smrti vychází z pudu sebezáchovy, který je vlastní všem tvorům ve stvořeném světě. K pudu sebezáchovy se nejúžeji váže pud sexuální (rozmnožovací). Tento pud je důležitým přírodním faktorem pro zachování života ve formě, kterou vnímáme ve vnějším světě. Pud sebezáchovy, sexuální pud i strach ze smrti jsou spojené nádoby, proto zesílením jedné a zvýšením jeho hladiny v organizmu se zvýší i druhé hladiny. Navíc se vše váže k egu. Jakmile roste ego, roste strach ze smrti, ale i na druhou stranu jakmile na ego vytvoříme tlak, brání se svému zničení vložení strachu ze smrti do vědomí. Když člověk začne kráčet duchovní cestou a ego počne nějakou formou oslabovat, dojde k protiakci ega a nezpracované pudové obsahy vytvoří v mysli přetlak, který se ventiluje například zvýšenou sexuální touhou, nebo třeba i strachem ze smrti. Duchovní cesta proti klasické životní lidské cestě má tu výhodu, že člověku ukáže ve snech jeho vlastní smrt v mnoha různých způsobech. Takový člověk se pak naučí, že smrt je pouze přechodem z jedné existence bytí do druhé. Ovšem člověk, který se neodosobňuje, je po probuzení jen rád, že se probudil z děsivé noční můry. To je nevědomost. Váš syn by si měl přečíst archetyp Hrdina a pak možná i archetyp Stín, v nichž nalezne návody, jak se podobných tlaků zbavit. Měl by si v knize TRN nebo v některé knize Eduarda Tomáše najít stat' o tom, že nejsme tělem. Když tuto pravdu pochopí, pak se nebude mít ego k čemu vázat a strach ze smrti pomine.

96. Pracuji ve zdravotnickém areálu a občas se setkávám se smrtí, když odvázejí zemřelého pacienta nebo když musím navštívit pitevnu. Zejména pitevna mi nedělá dobře, jako bych cítila negativní vibrace, které bolestivě rezonují tělem (zejména je cítím v prsou). Říkám si, že mne strach přeci tak nemůže ovládat a marně se snažím strach pacifikovat.

96. V Indii a v Tibetu mnichové, kteří hodně ulpívali svým vědomím ve světských záležitostech a zejména v tělesných chřtích a emocích, dostávali za zkoušku meditovat u mrtvol lidí. Zde si pak postupně uvědomovali pomíjejícínost těla a k němu se vážících emocí, aby se následně a zcela zákonitě soustředili na ducha. Přicházelo pro ně potřebné zvnitřnění. Nyní jste dostala báječnou možnost vidět tělesnou pomíjivost na vlastní oči. Je to dar, který máte možnost využít ke svému růstu. Když vstoupíte do obchodu s obnošenými a starými oděvy, asi nemáte strach. Proč tedy mít strach z obnošených a již nepotřebných lidských těl? A vidět je rozpáraná? Vždyť i oděvy jsou občas rozpárané. Vše je pouze psychický blok, který vychází z vaší minulosti a nyní máte jedinečnou možnost jej zdárně překonat. Možná cítíte přítomnost zbloudilých duší. U probouzivších se lidí tomu tak může být, ale to se dá jednoduše eliminovat modlitbou k Bohu za spásu zemřelých. Neobracejte se prosbou přímo k zemřelým (třeba s myšlenkou, ať Vás nechají na pokoji)! Kdo vyzařuje dobro, nemůže být napaden zlem. Pokud náhodou ano, pak za čas poznáte, že i to domnělé zlo bylo dobrem, které vás posunulo za Poznáním. Zbloudilí vycítí vaši dobrou prosbu, vaši mysl obrácenou k Bohu, poděkují a s Bohem odejdou. Více se jimi nezaobírejte.

Se strachem se dá také smysluplně pracovat. Sedněte si doma v klidu, zavřete oči, obraťte mysl do svého nitra a hledejte strach, hledejte, kdo strach zažívá, najděte to "bojácné já".

97. Jeden můj příbuzný prožil klinickou smrt a po návratu do života se v mnohém změnil, musím podotknout, že k lepšímu. Pak jsem si přečetl jednu knihu o tomto tématu (Raymond Moody – Život po životě) a i moje obava ze smrti se částečně rozplynula.

97. Klinická smrt je významným prožitkem, který mnohdy změní pohled na život (i na smrt) a proto se člověk odkloní od materialistického světa a začne zkoumat vlastní niterné prožitky. Je dobře, že mnozí psychologové se cestou poznávání prožitků blízkosti smrti snaží ozřejmit pochody procesu umírání.

Dalším významným okamžikem je vstup do výuky umírání v archetypu Hrdina, neboť tímto kurzem se připravujeme na mystickou smrt, která každé bytosti otvírá dveře další existence.

98. Smrti se nebojím, bojím se bolesti všech lidí a mrzí mě, že pouze tímto způsobem bude otevřena pravda, kterou nikdo nevidí a nebo nechce vidět! A bude muset zemřít pro tuto pravdu spousta lidí! Protože se někdo pachtí za penězi a slávou!

98. Už asi podvědomě chápete, že smrt je vždy laskavá. A strach z bolesti je třeba pochopením jejího místa a potřebnosti v našem světě překonat. Snad jedině bolest otevírá srdce lidí, proto i bolest by měla být vnímána jako prostředník pomoci, jako ukazatel cesty do nitra.

99. Sny s tmou, sklíčeností, ale vlastně i zvláštním klidem, čas od času mám, nějakou dobu v ní setrvám s podobnými pocity výše popsanými. Přečetla jsem si, něco o mystické smrti, ale stále si říkám, že přeci nemohu být tak daleko a tak blízko zároveň. Je to vůbec přiblížení se mystické smrti?

99. Můžete být tak blízko. Smrt si několikrát vyzkoušíte třeba ve snech, jak popisuje archetyp Hrdina, a pak překročíte Práh.

100. Vždy jsem bral smrt, jako něco přirozeného čeho se nemusí lidé bát, spíše jsem ji bral vždy jako ukončení nějaké životní etapy a začátek něčeho dalšího nového. Toto jsem samozřejmě nemohl (a cítím, že v současné době ještě nemohu) volně pronášet, protože v očích druhých bych se stal cynikem, který si nedokáže vážít života. Marně bych jim vysvětloval, že je to naopak. Že to oni **POHLÍŽEJÍ NA SMRT ZE ŠPATNÉHO ÚHLU POHLEDU**. Smrt nebo vzpomínka na blízké mrtvé, ať třeba o všech svatých v nás má vyvolat pocity jiné náhledy na život zde na zemi, na jeho pomíjivost. Ale lidé nechápou, co že se jim to Bůh snaží říci. Někteří místo toho, aby se zastavili a zklidnili, učiní takto pouze ve chvíli pokládání květin na náhrobní kámen. Jen co den pomine, jejich myšlenky se ubírají špatným směrem. Základ je stejný, že život je pomíjivý, ale egoističtí lidé místo toho, aby své síly směřovali k zušlechtění své duše, poznání svého nitra si pomíjivost života vykládají mylně. Pro ně je život pouze jediný (ano nyní pro ně jediný, ale budou se sem muset vrátit a žít jiný dokud neprocitnou), a krátký, snad proto si musí užívat plnými doušky. Užívají si, dokud to jde (ano musíme život vychutnávat plnými doušky, ale ne směrem, kterým se ubírají egoističtí nevědomí lidé myslící na svůj prospěch, zhýralost a další vlastnosti, které je uvrhnou do dalších žití těžkých životů zde na matičce Zemi).

100. Nejen, že správně chápete smrt, ale navíc i poznáváte, že nelze „házet perly sviním“. Každému člověku jeho závislosti, sklony a touhy zatemňují jedinečnou Pravdu, proto je tolik různých úhlů pohledů. Když ale lidé vystoupají na vrchol Poznání, pak z jediného bodu budou vidět nezkalenou a nezastřenou Pravdu buddhovské přirozenosti zcela stejně.

101. Jsou nějaké názory na život po lidské smrti při sjednocení, když je člověk poté realizován? Jakým způsobem se život odvíjí?

101. Když člověk dosáhne realizace, pak pro něj nemá smrt a zrození žádný velký význam, i když lidé z vnějšího prostředí třeba jeho smrt či spíše skon těla vnímají. Po realizaci je smrt očekávaným přechodem do bytí ve sféře, které odpovídá vědomí realizovaného.

102. Na konci roku mi zemřela maminka, kterou jsem až do poslední chvíle doprovodila.

102. Být přítomen smrti svého blízkého je pro náš duchovní vývoj obrovským darem. Sám jsem to nedávno zažil. Na povrchu je to smutná událost, která jakoby přinesla jen zvnitřnění, ale ve skutečnosti se uvnitř psýché odehrává velice důležitý proces našeho vlastního umírání, sice jen části nás samých, ale i to nás výrazně připraví na naši vlastní mystickou smrt (v případě, že kráčíme duchovní cestou). Pak se v okamžicích mystické smrti tyto zkušenosti mnohokrát zúročí. Odchod duše z těla je nejdůležitější okamžik života, neboť tento prožitek rozhoduje o našem příštím bytí, o naší příští inkarnaci. Proto je moc dobře, že jste byla se svou maminkou do poslední chvíle. Je to pro obě velký dar. Současná civilizace zastrčila smrt jako něco nechtěného za zdi ústavů a nemocnic, proto jsme se my takzvaně civilizovaní lidé tak odklonili od své duchovní podstaty. Vaše maminka ukončila svoji inkarnaci a již se připravuje na další. Vy jste prožila umírání archetypu Matka uvnitř sebe samé.

103. Je Strážce Prahu dokladem mystických schopností člověka?

103. Mnozí mystikové se mylně domnívají, že Strážce Prahu je dokladem úspěšného duchovního mystického vývoje, ale tato personifikace není závislá na stupni mystického vývoje, ale pouze na schopnosti či neschopnosti překonat své negativní sklony a mravní nedostatky. Když se člověku na duchovní cestě podaří eliminovat své osobní sklony, když se mu postupně podaří negativní vlastnosti (pudy, vášně, emoce, nevědomé chtíče) transformovat, nebude mít personifikace Strážce Prahu oporu ke své existenci. Tento stav je v lidském světě dosti ojedinělý, přesto je při dodržování morálních zásad a při úspěšné likvidaci osobních sklonů možný.

O TRŇN a SS

104. Existuje v Česku člověk, který byl schopen skutečně nahlédnout do nitra člověka a říci mu, kde se nachází a kudy vede nejlepší další cesta? Člověk by to měl dělat průběžně po celý život ze své svobodné vůle, a proto bych také uvítal rady takového Zřece právě jako rady, nikoli jako dogma a cizí vedení či závislost. Moje duše se raduje a chce dále takto zrát v mlýnici života, stvořeného Bohem pro nás a jistě nejen pro nás. Děkuji vám za dopis, je pro mě vzpruhou. Uvědomuji si, že nic není náhodou a že je třeba přijmout s pokorou svůj osud, jako výsledek minula, ale i jako příležitost k poznání sebe, druhých, světa. Ve vaší knize TRŇN jsem si přečetl kapitolu o probouzejícím se vědomí a ani nevíte, jak moc se tam poznávám.

104. Ano takový člověk existuje. Jste to vy sám a úroveň, kde se nacházíte, poznáte podle jednotlivých archetypů, které jsou popsány v knize TRŇN. Tento způsob je navíc nejvyšší bezpečný rozdíl od případných šarlatánů, kteří si na duchovní zřece často hrají. Jiný člověk, který by vám realisticky a pravdivě zhodnotil vaše nitro, není, a i kdyby byl, nikdy se to nedozvíte, on nikomu o svých schopnostech nebude povídat a už vůbec nebude tyto schopnosti veřejně používat. Kdysi jsem se stejnou otázkou zabýval a snad i proto vznikla kniha TRŇN. Nyní má každý člověk možnost poznat, kde je, a hlavně má možnost vidět i překážky, které musí ještě zdolat. Když se budete řídit svým nitrem, když se naučíte odhalovat intuitivní toky, bude váš nejlepší průvodce životem definitivně stvrzen za jedinečného gurua. Nikdo vnější, ale jen vaše duchovní srdce a jeho vyzářování.

105. Ráda bych pronikla do tajů svého nitra, ale rady, které jsem našla ve „Snáři sebepoznání“ a v „Tajemství řádu nevědomí“ jsou pro mne příliš složité. Nejsem schopná vše vstřebat a pochopit. Jediné co chápu, je, že to nějak souvisí s mým „duchovním“ vývojem či „duchovní“ cestou.

105. To co popisují obě knihy, vznikalo po dobu dlouhých dvanácti let a k tomu je nutné ještě připočítat předchozí několikaletou duchovní cestu, proto plně chápu, že nelze vstřebat tolik myšlenek najednou, ale pokud pochopíte knihu „Tajemství řádu nevědomí“ a naučíte se pracovat se „Snářem sebepoznání“, pak se cíle snažení jistě dočkáte. Bylo by dobré podpořit svou trpělivost, bez níž by žádná cesta nikdy neskončila. Pokud chcete svoji duchovní cestu urychlit, pak si pozorně přečtěte knihu Tajemství řádu nevědomí, jen tak se budete snadno orientovat ve svých snech i v podvědomých procesech, které jsou běžným lidem skryté. Je mi jasné, že text není právě jednoduchý, ale procesy v nevědomí jsou ještě složitější a jednoduše je popsat asi nelze. Snažil jsem se psát knihu co možná nejsrozumitelněji, aby ji dokázal pochopit každý člověk. Možná je potíž v tom, že jste začala u jednoho z nejsložitějších archetypů. Čtete knihu od začátku a myslím, že celému procesu lépe porozumíte.

106. Uvědomila jsem si ještě jednu věc, že jste vy i vaše dílo, které jste dal dohromady, mým velkým přítelem, a svěřuji se vám se svým nitrem. To je pro mne mnoho, protože v mém životě je tomu většinou naopak, já bývám ta vrba a ta, od které chtějí druzí radu a duševní, nebo jinou podporu, což činím, svou úlohu jsem přijala, ale chybělo mi totéž. Nikdo, včetně mých nejbližších mi skutečně s mými myšlenkami a prožitky nemohl pomoci, jen já sama a teď vy.

106. Když se lidé svěřují druhým, zbavují se určité části emoční zátěže. Dá se říci, že svěřující se člověk svoji emoční zátěž vlastně převaluje na jiné. Proto například hypochondři rádi mluví o svých nemocech, neboť se zbavují části svých emočních bolestí, a pak podvědomě tento „ventilek úlevy“ stále hledají. Nejen hypochondři podvědomě

vytuší silného či alespoň silnějšího člověka, na něhož částečně své emoční břímě svalí. V principu podobně funguje i komunikace lidí o vysokých duchovních zážitcích. Pokud se vám něco podobného v životě objeví, svěřte se pouze lidem znalým těchto procesů a stavů, jinak vám duchovně neznalý posluchač tyto prožitky nevědomky degraduje a vy si místo úlevy či potvrzení duchovního stavu přinesete do dalšího údobí zničující pochybnost, která zastaví duchovní vývoj na mnoho dlouhých měsíců či dokonce let.

107. Na internetu jsem našla váš snář, přečetla si životopis a teď tak po kouscích louskám knihu. Oceňuji vaši práci ať už je to dílo nebo brak. Ať už jste Cimrmanovským pionýrem slepých uliček či vizionářem. Rozhodně mě to zaujalo a sledávám to zajímavým a přínosným. Mám několik poznámek, námitek a otázek.

107. Kdyby to byl brak, určitě byste dílo neshledala zajímavým a přínosným. Dejte na vlastní vnitřní intuici a nikoli na egoistické rozumářství.

108. Uvádíte, že se můžete mýlit v maličkosti, detailech nikoli však v celku. Jak si můžete být tak jistý? Není vám podezřelé, že si jste tak jistý? Co takový rybník zkusit vypustit? Potřebuje lidská bytost nějakou jistotu či pevný bod? Anebo může ve zdraví žít v tom, že nic neví a rozumově žádný pevný bod nemá, mít nechce, ač stále chápat chce více? Ptám se kvůli sobě, samozřejmě.

108. Když projdete cestu z Plzně do Prahy, budete ji moci popsat a stejně budete moci popsat duchovní cestu, pokud jí ovšem projdete. Půjde-li někdo druhý stejnou cestou uvidí stejné domy, stejné křižovatky, stejné výmoly na cestě, jen si jeden všimne květin na stráni, zatímco druhý cizího auta na parkovišti. Když něco projdete a prožijete, pak si můžete být jistá a nebude to vůbec podezřelé a také nebudete muset vypouštět rybník, abyste získala zkušenost, že pod vodou je nějaké dno. Pokud ovšem budu někomu vyprávět o cestě, o níž nemá sebemenší představu, pak může věřit, nebo může hledat jiný, pro něj vhodnější náhled. Ovšem na konci cesty se stejně všichni setkají. Jeden pak řekne: šel jsem přímo a rychle zatímco druhý řekne: bloudil jsem desítky útrpných životů a hodně to bolelo. Každá lidská bytost potřebuje „pevný“ bod, k němuž se upře a pro nějž stojí za to žít. Jen je si potřeba uvědomit, že ve stvořeném světě není ten pevný bod v ničem, v nikom a nikde. Žít v nevědomosti je zradou na sobě samém, je to oddalování okamžiku konečného uzdravení a prohlubováním současného stavu dobytčete krácejícího na chutnou pastvu, zatímco ve skutečnosti jde na porážku.

109. Dost často se mi už od dětství něco zdá, a tak tedy taky dost často sahám po různé literatuře a snažím se „najít“ odpovědi, proč se mi některé věci dějí. Ostatně asi jako každý člověk. Přiznám se, že jsem měla v ruce už spousty knih s tematikou od reinkarnace po snáře a jejich následné výklady, ale až teprve váš výklad snů mi opravdu sedí – skutečně nalézám k jednotlivým snům pojmenování vlastních pocitů nebo pudů, ať už těch krásných, tak i těch, na které človíček nechce raději ani pomyslet. Zkrátka, vaše práce mi, Jaromíre, dokáže ukázat „pohled do zrcadla“ a to bez jakékoli kamufláže. Výklad je tak srozumitelný a jasný, že není kam uhnout, i kdybych chtěla :-)))))). A věřte mi, někdy bych fakt chtěla!!!

109. Když někdo píše o reinkarnaci a neprožil minulé životy v tom současném, když píše o duchovních záležitostech a nemá k nim potřebné prožitky, je to dílo prázdné a je obdivované pouze stejně povrchními lidmi. Když ale někdo napíše skutečný prožitek sebe samého, nalezne odezvu v srdcích těch, kteří objevují ve svém nitru stejné obrazy. Jste schopná kráčet duchovní cestou, proto nalézáte souznění s myšlenkami, které byly skrze obě knihy (TRŇN a Snář sebezpoznání) vyjeveny.

110. Není Snář sebepoznání více orientován na výklad mužských snů? Možná by stálo za to navázat kontakt i s druhou polovinou lidstva, vždyť ženy netrpí tak dramatickým sexuálním přetlakem. Obávám se, že pro ně bude platit také poněkud jiná symbolika, především ve fázi překonávání pudovosti. O citech se asi nemohu v tomto kontextu vyjadřovat. Sjednocení na duchovní úrovni je, doufejme, možné.

110. Snář sebepoznání je psán pro muže i ženy, obě pohlaví si v symbolech najdou své pudové, citové a duchovní prožitky. Myslím, že rozdíly mezi mužskými a ženskými sny nejsou podstatné, ale zcela jistě existují rozdíly, které vyplývají z psychologické podstaty mužů a žen. Protože jsou ženy založeny více citově, jsou jejich sny orientovány právě citovým směrem, podstatně více je v nich preferována rodina a rodinné vazby, zatímco u mužů je přednější úspěch a zisk. V ženských snech je více rozhovorů a oproti mužským jsou blíže duchovní oblasti, naopak v mužských je zase více agresivity a citůžádosti, což je zařazuje do pudové oblasti. Ženské sny se odehrávají častěji ve známém a příjemném prostředí, mužské jsou odvážnější a pronikají do méně známého prostředí. Zvířata jsou ve snech žen převážně malá a krotká, ve snech mužů velká a nebezpečná, což symbolizuje chápání pudových obsahů vlastní psyché.

Je samozřejmé, že se podobnými rozdíly nedá vytvořit jasná hranice mezi sny žen a sny mužů. Existují citové založení muži, jejichž sny se více podobají ženskému modelu a naopak existují ženy, kterým jsou vlastní mužské vlastnosti i mužské sny. Proto považuji podobné rozdělování a hodnocení snů za ztrátu času. Ovšem pokud nahlédneme na sen z pohledu ženské a mužské složky psyché (anima – animus), pak můžeme poznáním vztahu těchto složek dospět k sjednocení na pudové a později i na citové rovině. O tomto tématu velmi obsáhle hovoří archetyp Anima – Animus.

Největší problém čtenářům činí spojování různých symbolů. Například ve snu sbírají kameny a pak mi píší, že nemám ve snáři symbol sbírat kameny. Nabádám je k trpělivosti, aby se snovými symboly pracovali, aby jednotlivé symboly kombinovali. Dokladuji, že cizí jazyk se také nenaučí za několik dní a jazyk nevědomí by chtěli dokonale zvládnout za den. Měl jsem to štěstí, že se mi ozvala jedna čtenářka, z níž se později „vyklubala“ spisovatelka píšící o snech a snění pod jménem Ira Naam Husak. Nyní se často setkáváme a o výkladech snů hovoříme. Dal jsem si od ní zpracovat dodatky k výkladům asi 200 snů a potvrdilo se mi, že mám spíše technické výklady, které snící šetří, kdežto ona po citové stránce odhalí problém a k mému překvapení na tento problém tvrdě zaútočí. Odchytky ve výkladech jsou pouze malé. Vzájemné porovnání je ale pro obě strany a potažmo i pro budoucí výklady snů více než prospěšné.

111. Obsah knihy „Tajemství řádu nevědomí“ mne zajímá, ale zároveň mám obavy, abych knihu pochopila.

111. Těší mne váš zájem a pevně věřím, že knihu pochopíte. Kniha je totiž jakýmsi zrcadlem, ve kterém můžete vidět sama sebe, a zároveň budou obrazy vašeho nitra rezonovat s těmi, které jsem popsal. Ty další obrazy a vize, které vaše duše ještě nezaznamenala, se zase stanou pobídkou k dalšímu sebezdokonalování. Pokud již nyní chcete knihu přečíst, pak věřte, že jste již zralá kráčet mytologickou cestou hrdinů k uskutečnění.

112. V mém pohledu, promiňte mi tu upřímnost, po přečtení všech vašich závěrů knihy, jste v některých momentech vsadil příliš na poučky druhých, Junga, Tomášových, Bible, příliš jste ořezal snad své lidství, někdy dost necitlivě, čímž jste se připravil o energii některých svých nezrocených částí. Myslím tím, že převýchova je lepší. Ale to je můj názor. Také škatulkování určitých procesů mi připadá zbytečné. Sny, které rozebíráte, se podobají těm mým, snad jen bych se snažil více rozeznávat skutečně čistou duchovní animu od vlastních mužských změkčilostí přesunutých do ženské části, ještě před poznáním duchovní animy. Myslím že ani Jung toto mnoho nerozebíral a mnoho „duchovních“ lidí tuto falešnou animu považuje za tu pravou, o které psali alchymisté, čehož se rádi zmocní a naběhnou si, opět.

112. Ty všechny vsuvky, poučky, citace básníků i duchovních velikánů jsou v knize proto, aby ukázaly lidem, že duchovní cesta je běžný proces sebezdokonalování, kterým neprochází pouze mnich v kutně, ale i zcela běžný člověk, umělec či spisovatel. Je to pobídka lidem: „Podívejte se, vždyť vámi obdivovaný Goethe, Shakespeare a jiní spisovatelé a básníci šli touto duchovní cestou, stejně kráček k poznání i bezejmenní autoři bible a další duchovní učitelé, to je ta cesta, které se nemusíte bát.“ Váš názor na nedostatek lidskosti je teprve druhým, který jsem za dobu existence knihy dostal, a poprvé to bylo od člověka, který se „ztratil“ v praxi holotropního dýchání a jeho ego mu nedovoluje vystoupit ze závislosti na prožitcích daných mu prožitky holotropních výletů. I jemu v knize scházelo lidství, vadilo mu, že mám odstup od díla, jakoby ani nebylo moje. Škatulkování procesů, které z díla chápete, je záměrné k pochopení procesů v lidské psyché, však na mnoha místech zdůrazňuji, že archetypy se vzájemně prolínají a spolupracují k jedinému cíli, kterým je uskutečnění (realizace). Ke zdůraznění role duchovní animy nevidím žádný podstatný důvod, neboť to není vyvrcholení procesu, ale pouze jeho část, vyvrcholením procesu je pouze realizace. Sám píšete o nebezpečí záměny duchovní animy s falešnou animou (raději bych to nazval citovou či pudovou, protože jsem falešnou nikdy neviděl). Váš názor, i když je odsuzující beru, neboť záleží vždy na úhlu pohledu, ze kterého se na cokoli díváme.

113. Proč dosud „Snář sebepoznání“ a kniha vysvětlující archetypy „Tajemství řádu nevědomí“ nevyšly knižně, když jsem se dosud nesetkal s lepším dílem v tomto oboru?

113. Snažil jsem vydat nejprve dříve napsanou knihu „Tajemství řádu nevědomí“. Kontaktoval jsem osobně několik desítek nakladatelství, ale jen několik mělo určitý zájem. Jedno nakladatelství bylo dokonce ochotné knihu vydat, ale chtělo ji podstatně zkrátit. Bylo jasné, že nepochopili podstatu díla. Kdybych knihu jakkoliv zkrátil, pak bych narušil vysvětlující prvek a dílo by se stalo nesrozumitelným, proto jsem ukončil veškeré své osobní aktivity na knižní vydání a rozhodl jsem se čekat, až nějaká nabídka od vydavatele vyskytne. Zatím jsou obě knihy volně dostupné na internetu a mnozí čtenáři si dokonce obě knihy vytiskli na svých domácích tiskárnách. Při dosti velkém objemu (přes 1000 stran) a velkém zájmu z toho budou mít radost výrobci papíru, tiskáren a dodavatelé barev do tiskáren. Díky zájmu čtenářů a jejich píli tak nebudou knihy pro budoucnost ztracené a jednou až se materialistická společnost počne hroutit, naleznou lidé cestu právě k takovým dílům, jakým je „Tajemství řádu nevědomí“ a „Snář sebepoznání“. Pokud se tak stane za rok, deset či padesát let je mi skutečně jedno. Vydání by bylo přínosem pro lidi kráčející duchovní cestou a je pouze na vydavatelích, zda budou v národu živit hrubý materialismus nebo duchovní myšlenky. Oni si vytvářejí karmu, kterou budou muset jednou zaplatit. Budou-li chtít vydavatelé více činit pro blaho lidí, knihy podobného charakteru se na pultech knihkupců objeví, bude-li však jejich cílem plná kapsa, pak na knižní vydání tak rozsáhlého duchovního díla není šance.

Pokud vydavatelé nevidí možnost zisku, okamžitě ztrácejí o vydání knihy zájem, přestože by byla sebelépe napsaná. Nevýhoda malého knižního trhu se u nás podepisuje zejména na okrajových tématech lidského života (z hlediska světských lidí). Raději vydají průměrný titul Tibetána nebo Inda, kteří jsou cizokrajným lákadlem pro čtenáře zahleděné do východní mystiky, než by vydali třeba kvalitnější dílo českého autora.

Poznal jsem, že duchovno nezajímá žádného nakladatele. Odeslal jsem odkaz na stránky s knihou Tajemství řádu nevědomí asi dvoustovkám nakladatelů, s mnoha jsem osobně mluvil a stále jsem slyšel stejné výmluvy. Je to dobrá kniha, ale není prodejná, je pro úzký okruh lidí, okamžitě ji stáhněte z internetu, neboť pak si ji nikdo nekoupí, neslučuje se s našimi záměry (to jsem slyšel od mnoha nakladatelů zabývajících se duchovní literaturou!), je moc objemná, udělejte z ní jen malou brožurku a pak vám ji vydáme. Snažil jsem se, aby se kniha dostala mezi lidi, kteří nevlastní internet. Ztratil jsem sháněním nakladatele stovky hodin, přestože jsem byl tehdy ochoten významnou částkou přispět na její vydání, ale vše bylo marné. V žádném případě jsem nechtěl opustit „bezplatné dávání“ pomocí internetu, připadalo by mi to jako kupčení v chrámu, které nejen Ježíš tak ostře odsuzoval. Když někdo

do nakladatelství donese sexem a krví přesycené neliterární žvásty, berou to všema deseti, neboť trh si to žádá. Taková už je doba (Kalijuga – černý věk) a změní se teprve po absolutní destrukci současného světa. Pak bude ten malý zbyteček lidstva žádat duchovní knihy, poslouchat moudré, zavrhnou nemorální a nečisté již v samotném zárodku. Cesta k tomuto proměněnému času bude více než bolestná (války, apokalyptická neštěstí), ale jiné možnosti není. V současném materialistickém trendu nelze pokračovat, už není kam.

114. Zatím jsem se nedostala k tomu, abych prostudovala celou vaši knihu. Stihla jsem, ale úvod a některé archetypy. Tak nejprve k úvodu: Už vám někdo řekl, že jste „blázen“? Musíte mít nejspíš hodně nepřátel! Dokážu si živě představit, že takové názory zvednou spoustu emocí.

114. Kniha „TRŇN“ za svou existenci našla tisíce čtenářů a skutečně se našel jeden, který mě chtěl poslat do blázince. Naši vzájemnou korespondenci si můžete přečíst v kapitole Názory čtenářů na konci knihy „TRŇN“. Takže jste v tomto ohledu druhá. Je samozřejmé, že materialisticky smýšlející člověk se bude na tuto knihu dívat více než kriticky. Ale každý takový člověk je předem upozorněn, aby knihu včas odložil a nepouštěl se nepřipraven do dobrodružství. Snad proto nepřátelé (kromě zmíněného šéfredaktora z Názorů čtenářů) mi zatím nejsou známi. Každý člověk má určitou psychologickou a duševní vybavenost, se kterou vstupuje do života a kterou je schopen pouze do určité míry změnit, proto si nedělám iluze, že by se kniha „TRŇN“ stala bestsellerem. Když jsem ji psal, řekl jsem si, že mi bude bohatě stačit jediný člověk, který dosáhne s pomocí tohoto díla uskutečnění. Byl jsem kontaktován člověkem, který dosáhl realizace a knihu pochválil jako velice zdařilou, i když měl k některým pasážím drobné výhrady. Od té doby jediný hlas „Probuzeného“ přebíje třeba miliony kritik škarohlídů a lidí neochotných se změnit a chtějících si pěstovat smyslné ego. Z jeho slov vím, že kniha je velkou pomocí člověku na duchovní cestě. Ještě se vrátím k vašemu názoru, že jsem blázen. Kdysi jsem žil běžný život, ale ten mě vůbec nenaplňoval. Proto jsem život radikálně změnil a našel jsem zcela odlišný stav, z něhož mi předešlé roky připadaly jako léta pošetilství a bláznovství. Vždyť tehdy jsem se honil za nesmysly (peníze, postavení, ale i city) a žil jsem zcela zotročen vnitřními nepochopitelnými popudy, jejichž vládu nad sebou jsem odmítal s tím, že mám svobodnou vůli. Ovšem našel jsem stav, z jehož pohledu je mi jasné, že jsem byl blázen a pošetilec, který svobodnou vůlí jen domněle ovládal své chtění. A současně přiznávám, že lidé, mezi něž nyní patřím, byli pro mě blázny, i když jsem je tak veřejně nejmenoval, neboť už tehdy jsem cítil jejich klid a mír v duši a vycit'oval jsem štěstí linoucí se z jejich nitra. Vy soudíte, aniž byste znala stav věcí. Podléháte lehce soudu druhých, podvědomě se přidáváte na jejich stranu a „kamenujete“. Až spatříte obě strany mince, teprve tehdy řekněte: „tahle je lepší a tahle je pro blázný“.

115. Říkáte, že pokud chci rozumět svým snům, musím si přečíst knihu Tajemství řádu nevědomí, ale není to jen prosazování vlastního díla?

115. Knihu „TRŇN“ jsem publikoval jako nezávislý na své náklady, od nikoho jsem nic nechtěl a vše jsem financoval z vlastních zdrojů a tato nezávislost mi dává zcela jinou pozici. Nepotřebuji se někomu vnucovat, nepotřebuji někoho prosit, nepotřebuji žáky ani obdivovatele. Ať si každý žije svůj život, jak chce, je to pouze jeho věc. Pokud jej chce změnit, má možnost v tisíci různých cest. Popsal jsem jednu z nich, pokud vám nevyhovuje, nevadí, najdete si jinou. Čas, který nyní věnuji vám, věnuji tomu, kdo se chce léčit, kdo uznává současný svět plný egoismu za nemocný. Kniha není přesným psychologickým návodem, ale popisem cesty k podstatě duše. Je dobré mít cíl, který asi zatím hledáte. Chcete rozumět snům, ale k tomu nesmíte odmítat základy, na kterých jsou smysluplné výklady postaveny.

116. Snář, který jsem objevil na vašich internetových stránkách, mne velice zaujal. Neviděl jsem nikdy nic podobného. Předpokládám, že by měl pomoci každému člověku v řešení jeho konfliktů nejen ve snech.

116. Snář sebepoznání ukazuje cestu ke skutečnému lidství, pomáhá vymýtit bláboly, jimiž se to ve všech snářích světa jen hemží. Když jsem začal se sny pracovat, neměl jsem v ruce téměř nic a chytil jsem se všeho možného včetně důkladného studia psychologie. Takže poznání niterných procesů i poznání podstaty snů je otázka praxe a zkušeností. Pokud bude člověk pracovat sám na sobě, na svých znalostech a povýší své prožívání vysoko nad pudovou rovinu prožívání, pak spatří vše jsoucí jasně a zřetelně. Ovšem je zcela jasné, že bez skutečné cesty do vlastního nitra, k vnitřní podstatě, ke svému transpersonálnímu Já, které pak ani nebude považovat za vlastní, to nelze. Duchovní cesta – to je hlavní strůjce vhledu. Pokud je duchovní cesta úspěšná, pak je vhled o to kvalitnější a obrazy jsou podstatně srozumitelnější, neboť člověk může čerpat z vlastních zkušeností, z vlastních sestupů a výstupů.

117. Už dávno jsem se chtěla zeptat, jakým způsobem zjistíte, když píšete snář, co se ke kterému symbolu vztahuje? Musí to být velice náročné.

117. Nejprve jsem musel všechny sny (své i čtenářů, kteří mi je poslali) přepsat do počítače (hodně přes 1000 stran) k tomu doplnit komentáře a vlastní poznatky od roku 1993. Pak vyhledám jednotlivý symbol a vytvořím z něj samostatný dokument (například ryba) ten vydal asi na 20 stran. To přečtu, vyhodnotím a porovnám se zkušenostmi jiných snářů, také se zkušenostmi psychologů či básníků. Z tohoto celku se mi postupně vynořuje pravda o symbolu a jeho působení na lidskou psychiku a tedy i na sny. Tak se dá odhalit působení podvědomých impulsů na lidské chování. Některé symboly jsem dělal třeba i celé dva dny, jiné mi trvají jen pár minut. Denně (za 8 – 10 hodin) jsem dříve (před rokem) udělal maximálně 8 symbolů, ale nyní, když mám zpracované podobné symboly v předchozích písmenech, zpracuji za den (12 až 16 hodin) kolem 20 symbolů. Ale třeba zpracování symbolu „ruce, ruka“ mi trvalo dva dny.

118. Některé pojmy jsou pro mě ale úplně nové, takže si musím jistě věci číst několikrát nebo další den, abych pochopila psaný význam. Ale kniha se čte moc dobře.

118. Před mnoha lety, když jsem začínal s duchovní cestou, se mi dostala do ruky kniha největšího českého mystika Květoslava Minaříka „Beseda Bohů“. Kniha mě svým ohromným potenciálem pohltila, ale zároveň jsem nechápal mnohé pojmy, obraty a významy. Musel jsem některé stránky číst mnohokrát za sebou, než jsem alespoň částečně pochopil jejich význam, to proto, že mi scházely zkušenosti. Když později přišly zkušenosti, přesně jsem věděl, kde jsem a kam mířím. Teprve v této chvíli jsem ocenil tu šťastnou chvíli, kdy se mi kniha „Beseda Bohů“ dostala do rukou.

119. Váš snář si však pročítám s oblibou a musím uznat, že jednotlivé snové symboly jsou v něm dobře propracované. Nemohu se však ubránit dojmu, že vaše mysl stejně jako mysl vašich předchůdců (např. C. G. Junga), je ještě zabarvena některými podmíněnými. Například mi není jasné, proč se tak negativně stavíte k animální stránce člověka a vyzdvihujete duchovní zážitky nad realitu všedního dne.

119. Jakmile jsem knihu TRŇN vydal na internetu, ozvalo se mi mnoho čtenářů, kteří se zajímali o sny a chtěli vědět výklady svých snů. Uvědomil jsem si, že mám obrovskou zásobu snů (tehdy více jak 7000) z doby vlastní duchovní cesty a že by bylo škoda nevyužít je pro pomoc druhým lidem. Pokud bych se podíval na celou věc z pohledu, který jsem v době rozhodnutí psát Snář měl, nemělo by význam vůbec psát. Rozhodl jsem se psát Snář a výklady

z pohledu hledajícího člověka, z pohledu tří základních rovin, z nichž si může každý vybrat vlastní cestu. Vzpomněl jsem si na ty tisíce hledajících lidí, kteří chodili na shromáždění za Mílou a Eduardem Tomášovými, kteří zuby nehty bránili své závislosti a nevědomě bránili svému růstu. Vzpomněl jsem si na sebe, jak se některé sny stávaly těžkou můrou a jak bych byl rád, kdyby mi někdo tehdy nevysvětlitelné sny vyložil, a začal jsem psát snář z pohledu hledajícího člověka, který je lákán vůní duchovní roviny. Psal jsem vše z pohledu, že běžný člověk musí kromě převládajících pudů a trošky citů okusit i duchovní prožitky, musí vystoupit na duchovní rovinu prožívání, pochopit, poznat a teprve pak s proměněným vědomím sestoupit zpět na citovou rovinu a také na pudovou rovinu. Pak pozná, že vše je v jednotě, že vše má stejný základ a může žít běžný občanský život například v běžném partnerském svazku. Proto zdůrazňuji duchovní rovinu prožívání, vím, že lidé by na ni měli nejprve vystoupit a pak se rozhodnout, jak budou chtít žít. Animální, ani citový člověk poznání nedosáhne, neboť mu v tom budou bránit jeho závislosti. Proto vyzdvihuji jedno před druhým, aby si lidé uvědomili balast, v němž žijí, aby se rozhodli pro jinou alternativu vlastního vývoje.

120. Myslím, že jste na útoky šéfredaktora (uvedeno v Otázkách a odpovědích v TRŇN – poznámka autora) reagoval správně. Jak říkal Drtikol, člověk by si tehdy, pokud by měl za každou blbost dávat lidem facku, ruku umlátil. Pracujte bez přilnutí na tom, co vás baví. To, jak to ostatní přijmou, už není vaše věc.

120. Běžně bych na počín svěhlavého šéfredaktora nereagoval, jen jsem do knihy (názory čtenářů) potřeboval alespoň jeden záporný ohlas, který se mi díky korespondenci s tímto člověkem podařilo v zářné podobě získat. Když jsem mu za jeho nenávistný projev upřímně poděkoval a požádal jej o zveřejnění jeho jména pod jeho názorem, málem dostal infarkt. Proto jsem nakonec uveřejnil jen část naší korespondence bez jeho jména. Správnost tohoto kroku se mi časem potvrdila z ohlasů dalších čtenářů a z rozhovorů s nimi. Ke knize nemám nijak vřelý osobní vztah, někdy se dokonce na ni dívám, jako bych knihu ani nepsal. Nejsem na ni závislý finančně, citově ani myšlenkově. Jen pokračuji v díle, které jsem z vnitřních karmických pohnutek kdysi začal psát.

121. Všechno to, o čem mluvíte, tedy snahy po očišťování charakteru, touha po samádhi a jiné věci, které hledající na počátku či jindy na své cestě pěstuje, jsou dobré jen proto, aby se ego přesvědčilo, že ať dělá, co dělá, vždy bude mít jen prázdné ruce. To, co je trvalé, je tu a teď, je to plynutí prázdné mysli prosté lpění, plynutí bez interpunkce a bez frázování na etapy a činnosti. O prospěšnosti práce vaší a lidí vám podobných, kteří k sádhane nabádáte, nepochybují a je jistě prospěšná. Možná to však někomu pomůže v tom, aby se vyvaroval extrémů, které ego ve své sebezpřesvědčovací kampani zpravidla nemine. Tomu, že zpravidla nevyhovíte všem, pokud píšete knihu pro anonymní publikum, je zřejmé. Potřeby lidí na cestě za skutečností jsou rozmanité, proto je třeba individuální práce a někdy podpory gurua. Proto i já vám neříkám to, co už dávno víte a pro sebe i ostatní prosazujete, ale snažím se vám nabídnout něco nového, co by vás mohlo obohatit. Tím, že bych vám jenom přikyvoval, ačkoliv na jiném místě bych určitě mohl, by vám asi nic nedalo.

121. Pokud jsem začal psát určitou knihu, vždy jsem si musel říci, pro jaké čtenáře kniha bude a jak jim bude moci pomáhat. Zveřejnění na internetu mi dalo množství poznatků, kterými vás nyní zásobuji a na které také reagujete. Hovořím z vlastní zkušenosti, nejsou to předpoklady vycucané z prstu. Například z vlastních začátků si dobře vzpomínám, čemu jsem byl přístupný a co mne přímo odpuzovalo, přestože to mělo duchovní podstatu. Cesta každého člověka je prostě jiná a nemůže procházet všemi zkušenostmi, neboť potom by ani nemohl realizace dosáhnout. Zkušenosti, které jsem prožil, se mi pak z druhé strany ukazovaly v diskuzi se čtenáři.

Kdysi jsem si myslel, že pomoc gurua je téměř nezbytná, ale zkušenosti i myšlenky mnoha uskutečněných mi daly

nové přesvědčení, že gurua nepotřebuji, že jej nosím ve svém srdci. Zajisté víte, že stejně propagovala Míla i Eduard. Ale na druhou stranu vím, že mnozí gurua potřebují, jen se ho stejně budou muset na konci své pouti vzdát, jinak do cíle nikdy nedojdou. Oceňuji, že se snažíte obohatit druhé, že oponujete názorům a že tupě nepřikyvujete na vše, co jsem kdy řekl či napsal. Tak by měla vypadat plodná diskuze.

122. Náhodou jsem našla vaše internetové stránky, které se mi velice líbí, jako bych v nich nacházela nějaké souznění.

122. Náhody neexistují, podvědomí vás přivedlo tam, kde můžete najít odpověď na své otázky. Souznění, které cítíte, je důsledkem shodného duchovního naladění s napsanými myšlenkami.

123. Musím uznat, že váš snář má hodně co do sebe, ale zdá se mi freudovsky jednostranný, prakticky každé třetí klíčové slovo prvoplánově spojujete se sexualitou, falickými symboly a mé sny tím nedávají žádný smysl. Neboť se domnívám, že směřujete k odštěpování pudových složek, jako by neměly smyslu, byly na obtíž, vytěšňování sexuality celibátem či spásnou askezí. Tento pohled na smysl života lidského tvora se mi zdá, jako by nic nebylo správné a že by člověk ze sebe měl všechno odřezat. Mučit se, trýznit a vzdát se sexuálního života a všeho světsky pěkného. To potom mi nedochází, proč by mělo ještě smysl existovat, když tyto věci jsou to hezké na životě i když problematické.

Tím nechci váš snář nijak shazovat, naopak chválím jej. Jen dodávám, že v rovinách životních sfér, tam nějaké postrádám (vlivy dětství a vztahu s rodiči – ne pouze archetypy, které jsou příliš obecné. Jejich znalost je sice hezká, nicméně doopravdy neporadí a ani nejsou srozumitelné jakou funkci v životě plní – v jakých oblastech a jak – a mohl by být doplněn o spoustu hesel, jež jsem tam nenašel.

123. Jednostrannost, kterou ze Snáře sebepoznání vycitujete je ve skutečnosti vaší jednostranností. Kdybyste žil jiný život, kdybyste se zajímal o jiné oblasti v denním vědomí, pak by se vám do snů promítly citové a potažmo duchovní symboly. Je jich ve Snáři sebepoznání minimálně stejně jako pudových. Pouze vaše náplň mysli vás vede k neměnnému objevování pudových, sexuálních a falických symbolů. Pro příklad jsou jiní čtenáři, kteří ve svých snech na pudový symbol narážejí zcela výjimečně. Když se vaše vědomí stane duchovním, opustíte tu běžnou lidskou oblast vnímání světa a naleznete jako trvalou symboliku citovou a posléze duchovní. Člověk a zejména muž je veskrze pudový a jen občas vylétne na citovou rovinu. Duchovní rovina je zastřena v jeho srdci pod obrovskou spoustou závislostí, chtění a odporu. Když se vydáte na cestu sebepoznání a pak na cestu očišťování, pak naleznete zcela jinou dimenzi existence, v níž bude pudové jen vzácně zastoupené.

Celibát a spásná askeze neslouží k odštěpení a vytěsnění pudových složek, ale k jejich pochopení. Jakmile se od něčeho oddělíte (v celibátu od sexu, ve spásné askezi od chtění a nechtění), můžete příslušnou oblast lépe posuzovat a hodnotit (když budete plavat v široké řece, nebudete mít takový přehled o okolí, jako kdybyste stál na kopci nad řekou). Když člověk po určité době pobytu ve vyšších rovinách vědomí sestoupí zpět do lidského prožívání, pak přijímá pudové jako zcela normální součást bytí, ale současně si uvědomuje, že třeba nemá proč se vracet k lidskému schématu existence mezi pudy a city. Prostě asketa použije askezi a celibát jako dopravní prostředek k Poznání a pak už jej může odložit. Otázkou ale je, proč by to vlastně dělal. Pokud chcete dokonale poznat sám sebe, oddělte se od těla, pocitů i myšlenek a sledujte sám sebe, sledujte, jak vzniká chtění, jak vás to nenápadně chtění strhává do světa, zprvu do chtěných, ale pak do nechtěných stavů. Askeze a celibát není mučení a trýznění nýbrž postupné osvobozování se od pudových tlaků. Negativní pocity z celibátu a askeze jsou pouze při nespásné askezi, kterou asi znáte z literatury či filmů u některých nešťastníků. Každému takovému člověku bych okamžitě doporučil askezi a celibát okamžitě přerušit, neboť světský život nadělá v jeho karmě podstatně menší zlo než nespásná askeze.

Je tragické, když si lidé myslí, že podléhání pudovým závislostem je slastí, bez níž se těžko žije. Když člověk poprvé dosáhne samádhí, pak pozná, jak moc se mýlil. Nemohu vám k tomu přinést důkaz, ten důkaz leží ve vašem srdci a je na vás, zda jej objevíte a svůj tragický názor opravíte.

Snář sebepoznání úzce souvisí a dokonce by se dalo říci, že vychází z knihy „Tajemství řádu nevědomí“. V této knize objevíte vlivy dětství, vztahy s rodiči, jen se budete muset smířit s tím, že i tyto prožitky patří do archetypů. Pokud si knihu TRŇN přečtete, pak asi svůj názor poopravíte. Nevím, jaká hesla vám v Snáři sebepoznání schází, ale uvědomte si, že nelze napsat všechny souvztažnosti jednotlivých symbolů mezi sebou, neboť by pak kniha SS měla minimálně deset tisíc stran. Vzájemnou interakci symbolů, kterou nenaleznete ve Snáři sebepoznání, si musíte najít sám, není to těžké. Po několika měsících snažení se to naučíte. Snář sebepoznání není dogma, ale návod k poznání sebe samého, který čtenářům nenasazuje svěřací kazajku jednotného světónázoru. Cizí jazyk se učíte několik let a jazyk nevědomí byste chtěl zvládnout za hodinu? Naučte se trpělivosti i v této oblasti. Když budete trpělivě vysvětlovat sen za snem, pak se postupem času naučíte rozumět jazyku nevědomí.

124. Já si svoje sny moc nepamatuji, ale absolvovala jsem jeden seminář, kde jsem se učila medítovat. Pak se mi v meditacích často objevují různé symboly. Tak jsem se tedy chtěla zeptat, jestli je možné informace ze snáře aplikovat i na symboly v meditaci. Snažím se tomu porozumět, ale někdy mi to připadá nepochopitelné. Například jsem dostala prázdný pohár, ale nevím co s ním.

124. Jakmile se zvnitřníte, tedy začnete alespoň občas medítovat, budete si své sny pamatovat stále v hojnějším počtu a navíc budete pronikat do stále větších hloubek své psyché. Je dobré si své sny zaznamenávat, neboť pomocí nich budete moci korigovat svoji duchovní cestu a jít k definitivnímu osvobození se tou nejbezpečnější a možná i nejrychlejší cestou. Snář sebepoznání platí pro sny, pro denní život i pro vize v meditaci. Když budete chtít někoho dokonale poznat, pak si napište jeho vlastnosti, co má a nemá rád, co nadevše miluje, jaké barvy má rád, zda používá voňavky, a pak si jej podle snáře sebepoznání vyhodnoťte. Nejlépe je začít se sebou. Pak uvidíte svět kolem ve zcela jiném světle a jakákoliv faleš či přetvářka vás nesplete. Jen pozor, ten náraz pravdy o lidech je mnohdy krutý, ale zase na druhou stranu otevírá oči a srdce.

Když se člověk učí cizí jazyk, pak mu to trvá léta, musí projevit hodně trpělivosti. Ve Snáři sebepoznání máte zcela nový jazyk – jazyk nevědomí a tomu se musíte učit se stejnou trpělivostí. Vydržte, a za čas budete vidět do sebe jak do křišťálové koule, rozpoznáte iluzornost svého ega, vykvete jako ta nejkrásnější květinka a ve svém prožívání vystoupíte k nepředstavitelným Božským rozměrům. U meditací se v symbolice dostáváte k iniciačním obrazům, mezi něž bych podaný prázdný pohár také zařadil. V SS se píše, že pohár může symbolizovat mytologický pohár s krví Ježíše Krista, tedy jedná se o duchovní křesťanský symbol. Ovšem váš pohár je bez obsahu, tedy schází v něm krev. Ke krvi se váže ego, proto když pohár naplníte krví, umenšíte své ego a na duchovní cestě významně postoupíte. Takový symbol je po úspěšné meditaci celkem pochopitelný. Meditujte dál a budou se vám objevovat další podobné symboly a navíc i archetypy, které vás bezpečně povedou k cíli veškerého duchovního snažení. K tomu, abyste znala jízdni řád své budoucí cesty, by bylo dobré přečíst si knihu „Tajemství řádu nevědomí“.

125. Cituji z knihy TRŇN:

„Vlastnosti, které nenávidíš u druhých lidí, jsou tvé vlastnosti, kterých se podvědomě snažíš nenávidět, a bez úspěchu, zbavit.

Vlastnosti, které dokážeš tolerovat u druhých lidí, jsou vlastnosti, kterých ses definitivně zbavil.“

To je volovina, bohužel navíc nebezpečná.

1. Nenávidím schopnost krást. Přitom sám v souladu se svým přirozením a výchovou zásadně nekradu, a to ani pod nátlakem méně zásadových lidí ve zdánlivě příhodných situacích. Považuji za úplně normální, říct si o korunu, když jsem ošizen, stejně jako nahlásit ne úplně levné zboží, které mi nebylo u pokladny omylem započítáno.

2. Některé věci se prostě tolerovat nemají, jinak si my a naše děcka poneseme následky. A já nejsem zbabělý sobec, který myslí jen na sebe a dovoluje zlovůli, aby si dělala, co se jí zlíbí, protože nechci, abychom já ani moji potomci žili v „temném světě“. Když se nikdo neozve, někteří méně citliví jedinci nevyčítají, že dělají něco špatně.

Howgh.

125. Jakmile negativní vlastnost ze sebe dostanete, pak budete mít s takovými lidmi soucit. Pokud znáte geniální dílo Faust (Goethe), pak jste ve svém vývoji právě tímto veskrze pozitivním profesorem Faustem. Jakmile sestoupíte do svého nitra, povstanou negativní vlastnosti, které jsou ve vás prozatím v latentní formě, a vy poznáte, že nejen tuto vlastnost máte skutečně nezpracovanou. Poznáte stejně jako profesor Faust, že uvnitř je ten bídný Mefistofeles. To je počátek práce na ozdravení psyché člověka. Soucit se zlodějem není o netoleranci či toleranci tohoto jevu. Mohu být soucitný, ale mohu se v případě okradení dožadovat spravedlnosti. Důležitý je vnitřní postoj, neboť ten dokonale ukazuje, jaký je stav vašeho nitra.

126. To jak jste ve své knize napsal, že na druhých nám vadí naše vlastní zarputilé vlastnosti, se kterými se potýkáme, tak to je pravda pravdoucí. :-))“ Vidím to hlavně na sobě, ale i na ostatních. Neříkám to proto, abych vám lichotila (předpokládám, že jak chvála tak kritika jsou vám celkem lhostejné), ale z čiré radosti zjištění.

126. Není jednoduché si to přiznat. Když už jste se k tomuto poznání dostala, pak budete snadno odbourávat jednu závislost za druhou.

127. Tímto dopisem bych vám ale chtěla především poděkovat a také vám děkuji za vaši práci na poli snů a za to, že jste je umístil na internet a pomohl i ostatním nahlédnout do svého podvědomí a jeho poselství.

Už odmala se mi zdají sny, a každý den si fragment snů nebo sen celý pamatuji. Některé sny si pamatuji i po letech. Samozřejmě jsem si koupila snáře, ale žádný svým výkladem mi nepodal uspokojivou odpověď. Minulý rok jsem „náhodou“ narazila na váš snář na internetu a od té doby se mi stal průvodcem na cestě osobního růstu. Začala jsem vážně přemýšlet o sobě a objevila jsem, že spousta mého jednání a reakcí se zakládá na egoistickém základu. Musela jsem začít čistit svůj Augiášův chlév. Tento půlrok se mi hodně zdálo o vodě v různých podobách, o špinavé i o čisté vodě, o řekách, bazénech, mořích, záplavách, bouřkách, i o lese, o výtahu, o schodišti, o stínech, o horách o sněhu i ledopádu. I číslo 7 se mi ve snu zjevilo. Mé oblíbené jsou sny lítací. Svou myšlenkou jsem dokonce vytvářela i hmotnou realitu ve snu, zdálo se mi často o domě, o bytě, o zesnulých, o barvách. A všemi těmi archetypy jste mě provázel se svým snářem. Moc mi to pomohlo!

127. Děkuji, právě pro zvědavé duše a pro ty, kteří se chtějí změnit k lepšímu. Jsem rád, že jste našla potřebné informace. Myslím, že jste na správné cestě. K tomu aby člověk uznal „chlév uvnitř své duše“ je potřeba mnoho odvahy. Navíc je to jediný způsob, jak změnit sebe samého (sebe samu). Pokud jste k výkladům ještě používala studium archetypů v knize „Tajemství řádu nevědomí“, pak svou duchovní cestu pojedete tryskem nebo dokonce proletíte, neboť znalost archetypů je jízdenkou do rychlejšího dopravního prostředku.

128. Vaši knihu Tajemství řádu nevědomí jsem začala číst, pravda už mi nepřipadá tak chladná a odtažitá, jako když jsem jí zběžně listovala poprvé. Poprvé, to byly mému srdci nejbližší řádky Jiřího Nykla, ty mě doslova hladily. Včera, jsem objevila, že na webu máte již aktualizovanou podobu své knihy, přečetla jsem pár úvodních kapitol

a přemýšlela jsem o tom, co mi na její první verzi připadalo tak studené a také fantaskní. Napadá mě k ní řada otázek, ale nechci vás zbytečně obtěžovat, také musím hledat a zkoumat sama. Zajímalo mě také, jak na ní reagovali ostatní čtenáři a vaše odpovědi na jejich dotazy. Právě vaše odpovědi plné moudrosti byly tím, co mě přesvědčilo o tom, že nejste žádný sektář nebo fanatik, za tuto svoji prvotní myšlenku se vám omlouvám.

128. Kniha TRŇN na internetu je jejím druhým vydáním, teprve ve třetím jsou opravené některé chyby a některé omyly ve výkladech snů. Bylo to způsobeno tím, že Snář sebezpoznání vznikl až po této knize a na základě nových poznatků jsem některé výklady opravil.

129. Snář: hrát si se lvem: jeden z vrcholných obrazů se symbolem lva, neboť z bezelstné hry čiší láska a vzájemná oddanost, čímž je definitivně potvrzena asimilace pudové podstaty symbolu

hrát si s tygrem, mít tygra za přítele: jeden z vrcholných obrazů se symbolem tygra, neboť z bezelstné hry čiší láska a vzájemná oddanost, čímž je definitivně potvrzena asimilace pudové podstaty symbolu (asimilace sexuální touhy)

Hrát si s pudy není vrcholným symbolem asimilace pudové podstaty. Není bezelstné hry. Hra s pudy je falešnou hrou – přetvářkou. Asimilace spočívá v indiferentním pozorování daných obrazů.

129. Z určitého pohledu máš pravdu, ale jak budeš hodnotit bytosti (třeba Krista) v božské rajske zahradě při hře se zvířaty? Pokud je hra podobna božské hře (lila), pak je to vždy vrcholným obrazem při asimilaci pudů. Hra u těchto bytostí nemůže hravě se strhnout na pudovou či na citovou rovinu. Všechno se ukáže v okamžiku, kdy se zrealizovaný člověk vrací zpět k pozemskému vnímání života. Pak je i na sex jiný náhled, protože sex se může proměnit v božskou hru a sex dvojice se ve vědomí partnerů může odehrávat v nepředstavitelném kosmickém měřítku. Nedá se to popsat. Víím, že to přijmeš jako skutečnost a nebudeš to brát jako návod, že můžeš všechno a ono to nějak dopadne. V každém případě je potřeba ovládnout svou nižší složku, je potřeba pochopit roli pudů v životě, je třeba pochopit roli citů a dostat se za ně. Bez zvládnutí těchto aspektů je člověk stále jen nástrojem ega a karmy. Ale pak to vše pochopené a na čas opuštěné (ať to jsou pudy nebo city nebo duchovní obsahy) zase musí realizovaný do své očištěné bytosti přijmout. Jak říkají východní mystici: Čím více hmoty obejmeme do své zbožštělé mysli, tím blíže bude celý hmotný svět k definitivnímu osvobození.

130. Měl jsem sen, ve kterém jsem sám vyvrátil strom z kořenů. 22. října E. Tomáš vyprávěl o svém snu se stromy, které dobrovolně vyvracel. To je význam, který chybí ve vaší knize. Mám na mysli, že vyvrácení toho stromu je pozitivní čin. Posílám vám tento mail, aby obohatil vaši knihu.

130. Víím o snu Eduarda Tomáše. Ve snáři je pod heslem „Les“ uvedeno: vymýcený les: snící se tímto obrazem na dlouhou dobu (na mnoho let nebo i na celý zbytek života) zbavil největších tlaků pudové podstaty hmotného těla. Pro jednotlivý strom bych to ovšem ve stejném kontextu neviděl, to by tam musely být přítomné ještě další průvodní či zanikající symboly, aby to významově naplnilo ten obsah, který například prožil Eduard Tomáš.

131. Váš snář je něco, co jsem hledala, lepší snář, co se kvality obsahu týče, na českém internetu není. Jen mám jednu malou připomínku – hodil by se vyhledávač podle slov. Značně by se tím zjednodušilo a urychlilo hledání.

131. On podobný snář není ani v jiné jazykové mutaci, což mi potvrzují mnohé dopisy ze zahraničí. Ohledně vyhledávání. Když si otevřete úvodní stranu Snář sebepoznání, tak pod obrázkem a mottem naleznete zeleným písmem psané upozornění:

(info: chcete-li rychle najít Vámi požadované slovo, použijte funkci hledání Ctrl + F)

Po stisknutí těchto kláves se vám otevře okno, do něhož napíšete příslušné slovo a necháte jej vyhledat. Fungujete to ve všech známých a používaných vyhledávačích. Jen občas musíte při několikerém opakování funkce vyhledávání vrátit se na úvodní stranu, neboť se nesmyslně objeví zavádějící hláška, že prohledávání dokumentu bylo dokončeno. To ovšem není chyba našich stránek, ale chyba jednotlivých vyhledávačů.

132. Sama píši knihy, myslím si, že nejsem primitivní osoba, ale váš snář je prostě čitelný a jasný vám, ani já z toho rádně nevyčtu, co mi sny říkají. Asi, kdybych vše prostudovala, což nemohu činit, tak bych tomu porozuměla, ale není čas. Já rovněž píši velmi složitě a nakladatelé mi řekli větu, kterou, prosím, berte jako připomínku v přátelském duchu: „nejsou všichni tak širokospektrí, aby ti rozuměli, takže piš jasněji“. Já to tak necítím, ale vážně čtenáři čtou moji knihu třeba třikrát, protože je o domácím násilí, o psychopatii apod., prostě jako jeden matematický vzorek, který je shodný pro všechny osobu s poruchou osobnosti.

132. Když se člověk učí cizí jazyk, nestačí mu přečíst si pár vět ze slovníku a pak v tom cizím jazyku něco vykládat. Jazyk nevědomí je pro naši lidskou společnost už mnoho staletí (od starořecké delfské věštitelny) cizím jazykem a my se mu musíme trpělivě a pokorně mnoho let učit. Sama ovládáte další jazyky, a tak to pochopíte. Nelze za jeden den ani pomocí Snáře sebepoznání pochopit a vysvětlit sny. Tento Snář sebepoznání je zde pro lidi, kteří na sobě trpělivě pracují, kteří se snaží pochopit procesy uvnitř sebe samých, pro lidi, kteří chtějí opustit své současné žití na pokraji pudů a citů a vystoupit tam, kam odjakživa patří – k Bohu. Jakmile začnou na sobě pracovat, zákonitě se objeví archetypální sny a k nim již každý krácející potřebuje znát druhou knihu – Tajemství řádu nevědomí. Tyto knihy mohou být průvodcem člověka na duchovní cestě, která by měla vyvrcholit takzvanou realizací.

Pokud ale nemáte čas na to nejdůležitější, kvůli čemu se člověk zrodil na tuto planetu, pak je mi to velice líto, ale vysvětlit to prostě a srozumitelně i náhodnému návštěvníkovi našich stránek nelze.

133. Po tom, co jsem na internetu objevila a hlavně začala studovat vámi vypracovaný snář a také knihu Tajemství řádu nevědomí, mi různé věci, které zažívám, začínaly dávat smysl. Vždy, když si myslím, že něčemu rozumím, však zjistím, že stejně ničemu nerozumím. Cítím neustálý neklid, strach, nejistotu, nedůvěru. Když začnu studovat texty zabývající se duchovnem, tak se cítím nejlépe. Je však těžké vidět a připustit si své chyby, zbavovat se ega, a tak nevím, co přehlížím, ať je to pozitivní nebo negativní. Nevím kde leží pravda a co je správné. Dá se říct, že jsem plná rozporů. Nemám zaznamenány všechny sny, důvod je jejich přehlížení a zapomínání, nejasnost. Co nejdřív si je však chci zapsat, ty na které si vzpomínám a to jsou sny s „UFO tematikou“, iniciační. Myslím, že mě měly vytrhnout z mé zaslepenosti hmotným světem a vytrhnout z života na nízké, živočišné, pudové úrovni.

133. Vlastně už víte, kudy máte kráčet, sama cítíte, že klid nacházíte v duchovních textech, víte, že se máte zbavovat ega, víte, že máte pochopit sebe samu. To je ten největší příslib úspěšné duchovní cesty. Nebojte se a vykročte. Vždyť určení snů s tematikou UFO jste pochopila velice dobře. V TRŇN máte jízdní řád své budoucí cesty, nemusíte projít všemi archetypy, ale věřte, že mnohými projdete a znalost obsahů a schémat jednotlivých archetypů Vám dá pevná a bezpečná křídla.

134. Přítel mi vaše stránky doporučil, tak jsem se na ně podíval a musím říci, že se mi opravdu nelíbí. Zatímco třeba Junga si s chutí přečtu.

134. To je věc náhledu a také určité nezralosti jít duchovní cestou. Pokud byste byl připraven sejít do svého nitra a začít objevovat sám sebe, nacházel byste v TŘN jízdní řád své duchovní cesty. To vám nevyčítám, vím, že potřebujete získat další životní zkušenosti materialistického charakteru a pak se budete moci pustit do objevování Mefistofela v tom dokonalém doktoru Faustovi (zla v sobě). Jung je na začátek poznávání sebe samého dobrý.

135. Předpokládám, že vám píše spousta lidí, a nemáte čas odpovídat. V naději „co kdyby ale náhodou“ vám píšu.

135. Poslouchejte svoji vnitřní intuici a pak bude vše hrát i vašemu správnému duchovnímu růstu. Náhoda neexistuje, intuice vás přivedla tam, kde můžete nadále čerpat a růst. Odpovídám čtenářům stále na všechny dopisy, ještě to stíhám. Jen když si někdo honí ego namísto trpělivé práce se sebou samým, oznámím mu to a dopisování ukončím. Většinou se ale takový člověk po výkladu snu či popisu bytostného stavu urazí a přestane psát sám od sebe. Tak osud čistí cestičku těm, kteří se skutečně chtějí dobrat cíle duchovní cesty – realizace, i když ani realizací vlastně duchovní cesta nekončí

136. Je mi 18 let a odmalička se v rodině potýkám s duchovním životem, byl mi předkládán jako možnost od rodičů, nikoli jako něco, co by po mě vyžadovali. Postupem času jsem začal hodně věcem rozumět a chápat. Praktikuji meditace a aktuálně čtu vaši knihu, která jako kniha jenom potvrzuje moje dosud poznané okolnosti, a zároveň mi pomáhá chápat další aspekty duchovního života, o kterých jsem nevěděl.

136. Máte moudré rodiče, buďte jim vděčný za jejich postoj k vám. Trpělivě pokračujte v meditaci a čtete, brzy sám uvidíte, že jste zvolil správnou cestu. Kniha TŘN popisuje vnitřní procesy, které probíhají na duchovní cestě, proto jste našel podobnost se svojí cestou. Navíc znalost archetypů a jejich schémat vám významně pomohou na další cestě a umožní vyhnout se zbytečným komplikacím.

137. Jsem jeden z mnoha poutníku tady na zemi. Vaše stránky využívám k nahlédnutí na věc zase z jiné perspektivy a vcelku často se s vašimi názory shodují. Někdy až jsem zaskočena vašimi vědomostmi, ale věřím, že i já na své cestě získám určité potřebné poznatky.

137. Jsem rád, že vám naše stránky pomáhají. Pokud jsou vědomosti nabyty prožitky, pak jsou pro další jdoucí cestou sebepoznání zrcadlem jejich stavu.

138. Jedné noci jsem se postupně budila a měla celkem tři sny. Spíš jen naznačím, protože mě opět šokovalo, jak vše souvisí s TŘN.

138. Musí to souviset s TŘN, protože TŘN je vlastně ucelený a uspořádaný popis vnitřních prožitků při duchovní cestě. TŘN je vlastně průvodce duchovní cestou. Nemusíš mít všechny prožitky popsané v archetypech, ale určitě některým z archetypů budeš procházet až k realizaci. Proto je dobré TŘN znát, jakákoliv duchovní cesta je pak rychlejší, bezpečnější a snazší.

139. Vaše kniha snáře je nejlepší. Je to nejlépe propracovaný snář. Neuvažujete o tom vydat to v knižní podobě, aby váš výklad snů byl ve svém celém obsahu v jedné knize? To by bylo krásné pro čtenáře mít knihu vašeho snáře. Mohli by se tak kdykoliv podívat na výklad snů, až budou mít krásný nebo špatný sen. Mnoho čtenářů by jistě ocenilo mít výtisk vašeho snáře v knižní podobě. A pokud se to nedá vydat knižně, tak jsou to stejně nejlepší stránky a nejlépe vypracovaný snář.

139. Jsem velice rád, že se vám Snář sebepoznání líbí a že se vám s ním dobře pracuje. Pro správný výklad snů ale potřebujete znát i knihu archetypů Tajemství řádu nevědomí. Nakladatele jsem bezvýsledně kontaktoval v letech 2004 – 2008 a pak jen několik dalších, kteří mi byli čtenáři doporučení, ale nikdy jsme se na vydání nedohodli. Vydal jsem pouze TRŇN vlastním nákladem na CD, ale už jsem vše za uplynulé roky rozdál čtenářům, kteří měli zájem. Knižním vydavatelům, s nimiž jsem jednal, se nelíbí (prý) neúměrný rozsah textu (SS – 880 stran A4 a TRŇN – 340 stran A4). Prý by bylo pro ně vydání tak rozsáhlého díla neznámého autora příliš velkým rizikem.

140. Již poměrně dlouho se pokouším své sny analyzovat pomocí vašeho snáře sebepoznání a většinou se mi i dařilo „porozumět“ tomu, co mi nevědomí chce naznačit. To se ale změnilo docela nedávno, kdy se mi začaly zdát sny s mimozemšťany. I když tito mimozemšťané nejsou podobní žádnému živému tvorů, spíše se jedná o jakési průhledné tajemné bubliny.

140. Pracovat se Snářem sebepoznání k pochopení sebe samého je málo. Ke skutečnému pochopení potřebujete nezbytně znát archetypy z knihy „Tajemství řádu nevědomí“. Kdybyste znal archetyp UFO – iniciační obřady, tak byste přesně věděl, proč se vám mimozemšťané ve snech objevili a dokonce i jaký další vývoj ve vztazích s mimozemšťany můžete očekávat. Měl byste si urychleně zmíněný archetyp přečíst.

141. Vaše kniha „Tajemství řádu nevědomí“ mě zaujala a podle potřeby si různé úseky opakovaně pročítám. A ještě více v poslední době užívám vámi napsaný snář, zapisuji si sny a přijde mi velice praktický, takřka vše ze snů je v něm popsáno a člověk přichází na zajímavé souvislosti. Na druhou stranu, jsem člověk od přírody nedůvěřivý, a proto vaše spisy neberu jako zaručeně pravdivé, ale spíše se to snažím vlastním zkoumáním ověřit.

141. Dělejte to přesně tak dál. Držte se hesla „**Myslete, pochybujte a hledejte.**“ Jedině tak můžete dojít ke skutečnému Poznání.

142. Celá léta se dívám se zájmem do vašeho snáře a porovnávám své dojmy s vašimi informacemi. A protože se občas (ale už dlouhá léta) zabývám výklady snů, převážně sama pro sebe, jsem nucena vám znovu napsat jednu věc. Omlouvám se, pokud se vás dotknu, ale mám dojem, že vašimi novodobými vědeckými pokusy ke změnám původních významů snů celou věc úplně a totálně ničíte. Přikládat sexuální významy kdejakému snovému symbolu opravdu měníte původně cenný materiál do stavu, kdy se nebude dát vůbec používat. Odmalička porovnávám své sny s tím, co se v mém životě děje, mám celý život velice zajímavé a barevné sny a pamatuji si sny, které jsem měla jako malé dítě. Hodně o tom přemýšlím, hodně jsem toho přečetla. Také jsem celý problém studovala (na VŠ) a potvrdila jsem si ze zkušenosti, že freudovský přístup je čistý blábol a (jeho) veškeré přirovnávání čehokoliv jenom k sexu, jako jedinému a nejsilnějšímu lidskému zdroji inspirace a zájmu je nesmysl. Nevím, jak dobře, či špatně výsledky měl v ostatních odvětvích své činnosti, ale pokud jde o výklad snů, psal samé nesmysly a celé jeho dílo je dobově zkřivené, sexistické, patrunizující a prezíravé k ženám. Jako by jediným smyslem ženské existence bylo působit muži rozkoš. Jo, to je ale hodně mimo. Sledoval hysterické ženské a přesto, že se neustále zabýval sexem,

vůbec nepochopil, proč že jsou ty ženy hysterické, ani ho nenapadlo, že ženská sexualita je tolik podobná mužské a že potřebuje naplnění a uspokojení, stejně jako mužská. Z absence téhož, dle mého názoru, může být hystericky i muž.

142. Snář sebepoznání je stále stejný. Jak jsme jej po dva roky postupně dávali na internet, symboly se od té doby neměnily. Možná byste se měla zamyslet nad sebou, proč se vám zpočátku sexuální symboly vyhýbaly a proč jste jimi nyní zahlcená. Mohu vás ubezpečit, že vystoupením prožívání na citovou a duchovní rovinu se vám ty sexuální symboly zcela vytratí a pak dokonce dojde k jejich proměně. Nejen k tomuto tématu jsem měl nedávno přednášku, z níž vybírám:

Sny a sex

Někteří lidé mi vyčítají, že se to ve vysvětlených symbolech jen hemží sexuálními výklady. Snažím se jim naznačit spojitost jejich denní náplně myslí a jejich snů, snažím se jim vysvětlit, že když se člověk otočí do vlastního nitra, budou se hlavně zpočátku vyplavovat zejména pudové obsahy, které se po celá dlouhá léta bez povšimnutí a hlavně bez řádného zpracování ukládaly do nitra. Pak se začnou vynořovat nezpracované citové otázky, nezvládnuté vztahy. To je ten pověstný Augiášův chlév, o němž tak hezky hovoří báje o Heraklovi. Ovšem i při tomto vynořování nepříjemných obsahů si budme jisti, že se jich vynoří pouze tolik, kolik jich můžeme zvládnout zpracovat. Nevědomí, odkud se vše niterně vynořuje, není naším nepřítelem, ale našim nejlepším spojencem a kamarádem.

Sex je významnou součástí prožívání současných lidí a zákonitě se stává i jedním z častých témat snů, proto lze ve snech zažívat sex všech forem, různé sexuální orgie, netušené extáze a nečekané orgasmy. V určitých fázích duchovního vývoje jsou takové sny vítaným zpestřením života, ale s postupujícím časem a prohlubujícím se poznáním člověk zjišťuje negativní vliv podobných snů na svou psychiku a ubíjející nedostatečnost svého přizemního života. V tomto období začne upřednostňovat zcela jiné obrazy, ale psychologická setrvačnost mu do snů dodává vytěsněné a nyní už nechtěné obrazy sexu. Ještě silněji podobné obrazy vnímá člověk, který se vydá cestou pohlavní čistoty, cestou celibátu. Pro takového člověka jsou sexuální sny pokušením, kterému je třeba odolat. Je jasné, že hlavně na počátku této náročné cesty často pokušení podléhá, neboť zažitý vzorec chování nelze mávnutím kouzelného proutku z mysli vymazat.

Další významnou oblastí, z níž nevědomí čerpá sexuální sny, je archetyp Bazální perinatální matrice, kterému je věnována stejnojmenná kapitola v knize „Tajemství řádu nevědomí“. Tento archetyp čerpá a přepracovává prožitky porodu do zákonitých forem a scén, které po zvnitřnění povstávají ke svému snovému životu. Proto se mohou sexuální sny naplněné mimo běžné formy sexu i homosexualitou, sadismem či masochismem, agresivitou, skupinovým sexem, skatologií objevit i v myslích mladých lidí či dětí, kteří nebyli s touto tematikou seznámeni. Je zajímavé, že sexuální obrazy tohoto archetypu jsou podstatně emotivnější než běžný sex denního vědomí a zákonitě jsou uloženy v myslích všech lidí bez rozdílu, ač většinou v latentním stavu.

Tedy jakmile člověk vystoupí ze své sexuální závislosti, sexuální symboly zmizí nebo se počnou proměňovat a pak na zcela jiných základech i vysvětlovat. Rozdíl SS oproti Freudovi tkví v tom, že obsahuje symboly citové a duchovní roviny a těch je podstatně více!!! Jedině projít všemi rovinami a pak lze pochopit celý rozměr SS a potažmo i TRŇN.

143. Překvapilo mne, jak jsou ve Snáři sebepoznání Židé vyobrazeni tak negativně.

143. Z hlediska jednoty není nic jednostranně pojaté. Židé jsou sice na první pohled vyobrazeni negativně, ale jakmile se budete s tímto symbolem střetávat ve svých snech, zjistíte zajímavý vývoj symbolu, když se právě asimilací toho negativního uvnitř sebe přiblížíte již k hodně pozitivnímu významu symbolu „rabín“ a nebo dokonce k duchovnímu významu symbolu „kabala“. Tím, že se například pohybujete mezi Židy i v denním vědomí, je vám

dána možnost lépe zpracovávat všechny ty vlastnosti jimi ukazované. A to jediné je důležité. Jakmile se jednou ohlédnete za svým niterným vývojem, budete právě těm negativním symbolům blahořečit, neboť jediné díky jim jste se posunula ve svém duchovním vývoji dál. Navíc také krásně můžete v symbolu vidět naivitu některých, převážně holohlavých jedinců, kteří si myslí, že nenávisť k Židům (ve skutečnosti k nenávisti ke svým negativním vlastnostem) se vysvobodí z osidel pudové mysli. Pak v pochopení těchto nešťastníků ve vaší duši namísto nenávisti, perzekuce či násilí nastoupí soucit.

144. Mé já, mé staré já se zhroutilo při citovém výstupu. Nemá na tom zásluhu ani jedna z vašich knih, jak se možná mylně domníváte. To bych byl opravdu, opravdu hodně na začátku.

144. Staré já, tedy ego nezemře při výstupu na citovou rovinu!!! Staré já je prožitým zklamáním a bolestí jen trochu změkčeno. Jeden člověk může kráčet duchovní cestou desítky let a stále bude na začátku, jiný na ni vkročí a během krátké chvíle se uskuteční, nebo jak pravil Buddha: „Pro zapálení uhlí je třeba mnoho času, ale stříelný prach chytí hned“. Nečiním si zásluhy na vašem chápání, vše je pouze věc niterná. Díla TŘN a Snář sebepoznání existují proto, aby pomáhala, a moje existence je v tomto kolotoči zcela pomíjivá. Záleží na každém jednotlivci, jak k tomu přistoupí, aby se stal součástí fungujícího celku, aby jednou dosáhl realizace.

**Plnou verzi knihy si můžete zakoupit na stránkách
www.medo.cz**

Úvodní slovo	2
O snech	3
O osudu a karmě	26
O smrti a mystické smrti	37
O TRŇN a SS	40

Ukázka knihy

Otázky a odpovědi

Plnou verzi elektronické knihy v češtině můžete zakoupit na stránkách

www.medo.cz

Také si můžete zakoupit plný přístup do databáze Snáře sebepoznání v češtině i angličtině na stránkách

www.medo.cz

nebo na stránkách

dream-book.eu